

2024/1624

19.6.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/1624 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 31 mai 2024

privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ constituie principalul instrument juridic pentru prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului. Directiva respectivă stabilește un cadru juridic cuprinzător, pe care Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ l-a consolidat și mai mult prin abordarea riscurilor emergente de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și sporirea transparenței în ceea ce privește beneficiarii reali. În pofida rezultatelor obținute în temeiul cadrului juridic respectiv, experiența a arătat că ar trebui introduse îmbunătățiri suplimentare pentru a atenua în mod adecvat riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și pentru a detecta în mod eficace tentativele infracționale de utilizare abuzivă a sistemului financiar al Uniunii în scopuri infracționale.
- (2) Principala provocare identificată în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor Directivei (UE) 2015/849 care stabilesc obligațiile pentru entitățile obligate, este lipsa de aplicabilitate directă a normelor prevăzute în dispozițiile respective și o abordare fragmentată la nivel național. Deși respectivele norme au existat și au evoluat timp de trei decenii, ele sunt încă puse în aplicare într-un mod care nu este pe deplin în concordanță cu cerințele unei piețe interne integrate. Prin urmare, este necesar ca normele privind aspectele reglementate în prezent de Directiva (UE) 2015/849, care ar putea fi direct aplicabile de către entitățile obligate în cauză, să fie abordate într-un regulament pentru a se obține uniformitatea dorită în privința aplicării.

⁽¹⁾ JO C 210, 25.5.2022, p. 5.

⁽²⁾ JO C 152, 6.4.2022, p. 89.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 24 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 mai 2024.

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 43).

- (3) Acest nou instrument face parte dintr-un pachet cuprinzător care vizează consolidarea cadrului Uniunii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT). Prezentul regulament împreună cu Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁶⁾ și cu Regulamentele (UE) 2023/1113⁽⁷⁾ și (UE) 2024/1620⁽⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului vor constitui cadrul juridic care va reglementa cerințele în materie de CSB/CFT pe care trebuie să le îndeplinească entitățile obligate și va sta la baza cadrului instituțional al Uniunii privind CSB/CFT, inclusiv în ceea ce privește instituirea Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului (ACSB).
- (4) Spălarea banilor și finanțarea terorismului se produc deseori în context internațional. Măsurile adoptate la nivelul Uniunii, fără a ține seama de coordonarea și cooperarea la nivel internațional, ar avea efecte foarte limitate. Prin urmare, măsurile adoptate de Uniune în acest domeniu ar trebui să fie compatibile cu acțiunile întreprinse la nivel internațional și cel puțin la fel de stricte ca acestea. Acțiunea Uniunii ar trebui să țină seama în continuare în mod special de recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și de instrumentele altor organisme internaționale active în lupta împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului. Cu scopul de a consolida eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului, actele juridice relevante ale Uniunii ar trebui, după caz, să fie aliniate la standardele internaționale privind combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului și a proliferării adoptate de GAFI în februarie 2012 (denumite în continuare „recomandările GAFI revizuite”) și la modificările ulterioare aduse acestor standarde.
- (5) De la adoptarea Directivei (UE) 2015/849, evoluțiile recente ale cadrului de drept penal al Uniunii au contribuit la consolidarea prevenirii și combaterii spălării banilor, infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și finanțării terorismului. Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁹⁾ a condus la o înțelegere comună a infracțiunii de spălare a banilor și a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor. Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁰⁾ a definit infracțiunile financiare care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care ar trebui, de asemenea, să fie considerate infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor. Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹¹⁾ a permis o înțelegere comună a infracțiunii de finanțare a terorismului. Întrucât aceste concepte sunt clarificate în prezent în dreptul penal al Uniunii, nu mai este necesar ca normele Uniunii în materie de CSB/CFT să definească spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor sau finanțarea terorismului. În schimb, cadrul Uniunii privind CSB/CFT ar trebui să fie pe deplin coerent cu cadrul de drept penal al Uniunii.
- (6) Armonizarea în domeniul dreptului penal relevant permite o abordare solidă și coerentă la nivelul Uniunii în ceea ce privește prevenirea și combaterea spălării banilor și a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor, inclusiv a corupției. În același timp, o astfel de abordare asigură faptul că statele membre care au adoptat o abordare mai largă cu privire la definiția activităților infracționale care constituie infracțiuni premisă pentru spălarea banilor pot continua să aplice o astfel de abordare. Din acest motiv, în conformitate cu Directiva (UE) 2018/1673, orice tip de implicare pasibilă de pedeapsă în comiterea unei infracțiuni premisă pentru spălarea banilor, astfel cum este incriminată în conformitate cu dreptul intern, ar trebui, de asemenea, să fie considerată o activitate infracțională în sensul directivei respective și al prezentului regulament.
- (7) Tehnologia continuă să evolueze, oferind sectorului privat oportunități de dezvoltare a unor noi produse și sisteme de schimb de fonduri sau de valori. Deși acesta este un fenomen pozitiv, el poate genera noi riscuri de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, întrucât infractorii reușesc în permanență să găsească modalități de exploatare a vulnerabilităților pentru a ascunde și a transfera fonduri ilicite în întreaga lume. Furnizorii de servicii de criptoactive și platformele de finanțare participativă sunt expuși la utilizarea abuzivă a unor noi canale pentru circulația banilor iliciti și sunt în măsură să detecteze astfel de mișcări și să atenueze riscurile. Prin urmare, domeniul de aplicare al legislației Uniunii ar trebui extins pentru a include astfel de entități, în conformitate cu standardele

⁽⁶⁾ Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și abrogare a Directivei (UE) 2015/849 (JO L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2023/1113 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de anumite criptoactive și de modificare a Directivei (UE) 2015/849 (JO L 150, 9.6.2023, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

⁽⁹⁾ Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018, p. 22).

⁽¹⁰⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

⁽¹¹⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

GAFI în ceea ce privește criptoactivele. În același timp, progresele în materie de inovare, cum ar fi dezvoltarea metaversului, oferă noi posibilități pentru comiterea de infracțiuni și spălarea produselor acestora. Prin urmare, este important să se dea dovadă de vigilență în ceea ce privește riscurile asociate furnizării de produse sau servicii inovatoare, atât la nivelul Uniunii sau la nivel național, cât și la nivelul entităților obligate.

- (8) Instituțiile și persoanele care intră sub incidența prezentului regulament joacă un rol esențial în calitate de gardieni ai sistemului financiar al Uniunii și, prin urmare, ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare cerințele prezentului regulament cu scopul de a-i împiedica pe infractori să spele produsele activităților lor ilegale sau să finanțeze terorismul. De asemenea, ar trebui să fie instituite măsuri pentru a atenua orice risc de neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice.
- (9) Definiția intermediarului de asigurări prevăzută în Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹²⁾ acoperă o gamă largă de persoane fizice sau juridice care inițiază sau desfășoară activități de distribuție de asigurări. Unii intermediari de asigurări inițiază activități de distribuție de asigurări sub responsabilitatea deplină a întreprinderilor de asigurare sau a intermediarilor de asigurări și pot desfășura activități supuse politicilor și procedurilor acestora. În cazul în care respectivii intermediari nu colectează prime sau quantumuri destinate clientului, deținătorului poliței sau beneficiarului poliței de asigurare, aceștia nu sunt în măsură să exercite în mod eficient diligența necesară sau să detecteze și să raporteze tranzacțiile suspecte. Având în vedere respectivul rol limitat și faptul că aplicarea integrală a cerințelor în materie de CSB/CFT este asigurată de întreprinderile de asigurare sau de intermediarii de asigurări sub responsabilitatea cărora prestează servicii, intermediarii care nu gestionează fonduri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹³⁾, nu ar trebui să fie considerați entități obligate în sensul prezentului regulament.
- (10) Societățile holding care desfășoară activități mixte și au cel puțin o filială care este o entitate obligată ar trebui să fie ele însele incluse ca entități obligate în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Pentru a asigura coerența supravegherii de către supraveghetorii financiari, în cazul în care printre filialele unei societăți holding cu activitate mixtă se numără cel puțin o instituție de credit sau o instituție financiară, societatea holding însăși ar trebui să fie, de asemenea, considerată o instituție financiară.
- (11) Tranzacțiile financiare pot avea loc, de asemenea, în cadrul aceluiași grup ca un mod de gestionare a finanțelor grupului. Cu toate acestea, astfel de tranzacții nu sunt efectuate în raport cu clienți și nu necesită aplicarea măsurilor de CSB/CFT. Pentru a asigura securitatea juridică, este necesar să se recunoască faptul că prezentul regulament nu se aplică activităților financiare sau altor servicii financiare care sunt prestate de membrii unui grup altor membri ai grupului respectiv.
- (12) Persoanele care exercită profesii juridice liberale ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament atunci când participă la tranzacții financiare sau la tranzacții între societăți comerciale, inclusiv atunci când furnizează consiliere fiscală, deoarece există riscul ca serviciile furnizate de persoanele respective să fie folosite în mod abuziv, în scopul spălării produselor activității infracționale sau în scopul finanțării terorismului. Cu toate acestea, ar trebui să existe excepții de la orice obligație de raportare a informațiilor obținute fie înainte unei proceduri judiciare, în timpul acesteia sau după încheierea acesteia, fie în cursul evaluării situației juridice a unui client, deoarece astfel de informații fac obiectul secretului profesional al avocatului. Prin urmare, consultanța juridică ar trebui în continuare să facă obiectul obligației de a păstra secretul profesional, cu excepția cazurilor în care persoana care exercită o profesie juridică participă la spălarea banilor sau la finanțarea terorismului, consultanța juridică este furnizată în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului sau persoana care exercită o profesie juridică are cunoștință de faptul că intenția clientului este să obțină consultanță juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului. Astfel de cunoștințe și un astfel de scop pot fi deduse din împrejurări de fapt obiective. Întrucât este posibil ca în etapa comiterii activităților infracționale generatoare de venituri consultanța juridică să fi fost deja solicitată, este important ca situațiile excluse de la secretul profesional al avocatului să includă și cazurile în care consultanța juridică este furnizată în contextul infracțiunilor premisă. Consultanța juridică solicitată în legătură cu proceduri judiciare în curs nu ar trebui considerată ca fiind consultanță juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.
- (13) Pentru a asigura respectarea drepturilor garantate prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), în cazul auditorilor, al experților contabili externi și al consilierilor fiscali, care, în unele state membre, pot apăra sau reprezenta un client în contextul unei proceduri judiciare sau pot evalua situația juridică a unui client, informațiile pe care le obțin în exercitarea acestor atribuții nu ar trebui să intre sub incidența

⁽¹²⁾ Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).

⁽¹³⁾ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

obligațiilor de raportare. Cu toate acestea, excepțiile care se aplică notarilor și avocaților ar trebui să se aplice și profesioniștilor respectivi atunci când aceștia acționează în exercitarea dreptului la apărare sau când evaluează situația juridică a unui client.

- (14) Directiva (UE) 2018/843 a fost primul instrument juridic care a abordat riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le prezintă criptoactivele în Uniune. Directiva respectivă a extins domeniul de aplicare al cadrului privind CSB/CFT la două tipuri de furnizori de servicii de criptoactive: furnizorii implicați în servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare și furnizorii de portofele digitale. Ca urmare a evoluțiilor tehnologice rapide și a progreselor înregistrate în ceea ce privește standardele GAFI, este necesar să se revizuiască respectiva abordare. Un prim pas în completarea și actualizarea cadrului juridic al Uniunii a fost realizat prin Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁴⁾, care a stabilit cerințe pentru furnizorii de servicii de criptoactive care doresc să solicite o autorizație pentru a-și putea furniza serviciile pe piața internă. Regulamentul respectiv a introdus, de asemenea, o definiție a criptoactivelor și a furnizorilor de servicii de criptoactive, înglobând o gamă mai largă de activități. În plus, Regulamentul (UE) 2023/1113 a extins cerințele privind trasabilitatea la transferurile de criptoactive efectuate de furnizorii de servicii de criptoactive care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2023/1114 și a modificat Directiva (UE) 2015/849 pentru a obliga statele membre să califice respectivii furnizori de servicii de criptoactive ca entități obligate. Respectivii furnizori de servicii de criptoactive ar trebui, de asemenea, să intre sub incidența prezentului regulament, pentru a se atenua orice risc de utilizare abuzivă a criptoactivelor în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.
- (15) Crearea de piețe ale criptoactivelor unice și nefungibile este încă recentă și nu a condus la adoptarea unei legislații care să reglementeze funcționarea acestora. Evoluția acestor piețe este monitorizată și este important ca aceasta să nu genereze noi riscuri de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care să nu fie atenuate în mod corespunzător. Până la 30 decembrie 2024, Comisia urmează să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind cele mai recente evoluții cu privire la criptoactive, inclusiv o evaluare a evoluției piețelor criptoactivelor unice și nefungibile, și la tratamentul reglementar adecvat al acestor criptoactive, inclusiv o evaluare a furnizorilor de servicii legate de criptoactivele unice și nefungibile, precum și o evaluare care să stabilească dacă reglementarea acestora este necesară și fezabilă. Dacă este cazul, Comisia urmează să prezinte împreună cu respectivul raport și o propunere legislativă.
- (16) Vulnerabilitățile platformelor de finanțare participativă în raport cu riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sunt orizontale și afectează piața internă în ansamblu. Până în prezent, au apărut abordări divergente la nivelul statelor membre în ceea ce privește gestionarea acestor riscuri. Deși Regulamentul (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁵⁾ armonizează abordarea în materie de reglementare în ceea ce privește investițiile în activități economice și platformele de finanțare participativă bazată pe creditare în întreaga Uniune și introduce mai multe garanții pentru a aborda potențialele riscuri de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, cum ar fi obligația de diligență a platformelor de finanțare participativă în ceea ce privește dezvoltatorii de proiecte și în cadrul procedurilor de autorizare, lipsa unui cadru juridic armonizat care să prevadă obligații stricte în materie de CSB/CFT pentru platformele de finanțare participativă creează lacune și slăbește garanțiile Uniunii în materie de CSB/CFT. Prin urmare, este necesar să se asigure că toate platformele de finanțare participativă, inclusiv cele deja autorizate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1503, fac obiectul legislației Uniunii în materie de CSB/CFT.
- (17) Intermediarii de finanțare participativă, care exploatează o platformă digitală pentru a corela sau a facilita corelarea finanțatorilor cu dezvoltatorii de proiecte, cum ar fi asociațiile sau persoanele fizice care caută finanțare, sunt expuși riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Întreprinderile care nu sunt autorizate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1503 fie nu sunt reglementate în prezent, fie fac obiectul unor abordări divergente în materie de reglementare de la un stat membru la altul, inclusiv în ceea ce privește normele și procedurile de combatere a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Prin urmare, astfel de intermediari ar trebui să fie supuși obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, în special pentru a se evita deturnarea de fonduri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, sau de criptoactive mobilizate în scopuri ilicite de către infractori. Pentru a atenua astfel de riscuri, respectivele obligații se aplică unei game largi de proiecte, inclusiv, printre altele, proiectelor educaționale sau culturale și colectării acestor fonduri sau criptoactive pentru a sprijini cauze mai generale, de exemplu în domeniul umanitar, sau pentru a organiza ori a sărbători un eveniment familial sau social.
- (18) Directiva (UE) 2015/849 urmărea să atenueze riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le reprezentau plățile mari în numerar, prin includerea în categoria entităților obligate a persoanelor care comercializează bunuri atunci când efectuează sau încasează plăți în numerar în valoare de peste 10 000 EUR,

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937 (JO L 150, 9.6.2023, p. 40).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 octombrie 2020 privind furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă pentru afaceri și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1129 și a Directivei (UE) 2019/1937 (JO L 347, 20.10.2020, p. 1).

permițând în același timp statelor membre să introducă măsuri mai stricte. O astfel de abordare s-a dovedit a fi ineficientă, având în vedere înțelegerea și aplicarea necorespunzătoare a cerințelor în materie de CSB/CFT, lipsa supravegherii și numărul limitat de tranzacții suspecte raportate către unitatea de informații financiare (FIU). Pentru a atenua în mod adecvat riscurile care decurg din utilizarea abuzivă a unor sume mari în numerar, ar trebui stabilită o limită la nivelul Uniunii pentru plățile în numerar cu o valoare mai mare de 10 000 EUR. În consecință, nu mai este necesar ca persoanele care comercializează bunuri să fie supuse obligațiilor în materie de CSB/CFT, cu excepția persoanelor care comercializează metale prețioase, pietre prețioase, alte bunuri cu valoare ridicată și bunuri culturale.

- (19) Unele categorii de persoane care comercializează bunuri sunt deosebit de expuse riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului din cauza valorii ridicate a bunurilor transportabile și adesea de mici dimensiuni pe care le comercializează. Din acest motiv, persoanele care comercializează metale prețioase și pietre prețioase și alte bunuri cu valoare ridicată ar trebui să fie supuse cerințelor în materie de CSB/CFT, în cazul în care o astfel de comercializare este fie o activitate profesională obișnuită, fie o activitate profesională principală.
- (20) Autovehiculele, ambarcațiunile și aeronavele din segmentele superioare de piață sunt vulnerabile la riscurile de utilizare abuzivă în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului, având în vedere valoarea lor ridicată și faptul că sunt transportabile. Prin urmare, persoanele care comercializează astfel de bunuri ar trebui să fie supuși cerințelor în materie de CSB/CFT. Faptul că aceste bunuri sunt transportabile le face deosebit de atractive în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului, având în vedere ușurința cu care pot circula peste sau în afara frontierelor Uniunii, precum și faptul că este posibil ca autoritățile competente să nu aibă acces cu ușurință la informațiile privind astfel de bunuri în cazul în care acestea sunt înregistrate în țări terțe. Pentru a atenua riscurile ca bunurile cu valoare ridicată din Uniune să fie utilizate în mod abuziv în scopuri infracționale și pentru a asigura vizibilitate în ceea ce privește proprietatea asupra unor astfel de bunuri, este necesar să li se solicite persoanelor care comercializează bunuri cu valoare ridicată să raporteze tranzacțiile privind vânzarea de autovehicule, ambarcațiuni și aeronave. Instituțiile de credit și instituțiile financiare prestează servicii care sunt esențiale pentru încheierea vânzării sau a transferului dreptului de proprietate asupra unor astfel de bunuri și ar trebui, de asemenea, să aibă obligația de a raporta tranzacțiile respective către FIU. În timp ce bunurile destinate exclusiv desfășurării de activități comerciale nu ar trebui să facă obiectul unor astfel de divulgări, vânzările pentru uz privat necomercial nu ar trebui să se limiteze la cazurile în care clientul este o persoană fizică, ci ar trebui să se refere și la vânzări către entități și construcții juridice, în special atunci când acestea sunt înființate pentru a administra averea beneficiarului lor real.
- (21) Operatorii din domeniul migrației prin investiție sunt societăți, organisme sau persoane private care acționează sau interacționează direct, în numele resortisanților țărilor terțe, cu autoritățile naționale competente în materie de acordare a dreptului de ședere sau care furnizează servicii de intermediere resortisanților țărilor terțe care doresc să obțină drepturi de ședere într-un stat membru în schimbul oricărui tip de investiție, inclusiv transferuri de capital, achiziționarea sau închirierea de bunuri, investiții în obligațiuni de stat, investiții în entități corporative, donații sau fonduri de dotare cu privire la o activitate care contribuie la binele public și contribuții la bugetul de stat. Sistemele de acordare a dreptului de ședere investitorilor prezintă riscuri și vulnerabilități legate de spălarea banilor, corupție și evaziune fiscală. Aceste riscuri sunt exacerbate de drepturile transfrontaliere asociate cu reședința într-un stat membru. Prin urmare, este necesar ca operatorii din domeniul migrației prin investiție să fie supuși obligațiilor în materie de CSB/CFT. Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice sistemelor de acordare a cetățeniei pentru investitori, care au ca rezultat dobândirea cetățeniei în schimbul unei astfel de investiții, întrucât aceste sisteme trebuie considerate ca subminând statutul fundamental al cetățeniei Uniunii și cooperarea loială între statele membre.
- (22) În timp ce creditorii ipotecari și cei care acordă credite de consum sunt, de regulă, instituții de credit sau instituții financiare, există intermediari de credite de consum și ipotecare care nu se califică drept instituții de credit sau instituții financiare și nu au făcut obiectul cerințelor în materie de CSB/CFT la nivelul Uniunii, dar au fost supuși unor astfel de obligații în anumite state membre din cauza expunerii lor la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. În funcție de modelul lor de afaceri, acești intermediari de credite de consum și ipotecare pot fi expuși unor riscuri semnificative de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Este important să se asigure că entitățile care desfășoară activități similare expuse unor astfel de riscuri intră sub incidența cerințelor în materie de CSB/CFT, indiferent dacă se califică sau nu drept instituții de credit sau instituții financiare. Prin urmare, este oportun să se includă intermediarii de credite de consum și ipotecare care nu sunt instituții de credit sau instituții financiare, dar care, ca urmare a activităților lor, sunt expuși riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Cu toate acestea, în multe cazuri, intermediarul de credite acționează în numele instituției de credit sau al instituției financiare care acordă și prelucrează împrumutul. În aceste cazuri, cerințele în materie de CSB/CFT nu ar trebui să se aplice intermediarilor de credite de consum și ipotecare, ci numai instituțiilor de credit sau instituțiilor financiare.

- (23) Pentru a asigura o abordare coerentă, este necesar să se clarifice care sunt entitățile din sectorul investițiilor care fac obiectul cerințelor în materie de CSB/CFT. Deși organismele de plasament colectiv intră deja în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2015/849, este necesar să se alinieze terminologia relevantă la legislația actuală a Uniunii privind fondurile de investiții, și anume Directivele 2009/65/CE⁽¹⁶⁾ și 2011/61/UE⁽¹⁷⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Deoarece fondurile ar putea fi constituite fără personalitate juridică, este necesară, de asemenea, includerea administratorilor acestora în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Cerințele în materie de CSB/CFT ar trebui să se aplice indiferent de forma în care unitățile sau acțiunile unui fond sunt puse la dispoziție pentru a fi achiziționate în Uniune, inclusiv în cazul în care unitățile sau acțiunile sunt oferite direct sau indirect investitorilor stabiliți în Uniune sau plasate la astfel de investitori la inițiativa administratorului sau în numele administratorului. Deoarece atât fondurile, cât și administratorii de fonduri intră în domeniul de aplicare al cerințelor în materie de CSB/CFT, este oportun să se clarifice faptul că ar trebui evitată duplicarea eforturilor. În acest scop, măsurile în materie de CSB/CFT luate la nivelul fondului și la nivelul administratorului acestuia nu ar trebui să fie aceleași, ci ar trebui să reflecte împărțirea sarcinilor între fond și administratorul acestuia.
- (24) Activitățile cluburilor de fotbal profesionist și ale impresarilor de fotbal sunt expuse riscurilor de spălare a banilor și de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor din cauza mai multor factori inerenți sectorului fotbalului, cum ar fi popularitatea mondială a fotbalului, sumele considerabile, fluxurile de numerar și interesele financiare implicate, prevalența tranzacțiilor transfrontaliere și, uneori, structurile de proprietate opace. Toți respectivii factori expun fotbalul la posibile abuzuri comise de infractori pentru a legitima fonduri ilicite, ceea ce face ca acest sport să fie vulnerabil la spălarea banilor și la săvârșirea unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor. Printre principalele domenii de risc se numără, de exemplu, tranzacțiile cu investitori și sponsori, inclusiv agenți de publicitate, și transferul de jucători. Cluburile de fotbal profesionist și impresarii de fotbal ar trebui, prin urmare, să instituie măsuri solide de combatere a spălării banilor, inclusiv măsuri de precauție privind clientela în raport cu investitorii, sponsorii, inclusiv agenții de publicitate, și alți parteneri și contrapărți cu care realizează tranzacții. Pentru a evita orice sarcină disproporționată asupra cluburilor mai mici care sunt mai puțin expuse riscurilor de utilizare abuzivă în scopuri infracționale, statele membre ar trebui să poată, pe baza unui risc dovedit mai scăzut de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului, să scutească anumite cluburi de fotbal profesionist de la cerințele prezentului regulament, integral sau parțial.
- (25) Activitățile cluburilor de fotbal profesionist care concurează în divizia de cel mai înalt nivel a ligilor lor naționale de fotbal fac ca acestea să fie mai expuse la riscuri mai ridicate de spălare a banilor și de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor în comparație cu cluburile de fotbal care concurează în divizii inferioare. De exemplu, cluburile de fotbal de prim rang se angajează în tranzacții financiare mai substanțiale, cum ar fi transferurile de valoare ridicată ale jucătorilor și acordurile de sponsorizare, ar putea avea structuri corporative mai complexe, cu niveluri multiple de proprietate și sunt mai susceptibile să se angajeze în tranzacții transfrontaliere. Datorită factorilor respectivi, astfel de cluburi de prim rang sunt mai atractive pentru infractori și oferă mai multe oportunități de disimulare a fondurilor ilicite. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată scuti de la cerințele prezentului regulament cluburile de fotbal profesionist care concurează în divizia de cel mai înalt nivel numai în cazurile de risc scăzut dovedit și cu condiția ca astfel de cluburi să fi avut o cifră de afaceri mai mică de 5 000 000 EUR sau echivalentul în monedă națională în fiecare din cei doi ani anteriori. Cu toate acestea, riscul de spălare a banilor nu este determinat exclusiv de divizia în care concurează un club de fotbal. Cluburile din diviziile inferioare pot fi, de asemenea, expuse unor riscuri semnificative de spălare a banilor și de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată scuti de la cerințele prezentului regulament doar cluburile de fotbal din diviziile inferioare care sunt asociate cu un risc scăzut dovedit de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului.
- (26) Prezentul regulament armonizează măsurile care urmează să fie instituite pentru a preveni spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor și finanțarea terorismului la nivelul Uniunii. În același timp, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri, statele membre ar trebui să poată impune cerințe suplimentare în cazuri limitate în care se confruntă cu riscuri specifice. Pentru a se asigura că astfel de riscuri sunt atenuate în mod adecvat, entitățile obligate al căror sediu social este situat într-un alt stat membru ar trebui să aplice astfel de cerințe suplimentare, indiferent dacă își desfășoară activitatea în celălalt stat membru în temeiul libertății de stabilire sau al libertății de a presta servicii, cu condiția de a avea o infrastructură în celălalt stat membru. În plus, pentru a clarifica relația dintre aceste libertăți ale pieței interne, este important să se precizeze care sunt activitățile care echivalează cu o stabilire.
- (27) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în mod expres în legislația sectorială, nu este necesar ca stabilirea să aibă forma unei filiale, sucursale sau agenții, ci poate consta într-un birou administrat de personalul propriu al entității obligate sau de către o persoană independentă, dar mandatată să acționeze în mod permanent pentru entitatea obligată. În conformitate cu respectiva

⁽¹⁶⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽¹⁷⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

definiție, care implică desfășurarea efectivă a unei activități economice la locul de stabilire al prestatorului, o simplă cutie poștală nu constituie un sediu. De asemenea, birourile sau alte infrastructuri utilizate pentru activități de sprijin, cum ar fi simple operațiuni administrative, centre informatice sau centre de date gestionate de entități obligate, nu constituie un sediu. În schimb, activitățile precum furnizarea de servicii de criptoactive prin intermediul ATM-urilor se încadrează în sfera conceptului de stabilire având în vedere echipamentele fizice limitate necesare operatorilor care își deservesc clienții în principal prin intermediul internetului, așa cum este cazul furnizorilor de servicii de criptoactive.

- (28) Este important ca cerințele în materie de CSB/CFT să se aplice în mod proporțional și ca impunerea oricărei cerințe să fie proporțională cu rolul pe care entitățile obligate îl pot juca în prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului. În acest scop, ar trebui să fie posibil ca statele membre, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri din prezentul regulament, să scutească anumiți operatori de la cerințele în materie de CSB/CFT, în cazul în care activitățile pe care le desfășoară prezintă riscuri reduse de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și în cazul în care activitățile au un caracter limitat. Pentru a asigura aplicarea transparentă și consecventă a unor astfel de excepții în întreaga Uniune, ar trebui instituit un mecanism care să permită Comisiei să verifice necesitatea excepțiilor care urmează să fie acordate. De asemenea, Comisia ar trebui să publice anual respectivele excepții în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (29) Un set coerent de norme privind sistemele și controalele interne care se aplică tuturor entităților obligate care își desfășoară activitatea pe piața internă va consolida conformitatea în materie de CSB/CFT și va spori eficacitatea supravegherii. Pentru a asigura atenuarea adecvată a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și a riscurilor de neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice, entitățile obligate ar trebui să dispună de un cadru de control intern constând în politici, proceduri și controale bazate pe riscuri și o repartizare clară a responsabilităților în cadrul organizației. În conformitate cu abordarea bazată pe riscuri din prezentul regulament, politicile, procedurile și controalele respective ar trebui să fie proporționale cu natura activității, inclusiv cu riscurile și complexitatea aferente acesteia, precum și cu dimensiunea entității obligate și să răspundă riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă entitatea, incluzând, în cazul furnizorilor de servicii de criptoactive, tranzacțiile cu portofele negăzduite.
- (30) O abordare adecvată bazată pe riscuri impune entităților obligate să identifice riscurile inerente de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și riscurile de neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice cu care se confruntă în contextul activității lor, pentru a le atenua în mod eficace și pentru a se asigura că politicile, procedurile și controalele lor interne sunt adecvate pentru a aborda aceste riscuri inerente. În acest sens, entitățile obligate ar trebui să țină seama de caracteristicile clienților lor, de produsele, serviciile sau tranzacțiile oferite, inclusiv, în cazul furnizorilor de servicii de criptoactive, de tranzacțiile cu adrese negăzduite, de țările sau zonele geografice în cauză și de canalele de distribuție utilizate. Având în vedere caracterul evolutiv al riscurilor, o astfel de evaluare a riscurilor ar trebui să fie actualizată periodic.
- (31) Pentru a sprijini o abordare coerentă și eficace în ceea ce privește identificarea de către entitățile obligate a riscurilor care le afectează activitățile, ACSB ar trebui să emită orientări privind cerințele minime pentru conținutul evaluării riscurilor la nivel de întreprindere și sursele suplimentare de informații care trebuie luate în considerare. Respectivul surse ar putea include informații furnizate de organisme internaționale de standardizare în domeniul CSB/CFT, cum ar fi rapoartele de evaluare reciprocă ale GAFI, la alte surse credibile și fiabile care oferă informații privind tipologiile, riscurile emergente și activitățile infracționale, inclusiv corupția, cum ar fi rapoarte elaborate de organizații ale societății civile, mass-media și mediul academic.
- (32) Este necesar să se țină seama de caracteristicile și nevoile entităților obligate de dimensiuni mai mici și să se asigure un tratament adaptat la nevoile specifice ale acestora și la natura activității. Aceasta ar putea include scutirea anumitor entități obligate de la efectuarea unei evaluări a riscurilor în cazul în care riscurile implicate în sectorul în care entitatea își desfășoară activitatea sunt bine înțelese.
- (33) GAFI a elaborat standarde pentru jurisdicții în scopul de a identifica și a evalua riscurile de posibilă neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice legate de finanțarea proliferării, precum și în scopul de a lua măsuri de atenuare a acestor riscuri. Respectivul noi standarde introduse de GAFI nu înlocuiesc și nici nu subminează cerințele stricte existente privind obligația țărilor de a pune în aplicare sancțiuni financiare specifice pentru a se conforma rezoluțiilor relevante ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) privind prevenirea, eliminarea și întreruperea proliferării armelor de distrugere în masă și a finanțării acestei proliferări. Aceste obligații

existente, astfel cum sunt puse în aplicare la nivelul Uniunii prin Deciziile 2010/413/PESC⁽¹⁸⁾ și (PESC) 2016/849⁽¹⁹⁾ ale Consiliului, precum și prin Regulamentele (UE) nr. 267/2012⁽²⁰⁾ și (UE) 2017/1509⁽²¹⁾ ale Consiliului, rămân obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din Uniune. Având în vedere riscurile specifice de neaplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice la care este expusă Uniunea, este oportun să se extindă evaluarea riscurilor pentru a include toate sancțiunile financiare specifice adoptate la nivelul Uniunii. Natura senzitivă la risc a măsurilor de CSB/CFT legate de sancțiunile financiare specifice nu elimină obligația bazată pe norme care revine tuturor persoanelor fizice sau juridice din Uniune de a îngheța și de a nu pune fonduri sau alte active, în mod direct sau indirect, la dispoziția persoanelor sau a entităților desemnate.

- (34) Pentru a se asigura că riscurile de neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice sunt atenuate în mod corespunzător, este important să se stabilească măsuri pe care entitățile obligate trebuie să le pună în aplicare, inclusiv măsuri de verificare a bazei lor de clienți în raport cu listele persoanelor sau entităților desemnate în temeiul sancțiunilor financiare specifice. Cerințele care le revin entităților obligate în temeiul prezentului regulament nu elimină obligația bazată pe norme care se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice din Uniune de a îngheța și de a nu pune fonduri și alte active, în mod direct sau indirect, la dispoziția persoanelor sau a entităților care fac obiectul unor sancțiuni financiare specifice. În plus, cerințele prezentului regulament nu sunt menite să înlocuiască obligațiile privind verificarea clienților în vederea punerii în aplicare a unor sancțiuni financiare specifice în temeiul altor acte juridice ale Uniunii sau al dreptului intern.
- (35) Pentru a reflecta cele mai recente evoluții la nivel internațional, prezentul regulament urmează să introducă o cerință de identificare, înțelegere, gestionare și atenuare a riscurilor de posibilă neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice la nivelul entităților obligate.
- (36) Includerea pe listă sau desemnarea unor persoane sau entități de către CSONU sau de către Comitetul pentru sancțiuni al ONU sunt integrate în dreptul Uniunii prin decizii și regulamente adoptate în temeiul articolului 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și, respectiv, al articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care impun sancțiuni financiare specifice unor astfel de persoane și entități. Procesul de adoptare a unor astfel de acte la nivelul Uniunii impune verificarea conformității oricărei desemnări sau includeri pe listă cu drepturile fundamentale acordate în temeiul cartei. Pentru a permite aplicarea eficace a sancțiunilor financiare specifice, entitățile obligate ar trebui ca, între momentul publicării de către ONU și momentul intrării în vigoare a actelor Uniunii care transpun includerile pe listă sau desemnările efectuate de ONU, să țină evidența fondurilor sau a altor active pe care le dețin pentru clienții incluși pe listă sau desemnați în temeiul sancțiunilor financiare ale ONU sau pentru clienții deținuți sau controlați de persoane sau entități incluse pe listă sau desemnate, precum și evidența oricărei încercări de efectuare a unei tranzacții și a tranzacțiilor efectuate pentru client, cum ar fi pentru satisfacerea nevoilor sale de bază.
- (37) Atunci când evaluează dacă un client care este o entitate juridică este deținut sau controlat de persoane desemnate în temeiul unor sancțiuni financiare specifice, entitățile obligate ar trebui să țină seama de Orientările Consiliului privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive (sancțiunilor) în cadrul politicii externe și de securitate comună a Uniunii și de bunele practici pentru punerea în aplicare eficientă a măsurilor restrictive.
- (38) Este important ca entitățile obligate să ia toate măsurile la nivelul conducerii lor pentru a pune în aplicare politici, proceduri și controale interne și pentru a pune în aplicare cerințele în materie de CSB/CFT. Chiar dacă ar fi oportun ca un membru al organului de conducere să fie desemnat ca fiind responsabil cu punerea în aplicare a politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate, responsabilitatea pentru conformitatea cu cerințele în materie de CSB/CFT ar trebui să revină în ultimă instanță organului de conducere al entității. Respectiva atribuire a responsabilității nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor naționale privind răspunderea civilă sau penală comună a organelor de conducere. Sarcinile legate de punerea zilnică în aplicare a politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate în materie de CSB/CFT ar trebui încredințate coordonatorului funcției de conformitate.

⁽¹⁸⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, 27.7.2010, p. 39).

⁽¹⁹⁾ Decizia (PESC) 2016/849 a Consiliului din 27 mai 2016 privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democratice Coreene și de abrogare a Deciziei 2013/183/PESC (JO L 141, 28.5.2016, p. 79).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, 24.3.2012, p. 1).

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1509 al Consiliului din 30 august 2017 privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democratice Coreene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 329/2007 (JO L 224, 31.8.2017, p. 1).

- (39) Ar trebui să fie posibil ca fiecare stat membru să prevadă în dreptul său intern că o entitate obligată supusă unor norme prudențiale care impun numirea unui coordonator al funcției de conformitate sau a unui șef al funcției de audit intern poate încredința acestor persoane rolul și responsabilitățile coordonatorului funcției de conformitate în materie de CSB/CFT și ale funcției de audit intern în scopuri legate de CSB/CFT. În cazul unor riscuri mai mari sau în cazul în care acest lucru este justificat de dimensiunea entității obligate, ar trebui să fie posibil ca responsabilitățile aferente controalelor de conformitate și aplicării în activitatea de zi cu zi a politicilor și procedurilor entității obligate în materie de CSB/CFT să fie încredințate la două persoane diferite.
- (40) Pentru punerea în aplicare efectivă a măsurilor de CSB/CFT, este de asemenea vital ca angajații entităților obligate, precum și agenții și distribuitorii acestora, care au un rol în punerea în aplicare a măsurilor respective, să înțeleagă cerințele și politicile, procedurile și controalele interne în vigoare la nivelul entității. În acest sens, entitățile obligate ar trebui să instituie măsuri, inclusiv programe de formare. Dacă este necesar, entitățile obligate ar trebui să ofere formare de bază privind măsurile de CSB/CFT tuturor celor care au un rol în punerea în aplicare a unor astfel de măsuri. Sunt incluși nu numai angajații entității obligate, ci și agenții și distribuitorii săi.
- (41) Persoanele cărora li s-au încredințat sarcini legate de respectarea de către o entitate obligată a cerințelor în materie de CSB/CFT ar trebui să facă obiectul unei evaluări a aptitudinilor, cunoștințelor, expertizei, integrității și conduitei lor. Îndeplinirea de către angajați a sarcinilor legate de respectarea de către entitatea obligată a cadrului privind CSB/CFT în ceea ce privește clienții cu care au o relație privată sau profesională apropiată poate duce la conflicte de interese și poate submina integritatea sistemului. Astfel de relații ar putea exista la momentul stabilirii relației de afaceri, dar pot apărea și ulterior. Prin urmare, entitățile obligate ar trebui să instituie procese de gestionare și soluționare a conflictelor de interese. Respectiv procese ar trebui să asigure faptul că angajații sunt împiedicați să îndeplinească orice sarcini legate de respectarea de către entitatea obligată a cadrului privind CSB/CFT în legătură cu acești clienți.
- (42) Ar putea apărea situații în care persoane fizice care s-ar califica drept entități obligate își prestează serviciile la nivel intern în cadrul unor întreprinderi ale căror activități nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Întrucât respectivele întreprinderi nu acționează în calitate de gardieni ai sistemului financiar al Uniunii, este important să se clarifice că astfel de angajați, de exemplu avocații interni, nu intră sub incidența cerințelor prezentului regulament. În mod similar, persoanele fizice care desfășoară activități care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament nu ar trebui să fie considerate entități obligate de sine stătătoare atunci când activitățile respective sunt desfășurate în contextul unei relații de încadrare în muncă cu o entitate obligată, de exemplu în cazul avocaților sau al contabililor angajați la un cabinet de avocatură sau la o firmă de contabilitate.
- (43) Punerea în aplicare consecventă a politicilor și a procedurilor în materie de CSB/CFT la nivel de grup este esențială pentru gestionarea solidă și eficientă a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în cadrul unui grup. În acest scop, societatea-mamă ar trebui să adopte și să pună în aplicare politici, proceduri și controale la nivel de grup. Entitățile din cadrul unui grup ar trebui să aibă obligația de a face schimb de informații atunci când acest schimb este relevant pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului. Schimbul de informații ar trebui să facă obiectul unor garanții suficiente în ceea ce privește confidențialitatea, protecția datelor și utilizarea informațiilor. ACSB ar trebui să aibă sarcina de a elabora proiecte de standarde de reglementare care să precizeze cerințele minime pentru procedurile și politicile la nivel de grup, inclusiv standardele minime pentru schimbul de informații în cadrul unui grup și criteriile de identificare a societăților-mamă pentru grupurile ale căror sedii sociale sunt situate în afara Uniunii.
- (44) Pentru a asigura aplicarea eficientă a cerințelor în materie de CSB/CFT în cazul în care mai multe entități obligate sunt legate direct sau indirect între ele și constituie sau fac parte dintr-un grup de entități, este necesar să se ia în considerare cea mai largă definiție posibilă a unui grup. În acest scop, entitățile obligate ar trebui să respecte normele contabile aplicabile, care permit structurilor cu diferite tipuri de legături economice să fie considerate drept grupuri. În timp ce un grup tradițional include o societate-mamă și filialele sale, alte tipuri de structuri de grup sunt la fel de relevante, de exemplu structurile de grup ale mai multor societăți-mamă care dețin o singură filială, care au fost denumite entități afiliate în mod permanent unei case centrale la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²²⁾, sau instituțiile financiare care sunt membre ale aceluiași sistem instituțional de protecție, astfel cum se menționează la articolul 113 alineatul (7) din regulamentul respectiv. Respectiv structuri sunt toate grupuri în conformitate cu normele contabile și, prin urmare, ar trebui să fie considerate grupuri în sensul prezentului regulament.

(22) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

- (45) În afară de grupuri există și alte structuri, cum ar fi rețelele sau parteneriatele, în care entitățile obligate ar putea deține în comun proprietatea, gestionarea și controalele de conformitate. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în toate sectoarele, evitând în același timp sarcinile excesive asupra respectivelor sectoare, ACSB ar trebui să identifice situațiile în care acestor structuri urmează să li se aplice politici similare la nivel de grup, ținând seama de principiul proporționalității.
- (46) Există circumstanțe în care sucursalele și filialele entităților obligate sunt situate în țări terțe în care cerințele minime în materie de CSB/CFT, inclusiv obligațiile în materie de protecție a datelor, sunt mai puțin stricte decât cadrul Uniunii privind CSB/CFT. În astfel de situații și pentru a preveni pe deplin utilizarea sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și finanțării terorismului și pentru a asigura cel mai înalt standard de protecție a datelor cu caracter personal ale cetățenilor Uniunii, sucursalele și filialele respective ar trebui să respecte cerințele în materie de CSB/CFT stabilite la nivelul Uniunii. În cazul în care legislația unei țări terțe nu permite respectarea acestor cerințe, de exemplu din cauza limitărilor capacității grupului de a accesa, de a prelucra sau de a face schimb de informații din cauza unui nivel insuficient de protecție a datelor sau a legislației privind secretul bancar din țara terță respectivă, entitățile obligate ar trebui să ia măsuri suplimentare pentru a se asigura că sucursalele și filialele situate în țara respectivă gestionează în mod eficace riscurile. ACSB ar trebui să aibă sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze tipul unor astfel de măsuri suplimentare, ținând seama de principiul proporționalității.
- (47) Entitățile obligate ar putea externaliza sarcini legate de îndeplinirea anumitor cerințe în materie de CSB/CFT către un prestator de servicii. În cazul unei relații de externalizare pe bază contractuală între entități obligate și prestatori de servicii care nu intră sub incidența cerințelor în materie de CSB/CFT, orice obligații în materie de CSB/CFT care le revin prestatorilor de servicii respectivi decurge numai din contractul între părți, și nu din prezentul regulament. Prin urmare, responsabilitatea pentru respectarea cerințelor în materie de CSB/CFT ar trebui să rămână în întregime în sarcina entității obligate. Entitatea obligată ar trebui să se asigure, în special, că în cazul în care este implicat un prestator de servicii în scopul identificării de la distanță a clienților, se respectă abordarea bazată pe riscuri. Procesele sau măsurile care contribuie la îndeplinirea unei cerințe în temeiul prezentului regulament, dar în cazul cărora îndeplinirea cerinței în sine nu este realizată de un prestator de servicii, cum ar fi utilizarea sau achiziționarea de software al terților sau accesul la baze de date sau la servicii de verificare de către entitatea obligată, nu sunt considerate externalizare.
- (48) Posibilitatea de a externaliza sarcini către un prestator de servicii le permite entităților obligate să decidă cu privire la modul în care își alocă resursele pentru a se conforma prezentului regulament, dar nu le scutește de obligația de a înțelege dacă măsurile pe care le iau, inclusiv cele externalizate către prestatori de servicii, atenuează riscurile identificate de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și dacă astfel de măsuri sunt adecvate. Pentru a asigura faptul că există această înțelegere, deciziile finale privind măsurile care au un impact asupra punerii în aplicare a politicilor, procedurilor și controalelor ar trebui să revină întotdeauna entității obligate.
- (49) Notificarea unui acord de externalizare către supraveghetor nu implică acceptarea acordului de externalizare. Totuși, în special în cazul în care sunt externalizate funcțiile critice sau în cazul în care entitatea obligată își externalizează în mod sistematic funcțiile, informațiile cuprinse în respectiva notificare ar putea fi luate în considerare de supraveghetori atunci când evaluează sistemele și controalele entității obligate, când stabilesc profilul de risc rezidual sau la pregătirea inspecțiilor.
- (50) Pentru ca relațiile de externalizare să funcționeze în mod eficient, este nevoie de mai multă claritate în ceea ce privește condițiile în care are loc externalizarea. ACSB ar trebui să aibă sarcina de a elabora orientări privind condițiile în care poate avea loc externalizarea, precum și rolurile și responsabilitățile părților respective. Pentru a se asigura o supraveghere coerentă a practicilor de externalizare în întreaga Uniune, orientările ar trebui, de asemenea, să ofere claritate cu privire la modul în care supraveghetorii urmează să țină seama de astfel de practici și să verifice conformitatea cu cerințele în materie de CSB/CFT atunci când entitățile obligate recurg la astfel de practici.
- (51) Cerințele de precauție privind clientela sunt esențiale pentru a se asigura că entitățile obligate identifică, verifică și monitorizează relațiile lor de afaceri cu clienții lor în ceea ce privește riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le prezintă. Identificarea exactă și verificarea datelor clienților potențiali și existenți sunt esențiale pentru înțelegerea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate clienților, indiferent dacă aceștia sunt persoane fizice sau juridice. Entitățile obligate ar trebui, de asemenea, să înțeleagă în numele sau în beneficiul cărei persoane se efectuează o tranzacție, de exemplu în situațiile în care instituțiile de credit sau instituțiile financiare furnizează conturi persoanelor care exercită profesii juridice în scopul primirii sau deținerii fondurilor clienților lor, în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366. În contextul precauției

privind clientela, persoana în beneficiul căreia se efectuează o tranzacție sau se desfășoară o activitate nu se referă la destinatarul sau beneficiarul unei tranzacții efectuate de entitatea obligată pentru clientul său.

- (52) Este necesar să se atingă un standard uniform și ridicat de precauție privind clientela în Uniune, care să se bazeze pe cerințe armonizate pentru identificarea clienților și verificarea identității acestora și să reducă divergențele naționale pentru a permite condiții de concurență echitabile pe piața internă și o aplicare consecventă a dispozițiilor în întreaga Uniune. În același timp, este esențial ca entitățile obligate să aplice măsurile de precauție privind clientela în funcție de riscuri. Abordarea bazată pe riscuri nu este o opțiune în mod nejustificat de permisivă pentru entitățile obligate. Această abordare implică recurgerea la un proces decizional bazat pe dovezi pentru a viza mai eficient riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă Uniunea și entitățile care funcționează în cadrul acesteia.
- (53) Organizațiile societății civile care desfășoară activități caritabile sau umanitare în țări terțe contribuie la atingerea obiectivelor Uniunii de realizare a păcii, stabilității, democrației și prosperității. Instituțiile de credit și instituțiile financiare joacă un rol important în asigurarea faptului că astfel de organizații pot continua să își desfășoare activitatea, oferind acces la sistemul financiar și la servicii financiare importante care permit ca finanțarea pentru dezvoltare și ajutor umanitar să fie canalizată către zonele în curs de dezvoltare sau zonele de conflict. Deși entitățile obligate ar trebui să fie conștiente de faptul că activitățile desfășurate în anumite jurisdicții le expun unui risc mai mare de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, funcționarea organizațiilor societății civile din respectivele jurisdicții nu ar trebui să constituie, în sine, un motiv de refuz al furnizării de servicii financiare sau un motiv de încetare a unor astfel de servicii, deoarece abordarea bazată pe riscuri necesită o evaluare holistică a riscurilor prezentate de fiecare relație de afaceri și aplicarea unor măsuri adecvate pentru a atenua riscurile specifice. Chiar dacă instituțiile de credit și instituțiile financiare rămân libere să decidă cu cine stabilesc relații contractuale, acestea ar trebui totodată să țină seama de rolul lor central în funcționarea sistemului financiar internațional și în facilitarea circulației fondurilor în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, sau a criptoactivelor, în vederea obiectivelor de dezvoltare și umanitare importante urmărite de organizațiile societății civile. Prin urmare, astfel de instituții ar trebui să utilizeze flexibilitatea permisă de abordarea bazată pe riscuri pentru a atenua în mod proporțional riscurile asociate relațiilor de afaceri. În niciun caz nu ar trebui invocate motive legate de CSB/CFT pentru a justifica decizii comerciale referitoare la clienții potențiali sau existenți.
- (54) Entitățile obligate ar trebui să identifice și să ia măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea beneficiarului real utilizând documente și surse de informații fiabile. Consultarea registrelor centrale ale informațiilor privind beneficiarii reali (denumite în continuare „registre centrale”) permite entităților obligate să asigure coerența cu informațiile obținute prin procesul de verificare și nu ar trebui să constituie principala sursă de verificare utilizată de entitatea obligată. Atunci când identifică discrepanțe între informațiile deținute în registrele centrale și informațiile pe care le obțin de la client sau din alte surse fiabile în cursul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, entitățile obligate ar trebui să raporteze aceste discrepanțe entității responsabile de registrul central relevant, astfel încât să poată fi luate măsuri pentru soluționarea neconcordanțelor. Respectivul proces contribuie la calitatea și fiabilitatea informațiilor care figurează în registrele respective, ca parte a unei abordări multidimensionale menite să asigure că informațiile din registrele centrale sunt exacte, adecvate și actualizate. În situațiile cu risc scăzut și atunci când beneficiarii reali sunt cunoscuți de entitatea obligată, ar trebui să fie posibil ca entitățile obligate să permită clientului să raporteze discrepanțe atunci când sunt identificate diferențe minore constând în greșeli de tipar sau de natură tehnică similară.
- (55) Riscurile pe care le prezintă entitățile juridice străine și construcțiile juridice străine trebuie atenuate în mod adecvat. În cazul în care o entitate juridică creată în afara Uniunii sau un *trust* expres ori o construcție juridică similară administrată în afara Uniunii sau a cărei persoană care deține calitatea de *trustee* sau o poziție echivalentă își are reședința sau este stabilită în afara Uniunii este pe punctul de a stabili o relație de afaceri cu o entitate obligată, înregistrarea informațiilor privind beneficiarii reali în registrul central al unui stat membru ar trebui să fie o condiție prealabilă de stabilire a relației de afaceri. Cu toate acestea, pentru entitățile juridice create în afara Uniunii, cerința ar trebui să se aplice doar în cazul riscurilor medii-ridicate sau ridicate de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului asociate categoriei de entități juridice străine ori sectorului în care își desfășoară activitatea entitatea juridică străină sau în cazul riscurilor medii-ridicate sau ridicate de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului asociate sectorului în care își desfășoară activitatea entitatea obligată. Înregistrarea informațiilor privind beneficiarii reali ar trebui, de asemenea, să fie o condiție prealabilă pentru continuarea unei relații de afaceri cu o entitate juridică creată în afara Uniunii în situația în care relația respectivă devine asociată cu astfel de riscuri medii-ridicate sau ridicate după stabilirea sa.
- (56) Procesul de stabilire a unei relații de afaceri sau de parcurgere a etapelor necesare pentru efectuarea unei tranzacții ocazionale este declanșat atunci când clientul își exprimă interesul de a achiziționa un produs sau de a primi un serviciu de la o entitate obligată. Printre serviciile oferite de agenții imobiliari se numără sprijinirea clienților în

găsirea unui bun în vederea achiziționării, vânzării, închirierii sau leasingului. Astfel de servicii încep să fie relevante în scopul CSB/CFT atunci când există indicii clare că părțile doresc să efectueze achiziționarea, vânzarea, închirierea sau leasingul sau să parcurgă etapele necesare pregătitoare. Acesta ar putea fi, de exemplu, momentul în care părțile fac și acceptă o ofertă de cumpărare sau de închiriere a bunului. Înainte momentului respectiv, nu ar fi necesar să se ia măsuri de precauție cu privire la niciun client potențial. În mod similar, nu ar fi proporțional să se aplice măsuri de precauție privind clientela persoanelor care nu și-au exprimat încă interesul de a continua cu achiziționarea sau închirierea unui anumit bun.

- (57) Tranzacțiile imobiliare sunt expuse riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Pentru a atenua aceste riscuri, operatorii imobiliari care intermediază cumpărarea, vânzarea și închirierea de bunuri imobile ar trebui să facă obiectul cerințelor prezentului regulament, indiferent de denumirea lor sau de activitatea ori profesia lor principală, inclusiv dezvoltatorii imobiliari atunci când și în măsura în care intermediază cumpărarea, vânzarea și închirierea de bunuri imobile.
- (58) Anonimatul asociat anumitor produse de monedă electronică le expune riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Cu toate acestea, există diferențe semnificative între sectoare și nu toate produsele de monedă electronică prezintă același nivel de risc. De exemplu, anumite produse de monedă electronică cu valoare scăzută, cum ar fi cardurile cadou preplătite sau cupoanele valorice preplătite, ar putea prezenta riscuri scăzute de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Pentru a se asigura faptul că cerințele impuse sectorului sunt proporționale cu riscul aferent și nu împiedică efectiv funcționarea acestuia, ar trebui să fie posibil, în anumite circumstanțe cu risc scăzut dovedit și în condiții stricte de atenuare a riscurilor, ca produsele respective să fie exceptate de la anumite măsuri de precauție privind clientela, cum ar fi identificarea și verificarea clientului și a beneficiarului real, dar nu și de la monitorizarea tranzacțiilor sau a relațiilor de afaceri. Ar trebui să fie posibil ca supraveghetorii să acorde o astfel de exceptare numai după verificarea riscului scăzut dovedit, având în vedere factorii de risc relevanți care urmează să fie definiți de ACSB, și într-un mod care să asigure atenuarea eficace a oricărui risc de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și care să împiedice eludarea normelor în materie de CSB/CFT. În orice caz, orice exceptare ar trebui să fie condiționată de limite stricte în ceea ce privește valoarea maximă a produsului, de utilizarea sa exclusivă pentru achiziționarea de bunuri sau servicii și cu condiția ca suma depozitată să nu poată fi schimbată cu o altă valoare.
- (59) Entitățile obligate nu ar trebui să aibă obligația de a aplica măsuri de precauție în raport cu clienții care efectuează tranzacții ocazionale sau tranzacții legate între ele a căror valoare se situează sub un anumit prag, cu excepția cazului în care există suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Întrucât pragul de 10 000 EUR sau echivalentul în monedă națională se aplică majorității tranzacțiilor ocazionale, entitățile obligate care își desfășoară activitatea în sectoare sau efectuează tranzacții care prezintă un risc mai ridicat de spălare a banilor și de finanțare a terorismului ar trebui să aibă obligația de a aplica măsuri de precauție privind clientela în cazul tranzacțiilor pe baza unor praguri mai scăzute. Pentru a identifica sectoarele sau tranzacțiile, precum și pragurile adecvate pentru sectoarele sau tranzacțiile respective, ACSB ar trebui să elaboreze proiecte specifice de standarde tehnice de reglementare.
- (60) Există situații specifice în care, în sensul precauției privind clientela, prin „client” nu se înțelege doar persoana care efectuează tranzacții cu entitatea obligată. Acest caz se întâlnește, de exemplu, atunci când un singur notar este implicat într-o tranzacție imobiliară. În astfel de cazuri, pentru a se asigura că se efectuează verificări adecvate ale tranzacției astfel încât să se detecteze posibile cazuri de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului, entitățile obligate ar trebui să considere atât cumpărătorul, cât și vânzătorul drept clienți și să aplice măsuri de precauție privind clientela ambelor părți. Prezentul regulament ar trebui să prevadă o listă a situațiilor în care prin „client” nu se înțelege clientul direct al entității obligate sau nu se înțelege doar acest lucru. Această listă ar trebui să ajute să se înțeleagă mai bine cine este clientul în situații tipice și nu ar trebui considerată ca incluzând o interpretare exhaustivă a termenului. În mod similar, o relație de afaceri nu ar trebui să necesite întotdeauna o relație contractuală sau un alt angajament formal, atât timp cât serviciile sunt furnizate în mod repetat sau pe parcursul unei perioade de timp, astfel încât să rezulte o relație de durată. Atunci când dreptul intern împiedică entitățile obligate care sunt funcționari publici să stabilească relații contractuale cu clienții, o astfel de dispoziție de drept intern nu ar trebui să fie interpretată ca interzicând entităților obligate să trateze o serie de tranzacții drept relație de afaceri în sensul CSB/CFT.
- (61) Introducerea unei limite la nivelul Uniunii pentru plățile mari în numerar atenuază riscurile asociate utilizării unor astfel de plăți. Cu toate acestea, entitățile obligate care efectuează tranzacții în numerar sub limita respectivă rămân vulnerabile la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, deoarece oferă un punct de intrare în sistemul financiar al Uniunii. Prin urmare, este necesar să se impună aplicarea unor măsuri de precauție privind clientela pentru atenuarea riscurilor de utilizare abuzivă a numerarului. Pentru a se asigura că măsurile sunt proporționale cu riscurile prezentate de tranzacțiile cu o valoare mai mică de 10 000 EUR, aceste măsuri ar trebui să se limiteze la identificarea și verificarea clientului și a beneficiarului real atunci când efectuează tranzacții ocazionale în numerar în valoare de cel puțin 3 000 EUR. Respectiva limitare nu scutește entitatea obligată de aplicarea tuturor

măsurilor de precauție privind clientela ori de câte ori există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și nici de raportarea tranzacțiilor suspecte către FIU.

- (62) Unele modele de afaceri au la bază o relație de afaceri a entității obligate cu un comerciant în vederea oferirii de servicii de inițiere a plății prin care comerciantul este plătit pentru furnizarea de bunuri sau servicii, și nu o relație de afaceri cu clientul comerciantului, care autorizează serviciul de inițiere a plății pentru a iniția o tranzacție unică sau cu caracter excepțional către comerciant. În contextul unui astfel de model de afaceri, clientul entității obligate în sensul normelor în materie de CSB/CFT este comerciantul, și nu clientul comerciantului. Prin urmare, în ceea ce privește serviciile de inițiere a plății, măsurile de precauție privind clientela ar trebui să fie aplicate de entitatea obligată în raport cu comerciantul. În ceea ce privește alte servicii financiare care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, inclusiv în cazul în care sunt furnizate de același operator, determinarea clientului ar trebui să se facă ținându-se seama de serviciile furnizate.
- (63) Activitățile de jocuri de noroc variază în ceea ce privește natura lor, zona geografică acoperită și riscurile asociate. Pentru a asigura o aplicare proporțională și bazată pe riscuri a prezentului regulament, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a identifica serviciile de jocuri de noroc asociate cu riscuri scăzute de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, cum ar fi loteriile de stat sau private ori activitățile de jocuri de noroc administrate de stat, și de a decide să nu le aplice toate sau unele dintre cerințele prezentului regulament. Având în vedere potențialele efecte transfrontaliere ale excepțiilor naționale, este necesar să se asigure aplicarea consecventă a unei abordări stricte bazate pe riscuri în întreaga Uniune. În acest scop, Comisia ar trebui să aibă competența de a aproba deciziile statelor membre sau de a le respinge atunci când excepția nu este justificată de un risc scăzut dovedit. În orice caz, nu ar trebui acordată nicio excepție în legătură cu activități asociate cu riscuri mai ridicate. Este vorba de activități precum cazinourile, jocurile de noroc online și pariurile sportive, însă nu și în cazul în care activitățile de jocuri de noroc online sunt administrate de stat, fie prin furnizarea directă a acestor servicii, fie prin reglementarea modului în care aceste servicii de jocuri de noroc sunt organizate, efectuate și administrate. Având în vedere riscurile pentru sănătatea publică sau riscurile de activități infracționale care pot fi asociate jocurilor de noroc, măsurile naționale care reglementează organizarea, funcționarea și administrarea jocurilor de noroc, atunci când urmăresc în mod real obiective de ordine publică, de siguranță publică sau de sănătate publică, pot să contribuie la reducerea riscurilor asociate respectivei activități.
- (64) Pragul de 2 000 EUR sau echivalentul în monedă națională aplicabil furnizorilor de servicii de jocuri de noroc este atins indiferent dacă clientul efectuează o singură tranzacție cu o valoare cel puțin egală cu acest cuantum sau mai multe tranzacții mai mici a căror valoare totală se ridică la acest cuantum. În acest scop, pentru a fi în măsură să stabilească dacă și când a fost atins pragul respectiv, furnizorii de servicii de jocuri de noroc ar trebui să poată atribui tranzacțiile unui anumit client, chiar dacă nu au verificat încă identitatea clientului. Astfel, furnizorii de servicii de jocuri de noroc ar trebui să dispună de sisteme care să permită atribuirea și monitorizarea tranzacțiilor înainte de aplicarea cerinței referitoare la măsurile de precauție privind clientela. În cazul cazinourilor sau al altor spații fizice destinate jocurilor de noroc, verificarea identității clientului la fiecare tranzacție poate fi nepractică. În astfel de cazuri, ar trebui să fie posibilă identificarea clientului și verificarea identității sale la intrarea în spațiul destinat jocurilor de noroc, cu condiția să existe sisteme care să atribuie clientului respectiv tranzacțiile pe care acesta le efectuează în spațiul destinat jocurilor de noroc, inclusiv cumpărarea sau schimbul de jetoane.
- (65) Deși Directiva (UE) 2015/849 a armonizat într-o anumită măsură normele statelor membre în domeniul obligațiilor de identificare a clienților, directiva respectivă nu a stabilit norme detaliate cu privire la procedurile care trebuie urmate de entitățile obligate. Având în vedere importanța crucială a acestui aspect în prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, este oportun, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri, să se introducă dispoziții mai specifice și mai detaliate privind identificarea clientului și verificarea identității clientului, indiferent dacă este vorba de persoane fizice sau juridice, de construcții juridice precum *trust*-urile sau entitățile cu capacitate juridică în temeiul dreptului intern.
- (66) Evoluțiile tehnologice și progresele înregistrate în domeniul digitalizării permit o identificare și o verificare sigură, la distanță sau electronică, a clienților potențiali și existenți și pot facilita aplicarea la distanță a măsurilor de precauție privind clientela. Soluțiile de identificare, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²³⁾, asigură mijloace sigure și fiabile de identificare și verificare atât a clienților potențiali, cât și a clienților existenți, și pot facilita aplicarea la distanță a măsurilor de precauție privind clientela. Identificarea electronică, astfel cum este prevăzută în regulamentul respectiv, ar trebui să fie luată în considerare și acceptată de entitățile obligate pentru procesul de identificare a clienților. Utilizarea unor astfel de mijloace de identificare poate reduce, atunci când sunt instituite măsuri adecvate de reducere a riscurilor, nivelul de risc la un nivel standard sau chiar redus. În cazul în care o astfel de identificare electronică nu este disponibilă pentru

⁽²³⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

un client, de exemplu din cauza naturii statutului său de rezident într-un anumit stat membru sau a reședinței sale într-o țară terță, verificarea ar trebui să aibă loc prin intermediul unor servicii de încredere calificate relevante.

- (67) Pentru a se asigura prevenirea de către cadrul privind CSB/CFT a intrării de fonduri ilicite în sistemul financiar, entitățile obligate ar trebui să aplice măsuri de precauție privind clientela înainte de a stabili relații de afaceri cu clienții potențiali, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri. Cu toate acestea, pentru a nu întârzia în mod inutil desfășurarea normală a activității, entitățile obligate ar trebui să poată colecta informațiile de la potențialul client în timpul stabilirii unei relații de afaceri. Instituțiile de credit și instituțiile financiare ar trebui să poată obține informațiile necesare de la clienții potențiali odată ce relația este stabilită, cu condiția de a nu se iniția tranzacții până la finalizarea cu succes a procesului de precauție privind clientela.
- (68) Procesul de precauție privind clientela nu se limitează la identificarea și verificarea identității clientului. Înainte de a stabili relații de afaceri sau de a efectua tranzacții ocazionale, entitățile obligate ar trebui să evalueze, de asemenea, scopul și natura unei relații de afaceri sau ale unei tranzacții ocazionale. Informațiile precontractuale sau alte informații cu privire la produsul sau serviciul propus care sunt comunicate clientului potențial pot contribui la înțelegerea scopului respectiv. Entitățile obligate ar trebui să fie întotdeauna în măsură să evalueze scopul și natura unei relații de afaceri potențiale sau ale unei tranzacții ocazionale într-un mod lipsit de ambiguitate. În cazul în care serviciul sau produsul oferit permite clienților să efectueze diferite tipuri de tranzacții sau activități, entitățile obligate ar trebui să obțină suficiente informații referitoare la intenția clientului în ceea ce privește utilizarea relației respective.
- (69) Pentru a asigura eficacitatea cadrului privind CSB/CFT, entitățile obligate ar trebui să revizuiască periodic informațiile obținute de la clienții lor, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri. Este probabil ca relațiile de afaceri să evolueze pe măsură ce situația clientului și activitățile pe care le desfășoară prin relația de afaceri se schimbă în timp. Pentru a menține o înțelegere cuprinzătoare a profilului de risc al clientului și pentru a efectua un control semnificativ al tranzacțiilor, entitățile obligate ar trebui să revizuiască periodic informațiile obținute de la clienții lor, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri. Astfel de revizui ar trebui efectuate periodic, dar ar trebui să fie, de asemenea, declanșate de modificările care intervin în situația relevantă a clientului, și anume atunci când faptele și informațiile indică o posibilă modificare a profilului de risc sau a detaliilor de identificare ale clientului. În acest scop, entitatea obligată ar trebui să ia în considerare necesitatea de a revizui dosarul clientului ca răspuns la modificări semnificative, cum ar fi o modificare a jurisdicțiilor cu care s-au efectuat tranzacții, a valorii sau a volumului tranzacțiilor, în cazul unor cereri de produse sau servicii noi care diferă în mod semnificativ în ceea ce privește riscul sau în urma unor modificări privind beneficiarii reali.
- (70) În contextul revenirii unor clienți pentru care au fost aplicate recent măsuri de precauție privind clientela, ar trebui să fie posibil ca măsurile în materie de precauție privind clientela să fie îndeplinite prin obținerea unei confirmări din partea clientului că informațiile și documentele păstrate în evidențe nu s-au schimbat. O astfel de metodă facilitează aplicarea obligațiilor în materie de CSB/CFT în situațiile în care entitatea obligată are convingerea că informațiile referitoare la client nu s-au schimbat, având în vedere că entităților obligate le revine sarcina de a se asigura că iau măsuri adecvate de precauție privind clientela. În toate cazurile, confirmarea primită de la client și orice modificare a informațiilor deținute cu privire la client ar trebui să fie înregistrate.
- (71) Entitățile obligate ar putea furniza mai multe produse sau servicii în contextul unei relații de afaceri. În aceste condiții, cerința de a actualiza periodic informațiile, datele și documentele nu vizează produsul sau serviciul individual, ci relația de afaceri în ansamblu. Este de competența entităților obligate să evalueze, pentru întreaga gamă de produse sau servicii furnizate, când are loc o modificare a situației relevante a clientului sau când sunt îndeplinite alte condiții care impun actualizarea măsurilor de precauție privind clientela și să procedeze la revizuirea dosarului clientului în raport cu întreaga relație de afaceri.
- (72) Entitățile obligate ar trebui, de asemenea, să instituie un sistem de monitorizare pentru a detecta tranzacțiile care ar putea genera suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Pentru a asigura eficacitatea monitorizării tranzacțiilor, activitatea de monitorizare a entităților obligate ar trebui să vizeze, în principiu, toate serviciile și produsele oferite clienților și toate tranzacțiile efectuate în numele clientului sau oferite clientului de către entitatea obligată. Cu toate acestea, nu toate tranzacțiile trebuie examinate individual. Intensitatea monitorizării ar trebui să respecte abordarea bazată pe riscuri și să fie concepută în jurul unor criterii precise și relevante, ținând seama, în special, de caracteristicile clientului și de nivelul de risc asociat acestora, de produsele și serviciile oferite și

de țările sau zonele geografice în cauză. ACSB ar trebui să elaboreze orientări pentru a se asigura că intensitatea monitorizării relațiilor de afaceri și a tranzacțiilor este adecvată și proporțională cu nivelul de risc.

- (73) Încetarea relației de afaceri în cazul în care nu pot fi respectate măsurile de precauție privind clientela reduce expunerea entității obligate la riscurile generate de posibilele modificări ale profilului clientului. Cu toate acestea, ar putea exista situații în care nu ar trebui să se ajungă la încetarea relației de afaceri din cauza unor obiective de interes public. Este, de exemplu, cazul contractelor de asigurare de viață, în care entitățile obligate ar trebui, dacă este necesar, să ia măsuri pentru a îngheța relația de afaceri, ca alternativă la încetarea acesteia, inclusiv prin interzicerea prestării de noi servicii către clientul respectiv și prin suspendarea plății către beneficiari, până când pot fi respectate măsurile de precauție privind clientela. În plus, anumite produse și servicii impun entității obligate să dețină sau să primească în continuare fondurile clientului în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, de exemplu în contextul împrumuturilor, al conturilor de plăți sau al atragerii de depozite. Toate acestea nu ar trebui însă considerate drept un impediment în calea cerinței de încetare a relației de afaceri, aceasta putând fi realizată prin asigurarea faptului că nu sunt efectuate tranzacții sau activități pentru client.
- (74) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului regulament, ACSB ar trebui să aibă sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare referitoare la precauția privind clientela. Respectivele standarde tehnice de reglementare ar trebui să stabilească setul minim de informații care trebuie obținute de entitățile obligate pentru a stabili noi relații de afaceri cu clienții sau pentru a le evalua pe cele în curs, în funcție de nivelul de risc asociat fiecărui client. În plus, proiectele de standarde tehnice de reglementare ar trebui să ofere suficientă claritate pentru a permite actorilor de pe piață să dezvolte mijloace sigure, accesibile și inovatoare de verificare a identității clienților și de aplicare a măsurilor de precauție privind clientela, inclusiv de la distanță, respectând în același timp principiul neutralității tehnologice. Aceste sarcini specifice sunt în conformitate cu rolul și responsabilitățile ACSB, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1620.
- (75) Armonizarea măsurilor de precauție privind clientela va contribui la dobândirea unei înțelegeri consecvente și constant eficace a riscurilor asociate unui client existent sau potențial, indiferent de locul în care stabilită relația de afaceri în Uniune. De asemenea, armonizarea respectivă ar trebui să asigure că informațiile obținute cu ocazia aplicării măsurilor de precauție privind clientela nu sunt utilizate de entitățile obligate pentru a aplica practici de eliminare a riscurilor care ar putea conduce la eludarea altor obligații legale, în special a celor prevăzute în Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾ sau în Directiva (UE) 2015/2366, fără a atinge obiectivele Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului. Pentru a permite supravegherea corespunzătoare a respectării obligațiilor de precauție privind clientela, este important ca entitățile obligate să țină evidența acțiunilor întreprinse și a informațiilor obținute în cursul procesului de precauție privind clientela, indiferent dacă se stabilește sau nu o nouă relație de afaceri și indiferent dacă au prezentat sau nu un raport de tranzacții suspecte atunci când își exprimă refuzul de a stabili o relație de afaceri. În cazul în care entitatea obligată ia decizia de a nu stabili o relație de afaceri cu un client potențial sau de a înceta o relație de afaceri, de a refuza să efectueze o tranzacție ocazională sau de a aplica măsuri alternative la încetarea unei relații de afaceri, evidențele referitoare la măsurile de precauție privind clientela ar trebui să includă motivele unei astfel de decizii. Acest lucru va permite autorităților de supraveghere să evalueze dacă entitățile obligate și-au calibrat în mod corespunzător practicile de precauție privind clientela și modul în care evoluează expunerea la risc a entității și va contribui la obținerea de date statistice referitoare la aplicarea normelor de precauție privind clientela de către entitățile obligate în întreaga Uniune.
- (76) Abordarea pentru examinarea clienților existenți în temeiul actualului cadru privind CSB/CFT este deja una bazată pe riscuri. Cu toate acestea, având în vedere riscul mai ridicat de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului asociat anumitor structuri intermediare, este posibil ca abordarea respectivă să nu permită depistarea și evaluarea la timp a riscurilor. Prin urmare, este important să se asigure că anumite categorii bine definite de clienți existenți sunt, de asemenea, monitorizate periodic.
- (77) Riscul în sine are un caracter variabil, iar variabilele, fie prin ele însele, fie în combinație cu altele, pot mări sau diminua riscul potențial prezentat, influențând astfel nivelul adecvat al măsurilor preventive, cum ar fi măsurile de precauție privind clientela.

⁽²⁴⁾ Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisiunilor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

- (78) În situațiile care prezintă un risc redus, entitățile obligate ar trebui să poată aplica măsuri simplificate de precauție. Aceasta nu echivalează cu o exceptare sau cu absența măsurilor de precauție privind clientela, ci presupune mai curând un set simplificat sau redus de măsuri de control, care ar trebui totuși să abordeze toate componentele procedurii standard de precauție. În conformitate cu abordarea bazată pe riscuri, entitățile obligate ar trebui, cu toate acestea, să fie în măsură să reducă frecvența sau intensitatea controlului clientului sau al tranzacției sau să se bazeze pe ipoteze adecvate cu privire la scopul relației de afaceri sau la utilizarea unor produse simple. Standardele tehnice de reglementare referitoare la precauția privind clientela ar trebui să stabilească măsurile simplificate specifice pe care entitățile obligate sunt în măsură să le pună în aplicare în cazul unor situații cu risc mai redus identificate în evaluarea riscurilor la nivelul Uniunii efectuată de Comisie. La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare, ACSB ar trebui să acorde atenția cuvenită menținerii incluziunii sociale și financiare.
- (79) Ar trebui să se recunoască faptul că anumite situații prezintă un risc mai mare de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Deși ar trebui să se stabilească identitatea și profilul de activitate al tuturor clienților prin aplicarea periodică a măsurilor de precauție privind clientela, în anumite cazuri sunt necesare proceduri deosebit de riguroase de identificare și verificare a clienților. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme detaliate privind astfel de măsuri sporite de precauție, inclusiv măsuri sporite specifice de precauție pentru relațiile transfrontaliere de corespondent.
- (80) Relațiile transfrontaliere de corespondent cu instituțiile respondente dintr-o țară terță sunt repetitive și continue. În plus, nu toate serviciile bancare transfrontaliere de corespondență prezintă același nivel de riscuri de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Prin urmare, intensitatea măsurilor sporite de precauție ar trebui să fie determinată prin aplicarea principiilor abordării bazate pe riscuri. Cu toate acestea, abordarea bazată pe riscuri nu ar trebui aplicată atunci când se interacționează cu instituții respondente dintr-o țară terță care nu au o prezență fizică în jurisdicția în care sunt create sau cu entități neînregistrate și neautorizate care furnizează servicii de criptoactive. Având în vedere riscul ridicat de spălare a banilor și de finanțare a terorismului inerent instituțiilor fictive, instituțiile de credit și instituțiile financiare ar trebui să se abțină de la orice relație de corespondent cu astfel de instituții fictive, precum și cu contrapărți din țări terțe care permit utilizarea conturilor lor de către instituții fictive. Pentru a se evita utilizarea abuzivă a sistemului financiar al Uniunii în vederea furnizării de servicii nereglementate, furnizorii de servicii de criptoactive ar trebui, de asemenea, să se asigure că conturile lor nu sunt utilizate de platforme de intermediere a tranzacționării („nested exchanges”) și ar trebui să dispună de politici și proceduri pentru a detecta orice astfel de tentativă.
- (81) În contextul exercitării funcției lor de supraveghere, supraveghetorii ar putea identifica situații în care încălcările cerințelor în materie de CSB/CFT de către instituțiile respondente din țări terțe sau deficiențele în punerea în aplicare a cerințelor în materie de CSB/CFT de către instituțiile respective generează riscuri pentru sistemul financiar al Uniunii. Pentru a atenua aceste riscuri, ACSB ar trebui să aibă posibilitatea de a adresa recomandări instituțiilor de credit și instituțiilor financiare din Uniune pentru a le informa cu privire la opiniile sale în legătură cu deficiențele respectivelor instituții respondente din țări terțe. Recomandările respective ar trebui emise în cazul în care ACSB și supraveghetorii financiari din Uniune sunt de acord că încălcările și deficiențele constatate la nivelul instituțiilor respondente din țara terță sunt susceptibile să afecteze expunerea la risc a relațiilor de corespondent ale instituțiilor de credit și instituțiilor financiare din Uniune și cu condiția ca instituția respondentă din țara terță și supraveghetorul acesteia să fi avut posibilitatea de a-și exprima opiniile. Pentru a menține buna funcționare a sistemului financiar al Uniunii, instituțiile de credit și instituțiile financiare ar trebui să ia măsuri adecvate ca răspuns la recomandările ACSB, inclusiv prin abținerea de la stabilirea sau continuarea unei relații de corespondent, cu excepția cazului în care pot institui suficiente măsuri de atenuare pentru a aborda riscurile prezentate de relația de corespondent.
- (82) În contextul măsurilor sporite de precauție, obținerea aprobării personalului de conducere de nivel superior pentru stabilirea relațiilor de afaceri nu trebuie să presupună în toate cazurile obținerea aprobării din partea consiliului de administrație. O astfel de aprobare ar trebui să poată fi acordată de către o persoană care deține cunoștințe suficiente privind expunerea entității la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și care ocupă o funcție suficient de înaltă pentru a lua decizii care afectează expunerea la risc a entității.
- (83) Pentru a proteja funcționarea corespunzătoare a sistemului financiar al Uniunii împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru de a identifica țările terțe ale căror deficiențe în regimurile lor naționale privind CSB/CFT reprezintă o amenințare la adresa integrității pieței interne a Uniunii. Natura schimbătoare a amenințărilor reprezentate de spălarea banilor și finanțarea terorismului din afara Uniunii, favorizată de evoluția constantă a tehnologiei și a mijloacelor aflate la dispoziția infractorilor, necesită adaptări rapide și permanente ale cadrului juridic referitor la țările terțe, în scopul de a aborda în mod eficient riscurile existente și de a preveni apariția unor noi. Comisia ar trebui să țină seama, ca element de referință pentru evaluarea sa, de informațiile furnizate de organizații internaționale și de organisme internaționale de standardizare din domeniul CSB/CFT, cum ar fi declarații publice ale GAFI, rapoarte de evaluare reciprocă, rapoarte de evaluare detaliate sau rapoarte de monitorizare publicate, precum și să adapteze evaluările sale în funcție de

schimbările prezentate în acestea, după caz. Comisia ar trebui să acționeze în termen de 20 de zile de la constatarea deficiențelor din cadrul regimului de CSB/CFT al unei țări terțe care reprezintă o amenințare la adresa integrității pieței interne a Uniunii.

- (84) Țările terțe care „fac obiectul unei cereri de acțiune” din partea organismului internațional de standardizare relevant, și anume GAFL, prezintă deficiențe strategice semnificative de natură persistentă în cadrele lor juridice și instituționale privind CSB/CFT și în punerea în aplicare a acestor cadre, deficiențe care pot prezenta un risc ridicat la adresa sistemului financiar al Uniunii. Caracterul persistent al respectivelor deficiențe strategice semnificative, care reflectă lipsa angajamentului sau incapacitatea continuă a țării terțe de a le soluționa, semnaleză un nivel crescut de amenințare din partea țărilor terțe respective, care necesită un răspuns de atenuare eficace, coerent și armonizat la nivelul Uniunii. Prin urmare, entitățile obligate ar trebui să aibă obligația de a aplica întregul set de măsuri sporite de precauție disponibile în raport cu tranzacțiile ocazionale și relațiile de afaceri care implică respectivele țări terțe cu risc ridicat pentru a gestiona și a atenua riscurile subiacente. În plus, nivelul ridicat de risc justifică aplicarea unor contramăsuri specifice suplimentare, fie la nivelul entităților obligate, fie la nivelul statelor membre. O astfel de abordare ar evita divergențele în ceea ce privește stabilirea contramăsurilor relevante, care ar expune întregul sistem financiar al Uniunii la riscuri. În cazul în care statele membre identifică riscuri specifice care nu sunt atenuate, acestea ar trebui să poată aplica contramăsuri suplimentare, caz în care ar trebui să notifice acest lucru Comisiei. În cazul în care consideră că riscurile respective sunt relevante pentru piața internă, Comisia ar trebui să poată actualiza actul delegat relevant pentru a include contramăsurile suplimentare necesare pentru atenuarea riscurilor respective. În cazul în care consideră că aceste contramăsuri nu sunt necesare și subminează buna funcționare a pieței interne a Uniunii, Comisia ar trebui să aibă competența de a decide ca statul membru să pună capăt contramăsurilor specifice. Înainte de declanșarea procedurii pentru decizia respectivă, Comisia ar trebui să ofere statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta opiniile cu privire la examinarea Comisiei. Având în vedere expertiza sa tehnică, ACSB poate oferi Comisiei o contribuție utilă la identificarea contramăsurilor adecvate.
- (85) Deficiențele în materie de conformitate atât în cadrul juridic, cât și în cadrul instituțional privind CSB/CFT, precum și în punerea lor în aplicare în țările terțe care fac obiectul unei „monitorizări sporite” de către GAFI sunt susceptibile de a fi exploatare de infractori. Este probabil ca aceasta să reprezinte un risc pentru sistemul financiar al Uniunii, și este nevoie ca riscul respectiv să fie gestionat și atenuat. Angajamentul respectivelor țări terțe de a remedia deficiențele identificate, fără a elimina însă riscul, justifică un răspuns de atenuare mai puțin sever decât cel aplicabil țărilor terțe cu risc ridicat. Atunci când astfel de țări terțe se angajează să remedieze deficiențele identificate, entitățile obligate ar trebui să aplice măsuri sporite de precauție în raport cu tranzacțiile ocazionale și relațiile de afaceri atunci când au de a face cu persoane fizice sau entități juridice stabilite în țările terțe respective, măsuri care să fie adaptate la deficiențele specifice identificate în fiecare țară terță. O astfel de identificare granulară a măsurilor sporite de precauție care urmează să fie aplicate ar asigura, de asemenea, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri, faptul că măsurile sunt proporționale cu nivelul de risc. Pentru a asigura o astfel de abordare coerentă și proporțională, Comisia ar trebui să fie în măsură să identifice măsurile sporite specifice de precauție care sunt necesare pentru a atenua riscurile specifice fiecărei țări. Având în vedere expertiza sa tehnică, ACSB poate oferi Comisiei o contribuție utilă la identificarea măsurilor sporite de precauție adecvate.
- (86) Țările care nu sunt identificate în mod public ca făcând obiectul unor cereri de acțiune sau al unei monitorizări sporite din partea GAFI ar putea reprezenta totuși o amenințare specifică și gravă la adresa integrității sistemului financiar al Uniunii, care s-ar putea datora fie unor deficiențe în materie de conformitate, fie unor deficiențe strategice semnificative de natură persistentă în cadrul regimului lor de CSB/CFT. Pentru a atenua aceste riscuri specifice care nu pot fi atenuate prin măsuri aplicabile țărilor cu deficiențe strategice sau țărilor cu deficiențe în materie de conformitate, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a lua măsuri în circumstanțe excepționale prin identificarea unor astfel de țări terțe, pe baza unui set clar de criterii și cu sprijinul ACSB. În funcție de nivelul de risc pe care îl reprezintă pentru sistemul financiar al Uniunii, Comisia ar trebui să solicite fie aplicarea tuturor măsurilor sporite de precauție și a contramăsurilor specifice fiecărei țări, în legătură cu țările terțe cu risc ridicat, fie aplicarea măsurilor sporite de precauție specifice fiecărei țări, în legătură cu țările terțe cu deficiențe în materie de conformitate.
- (87) Pentru a asigura identificarea consecventă a unor țări terțe care reprezintă o amenințare specifică și gravă la adresa sistemului financiar al Uniunii, fără a fi însă identificate în mod public ca făcând obiectul unor cereri de acțiune sau al unei monitorizări sporite din partea GAFI, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili, prin intermediul unui act de punere în aplicare, metodologia de identificare, în circumstanțe excepționale, a unor astfel de țări terțe. Respectiva metodologie ar trebui să includă, în special, modalitatea de evaluare a criteriilor și procesul de interacțiune cu astfel de țări terțe și de implicare a statelor membre și a ACSB în etapele pregătitoare ale unei astfel de identificări.

- (88) Având în vedere că ar putea surveni modificări în cadrele privind CSB/CFT ale țărilor terțe identificare în temeiul prezentului regulament, sau în punerea lor în aplicare, de exemplu ca urmare a angajamentului țării de a aborda deficiențele identificate sau ca urmare a adoptării unor măsuri relevante în materie de CSB/CFT pentru a remedia deficiențele identificate, care ar putea modifica natura și nivelul riscurilor generate de aceste cadre, Comisia ar trebui să revizuiască periodic identificarea măsurilor sporite specifice de precauție pentru a se asigura că sunt în continuare proporționale și adecvate.
- (89) Potențialele amenințări externe la adresa sistemului financiar al Uniunii nu provin numai de la țările terțe, ci pot apărea și în legătură cu anumiți factori de risc referitori la clienți sau anumite produse, servicii, tranzacții sau canale de distribuție care sunt observate în legătură cu o anumită zonă geografică din afara Uniunii. Prin urmare, este necesar să se identifice tendințele, riscurile și metodele de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care ar putea fi expuse entitățile obligate din Uniune. ACSB este cel mai bine plasată pentru a detecta orice tipologii emergente de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului din afara Uniunii, pentru a monitoriza evoluția acestora, cu scopul de a oferi orientări entităților obligate din Uniune cu privire la necesitatea de a aplica măsuri sporite de precauție menite să atenueze riscurile respective.
- (90) Relațiile cu persoane fizice care dețin sau au deținut funcții publice importante în Uniune sau la nivel internațional, și în special cu persoane din țări în care corupția este larg răspândită, ar putea expune sectorul financiar la riscuri de reputație și riscuri juridice semnificative. Efortul internațional de combatere a corupției justifică, de asemenea, necesitatea de a acorda o atenție deosebită acestor persoane și de a aplica măsuri sporite de precauție adecvate în ceea ce privește persoanele care ocupă sau cărora li s-au încredințat funcții publice importante și în ceea ce privește persoanele de rang înalt din cadrul organizațiilor internaționale. Prin urmare, este necesar să se specifice măsurile pe care entitățile obligate ar trebui să le aplice în ceea ce privește tranzacțiile sau relațiile de afaceri cu persoane expuse politic. Pentru a facilita abordarea bazată pe riscuri, ACSB ar trebui să aibă sarcina de a emite orientări privind evaluarea nivelului de risc asociat unei anumite categorii de persoane expuse politic, membrilor familiilor acestora sau persoanelor cunoscute ca asociați apropiați.
- (91) Riscurile asociate persoanelor care ocupă sau cărora li s-au încredințat funcții publice importante nu există doar la nivel național, ci pot exista și la nivel regional sau municipal. Acest lucru este valabil în special la nivel local pentru zonele dens populate, cum ar fi orașele, care, alături de nivelul regional, gestionează adesea fonduri publice semnificative și accesul la servicii sau permise critice, ceea ce generează un risc de corupție și de spălare a banilor asociată corupției. Prin urmare, este necesar să se includă în categoria persoanelor care ocupă sau cărora li s-au încredințat funcții publice importante șefii autorităților regionale și locale, inclusiv ai grupărilor de municipalități și regiuni metropolitane, cu cel puțin 50 000 de locuitori. În același timp, ar trebui să se recunoască faptul că organizarea geografică și administrativă a statelor membre variază semnificativ, iar statele membre ar trebui să poată stabili, după caz, un prag mai scăzut pentru a include autoritățile locale relevante în funcție de risc. Atunci când decid să stabilească praguri mai scăzute, statele membre ar trebui să comunice aceste praguri Comisiei.
- (92) Membrii organelor administrative, de conducere sau de supraveghere ale întreprinderilor controlate de stat sau de autorități regionale sau locale pot fi, de asemenea, expuși riscurilor de corupție și de spălare a banilor asociată corupției. Având în vedere valoarea bugetului unor astfel de întreprinderi și a fondurilor gestionate, astfel de riscuri sunt deosebit de acute în ceea ce privește cadrele de conducere de nivel superior din întreprinderile controlate de stat. Pot apărea riscuri și în ceea ce privește întreprinderile de dimensiuni semnificative controlate de autoritățile regionale și locale. Prin urmare, cadrele de conducere de nivel superior din întreprinderile controlate de autoritățile regionale sau locale ar trebui să fie considerate persoane expuse politic în cazul în care întreprinderile respective se califică drept întreprinderi mijlocii sau mari sau grupuri în sensul definiției de la articolul 3 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁵⁾. Cu toate acestea, având în vedere diferențele de organizare geografică și administrativă, precum și competențele și responsabilitățile asociate acestor întreprinderi și cadrelor lor de conducere de nivel superior, statele membre ar trebui să poată alege să stabilească un prag mai scăzut al cifrei de afaceri anuale în funcție de risc. În acest caz, statele membre ar trebui să notifice Comisiei decizia respectivă.
- (93) În vederea identificării persoanelor expuse politic în Uniune, statele membre ar trebui să emită liste care să indice funcțiile specifice considerate funcții publice importante, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative de drept intern. Statele membre ar trebui să solicite fiecărei organizații internaționale acreditate pe teritoriul lor să emită și să actualizeze o listă a funcțiilor publice importante în cadrul organizației internaționale respective. Comisia ar trebui să aibă sarcina de a elabora și de a publica o listă, care ar trebui să fie valabilă în întreaga Uniune, în ceea ce privește persoanele cărora li s-au încredințat funcții publice importante în cadrul instituțiilor sau

(25) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

organelor Uniunii. Pentru a asigura o abordare armonizată în ceea ce privește identificarea și notificarea funcțiilor publice importante, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili, prin intermediul unui act de punere în aplicare, formatul care să fie utilizat pentru notificările statelor membre și ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate de completare a categoriilor de funcții publice importante identificate de prezentul regulament, în cazul în care acestea sunt comune în toate statele membre.

- (94) Atunci când clienților nu li se mai încredințează o funcție publică importantă, aceștia pot continua să prezinte un risc mai ridicat, de exemplu din cauza influenței informale pe care ar putea să o exercite în continuare sau din cauza faptului că funcțiile lor anterioare și actuale au legătură între ele. Este esențial ca entitățile obligate să ia în considerare respectivele riscuri care persistă și să aplice una sau mai multe măsuri sporite de precauție până în momentul în care se consideră că persoanele nu mai prezintă niciun risc și, în orice caz, nu înainte de 12 luni de la data la care nu li se mai încredințează o funcție publică importantă.
- (95) Adesea, societățile de asigurare nu au relații de tipul relațiilor cu clienții cu beneficiarii polițelor de asigurare. Cu toate acestea, societățile de asigurare ar trebui să fie în măsură să identifice cazurile de risc mai ridicat, cum ar fi situațiile în care veniturile obținute din poliță aduc beneficii unei persoane expuse politic. Pentru a stabili dacă aceasta este situația, polița de asigurare ar trebui să includă măsuri rezonabile de identificare a beneficiarului, ca și cum persoana respectivă ar fi un client nou. Ar trebui să fie posibil ca astfel de măsuri să fie luate în momentul efectuării plății sau în momentul cesiunii poliței, dar nu mai târziu.
- (96) Relațiile private și profesionale apropiate ar putea fi utilizate în mod abuziv în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului. Din acest motiv, măsurile privind persoanele expuse politic ar trebui să se aplice și membrilor familiilor acestora și persoanelor cunoscute ca asociați apropiați. Identificarea corectă a membrilor de familie și a persoanelor cunoscute ca asociați apropiați ar putea depinde de structura socioeconomică și culturală a țării persoanei expuse politic. În acest context, ACSB ar trebui să aibă sarcina de a emite orientări privind criteriile care trebuie utilizate pentru a identifica persoanele care ar trebui considerate asociați apropiați.
- (97) Relațiile cu membrii de familie care ar putea fi abuzate de persoane expuse politic nu le includ doar pe cele cu părinții și descendenții, ci le pot include și pe cele cu frații și surorile. Acest lucru este valabil în special pentru categoriile de persoane expuse politic care dețin funcții de conducere în administrația centrală. Cu toate acestea, având în vedere structurile socioeconomice și culturale diferite existente la nivel național, care ar putea influența potențialul de abuz în relațiile cu frații și surorile, statele membre ar trebui să poată aplica o sferă de cuprindere mai largă pentru desemnarea fraților și surorilor drept membri ai familiei persoanelor expuse politic, pentru a atenua în mod adecvat riscurile de abuz în aceste relații. Atunci când decid să aplice o sferă de cuprindere mai largă, statele membre ar trebui să comunice Comisiei detaliile acesteia.
- (98) Cerințele referitoare la persoanele expuse politic, la membrii familiilor acestora și la persoanele cunoscute ca asociați apropiați au un caracter preventiv și nu sunt de natură penală și nu ar trebui să fie interpretate ca implicând faptul că persoanele expuse politic, membrii familiilor acestora sau asociații apropiați sunt implicați în activități infracționale. Refuzarea unei relații de afaceri cu o persoană doar pe baza stabilirii faptului că persoana respectivă este o persoană expusă politic sau un membru al familiei ori o persoană cunoscută ca asociat apropiat al unei persoane expuse politic este contrară literei și spiritului prezentului regulament.
- (99) Având în vedere faptul că sistemele de acordare a dreptului de ședere investitorilor sunt vulnerabile la spălarea banilor, infracțiuni fiscale, corupție și eludarea sancțiunilor financiare specifice, precum și potențialele amenințări semnificative conexe la adresa securității pentru Uniune în ansamblu, este oportun ca entitățile obligate să aplice cel puțin măsuri sporite specifice de precauție în raport cu clienții care sunt resortisanți ai țărilor terțe și care au demarat procesul de solicitare a dreptului de ședere într-un stat membru în cadrul sistemelor respective.
- (100) Furnizarea de servicii personalizate de gestionare a activelor unor persoane cu o avere considerabilă ar putea expune instituțiile de credit, instituțiile financiare și furnizorii de servicii pentru *trust*-uri sau societăți la riscuri specifice, inclusiv la riscuri care decurg din natura complexă și adesea personalizată a unor astfel de servicii. Prin urmare, este necesar să se specifice un set de măsuri sporite de precauție care ar trebui aplicate cel puțin atunci când se consideră că astfel de relații de afaceri prezintă un risc ridicat de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului. Pentru a stabili dacă un client deține active cu o valoare de cel puțin 50 000 000 EUR sau echivalentul în monedă națională sau străină se iau în considerare activele financiare și cu potențial investițional, inclusiv numerarul și echivalentele de numerar, indiferent dacă sunt deținute ca depozite sau în produse de economisire, precum și investițiile, cum ar fi acțiuni, obligațiuni și fonduri mutuale, chiar și atunci când acestea sunt deținute în temeiul unor acorduri pe termen lung cu entitatea obligată respectivă. În plus, ar trebui luată în considerare valoarea activelor imobiliare ale clientului, excluzând reședința sa privată. În scopul realizării acestei evaluări, nu este nevoie ca instituțiile de credit, instituțiile financiare și furnizorii de servicii pentru *trust*-uri sau societăți să efectueze sau să solicite un calcul precis al averii totale a clientului. Mai degrabă, aceste entități ar

trebui să ia măsuri pentru a stabili dacă un client deține active cu o valoare de cel puțin 50 000 000 EUR sau echivalentul în monedă națională sau străină sub formă de active financiare, cu potențial investițional sau imobiliar.

- (101) Pentru a evita repetarea procedurilor de identificare a clienților, este oportun, sub rezerva unor garanții adecvate, să se permită entităților obligate să se bazeze pe informațiile referitoare la clienți colectate de alte entități obligate. În cazul în care o entitate obligată recurge la o altă entitate obligată, responsabilitatea finală în ceea ce privește aplicarea măsurilor de precauție privind clientela ar trebui să îi aparțină entității obligate care alege să se bazeze pe măsurile de precauție privind clientela aplicate de o altă entitate obligată. Entitatea obligată la care s-a recurs ar trebui, de asemenea, să își asume propria răspundere pentru respectarea cerințelor în materie de CSB/CFT, inclusiv a cerinței de raportare a tranzacțiilor suspecte și de păstrare de evidențe.
- (102) Introducerea unor cerințe armonizate în materie de CSB/CFT în întreaga Uniune, inclusiv în ceea ce privește politicile și procedurile la nivel de grup, schimbul de informații și recurgerea la alte entități obligate le permite entităților obligate care își desfășoară activitatea în cadrul unui grup să valorifice la maximum sistemele existente în cadrul grupului respectiv în situații referitoare la aceiași clienți. Respectivele norme permit nu numai punerea în aplicare consecventă și eficientă a normelor în materie de CSB/CFT în cadrul grupului, ci și obținerea unor economii de scară la nivel de grup, de exemplu prin faptul că oferă entităților obligate din cadrul grupului posibilitatea de a se baza pe rezultatele proceselor adoptate de alte entități obligate din cadrul grupului pentru a respecta cerințele de identificare și verificare a clienților.
- (103) Pentru ca recurgerea la măsuri luate de o țară terță să funcționeze în mod eficient, este nevoie de mai multă claritate în ceea ce privește condițiile în care are loc aceasta. ACSB ar trebui să aibă sarcina de a elabora orientări privind condițiile în care poate avea loc recurgerea la terți, precum și rolurile și responsabilitățile părților respective. Pentru a se asigura o supraveghere coerentă a recurgerii la terți în întreaga Uniune, orientările respective ar trebui, de asemenea, să ofere claritate cu privire la modul în care supraveghetorii ar trebui să țină seama de astfel de practici și să verifice conformitatea cu cerințele în materie de CSB/CFT atunci când entitățile obligate recurg la astfel de practici.
- (104) Conceptul de beneficiar real a fost introdus pentru a spori transparența structurilor corporative complexe. Necesitatea de a accesa informații corecte, actualizate și adecvate cu privire la beneficiarul real este un factor-cheie în depistarea infractorilor care, altfel, și-ar putea disimula identitatea în spatele unor astfel de structuri opace. În prezent, statele membre au obligația de a asigura faptul că entitățile corporative și alte entități juridice, precum și *trust*-urile exprese și alte construcții juridice similare obțin și dețin informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarii lor reali. Cu toate acestea, gradul de transparență impus de statele membre variază. Normele fac obiectul unor interpretări divergente, ceea ce conduce la metode diferite de identificare a beneficiarilor reali ai unei anumite entități juridice sau construcții juridice. Acest lucru se datorează, printre altele, metodelor inconsecvente de calculare a drepturilor indirecte de proprietate asupra unei entități juridice sau construcții juridice, precum și diferențelor dintre sistemele juridice ale statelor membre. Aceasta afectează nivelul de transparență care se urmărea a fi atins. Prin urmare, este necesar să se clarifice normele pentru a se ajunge la o definiție coerentă a beneficiarului real, care să fie aplicată pe piața internă.
- (105) Aplicarea normelor de identificare a beneficiarilor reali ai entităților juridice, precum și ai construcțiilor juridice, poate da naștere unor probleme de punere în aplicare atunci când părțile interesate relevante se confruntă cu cazuri concrete, în special în situația unor structuri corporative complexe, când criteriile privind participația în capitalurile proprii și controlul se aplică concomitent, sau în scopul stabilirii drepturilor indirecte de proprietate sau a controlului indirect. Pentru a sprijini aplicarea acestor norme de către entitățile juridice, persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai unui *trust* expres sau persoanele care dețin o poziție echivalentă în construcții juridice similare și de către entitățile obligate, și în concordanță cu obiectivul de armonizare al prezentului regulament, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta orientări care să stabilească modul în care urmează să fie aplicate normele de identificare a beneficiarilor reali în diferite scenarii, inclusiv prin utilizarea unor exemple de cazuri.
- (106) Pentru identificarea semnificativă a beneficiarilor reali este necesar să se stabilească dacă controlul se exercită sau nu prin alte mijloace. Stabilirea existenței unei participații în capitalurile proprii sau a unui control prin intermediul unei participații în capitalurile proprii este necesară, dar nu suficientă și nu exclude nevoia de verificări în vederea stabilirii beneficiarilor reali. Verificarea prin care se stabilește dacă o persoană fizică exercită sau nu controlul prin alte mijloace nu este o verificare subsecventă care se efectuează numai atunci când nu este posibilă stabilirea unei participații în capitalurile proprii. Cele două verificări, și anume cea privind existența unei participații în capitalurile proprii sau a unui control prin participații în capitalurile proprii și cea privind controlul prin alte mijloace, ar trebui efectuate în paralel.

- (107) Deținerea a cel puțin 25 % din acțiuni sau din drepturile de vot ori din alte participații în capitalurile proprii, în general, determină beneficiarul real al unei entități corporative. Participația în capitalurile proprii ar trebui să cuprindă atât drepturile de control, cât și drepturile care sunt semnificative în ceea ce privește primirea unui beneficiu, cum ar fi dreptul la o cotă-parte din profit sau la alte resurse interne ori la soldul lichidării. Cu toate acestea, ar putea exista situații în care riscul ca anumite categorii de entități corporative să fie utilizate în mod abuziv în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului este mai mare, de exemplu din cauza sectoarelor specifice cu risc mai ridicat în care își desfășoară activitatea respectivele entități corporative. În astfel de situații, sunt necesare măsuri sporite de transparență pentru a-i descuraja pe infractori să constituie astfel de entități sau să se infiltreze în acestea, prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau a controlului. Pentru a se asigura că Uniunea este în măsură să atenueze în mod adecvat aceste niveluri diferite de risc, este necesar să se confere Comisiei competența de a identifica categoriile de entități corporative cărora ar trebui să li se aplice praguri mai scăzute în scopul asigurării transparenței cu privire la beneficiarii reali. În acest scop, statele membre ar trebui să informeze Comisia atunci când identifică categorii de entități corporative care sunt expuse unor riscuri mai mari de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. În notificările respective, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a indica un prag mai scăzut aferent dreptului de proprietate care, în opinia lor, ar atenua riscurile respective. Acest proces de identificare ar trebui să se desfășoare în mod continuu și să se bazeze pe rezultatele evaluărilor riscurilor la nivelul Uniunii și ale evaluărilor naționale ale riscurilor, precum și pe analizele și rapoartele relevante elaborate de ACSB, Europol sau alte organe ale Uniunii care au un rol în prevenirea, investigarea și urmărirea penală a spălării banilor și a finanțării terorismului. Respectivul prag mai scăzut ar trebui să aibă un nivel suficient de scăzut pentru a atenua riscurile mai mari ca entitățile corporative să fie utilizate în mod abuziv în scopuri infracționale. În acest scop, respectivul prag mai scăzut nu ar trebui, în general, să fie stabilit la mai mult de 15 % din acțiuni sau din drepturile de vot sau din alte participații în capitalurile proprii. Cu toate acestea, ar putea exista cazuri în care să se stabilească, pe baza unei evaluări a sensibilității la risc, că un prag mai ridicat ar fi mai adecvat pentru abordarea riscurilor identificate. În cazurile respective, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili pragul între 15 % și 25 % din participațiile în capitalurile proprii.
- (108) Prin natura lor complexă, structurile de proprietate și control pe mai multe niveluri fac mai dificilă identificarea beneficiarilor reali. Conceptul de „structură de proprietate sau control” este menit să descrie modul în care o entitate juridică este deținută sau controlată indirect sau modul în care o construcție juridică este controlată indirect, ca urmare a relațiilor care există între entități sau construcții juridice pe mai multe niveluri. Pentru a asigura o abordare consecventă la nivelul pieței interne, este necesar să se clarifice normele care se aplică în aceste situații. În acest scop, este necesar să se evalueze simultan dacă o persoană fizică deține o participație directă sau indirectă care reprezintă cel puțin 25 % din acțiuni sau din drepturile de vot ori din alte participații în capitalurile proprii și dacă o persoană fizică controlează acționarul direct prin deținerea a cel puțin 25 % din acțiunile sau din drepturile de vot ori din alte participații în capitalurile proprii ale entității corporative. În cazul unei participații indirecte, beneficiarii reali ar trebui identificați prin înmulțirea acțiunilor din lanțul proprietății. În acest scop, ar trebui adunate toate acțiunile deținute direct sau indirect de aceeași persoană fizică. Acest lucru necesită luarea în considerare a participațiilor deținute la fiecare nivel de proprietate. În cazul în care 25 % din acțiunile sau din drepturile de vot ori din alte participații în capitalurile proprii ale entității corporative sunt deținute de un acționar care este o entitate juridică, alta decât o entitate corporativă, beneficiarul real ar trebui să fie stabilit luându-se în considerare structura specifică a acționarului, inclusiv dacă o persoană fizică exercită controlul prin alte mijloace asupra unui acționar.
- (109) Stabilirea beneficiarului real al unei entități corporative în situațiile în care acțiunile entității corporative sunt deținute într-o construcție juridică sau în cazul în care acestea sunt deținute de o fundație sau de o entitate juridică similară ar putea fi mai dificilă, având în vedere faptul că natura beneficiarilor reali și criteriile de identificare a acestora diferă între entitățile juridice și construcțiile juridice. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme clare pentru gestionarea respectivelor situații în care apar structuri pe mai multe niveluri. În astfel de cazuri, toți beneficiarii reali ai construcției juridice sau ai unei entități juridice similare, cum ar fi o fundație, ar trebui să fie beneficiarii reali ai entității corporative ale cărei acțiuni sunt deținute în construcția juridică sau de către fundație.
- (110) Pentru a asigura aplicarea consecventă a normelor în cadrul pieței interne, sunt necesare o înțelegere comună a conceptului de control și o definiție mai precisă a mijloacelor de control. Controlul ar trebui înțeles ca fiind capacitatea efectivă de a impune voința unei persoane asupra procesului decizional al entității corporative cu privire la chestiuni importante. Controlul se exercită în mod obișnuit prin deținerea majorității drepturilor de vot. Poziția de beneficiar real poate fi stabilită și pe baza exercitării controlului prin alte mijloace, fără a deține participații sau fără a deține participații semnificative în capitalurile proprii. Din acest motiv, pentru a identifica toate persoanele fizice care sunt beneficiarii reali ai unei entități juridice, controlul ar trebui identificat în mod independent de participațiile în capitalurile proprii. În general, controlul poate fi exercitat prin orice mijloace, inclusiv prin mijloace juridice și fără caracter juridic. Respectivul mijloace ar putea fi luate în considerare pentru a se evalua dacă se exercită controlul prin alte mijloace, în funcție de situația specifică a fiecărei entități juridice.

- (111) Drepturile indirecte de proprietate sau controlul indirect ar putea fi determinate prin intermediul mai multor verigi dintr-un lanț sau prin intermediul mai multor lanțuri individuale sau interconectate. Orice persoană fizică sau juridică sau construcție juridică ar putea constitui o verigă dintr-un lanț. Relațiile dintre verigi ar putea consta în participații în capitalurile proprii sau în drepturi de vot sau în alte mijloace de control. În astfel de cazuri, în care participațiile în capitalurile proprii și controlul coexistă în structura de proprietate, sunt necesare norme specifice și detaliate privind identificarea beneficiarilor reali pentru a sprijini o abordare armonizată în ceea ce privește identificarea beneficiarilor reali.
- (112) Pentru a asigura transparența efectivă, normele privind beneficiarii reali ar trebui să acopere o gamă cât mai largă posibil de entități juridice și construcții juridice create sau constituite pe teritoriul statelor membre. Aceasta include entitățile corporative caracterizate prin posibilitatea de a deține în acestea participații în capitalurile proprii, precum și alte entități juridice și construcții juridice similare *trust*-urilor exprese. Din cauza diferențelor dintre sistemele juridice ale statelor membre, aceste categorii largi cuprind o varietate de structuri organizaționale diferite. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei o listă a tipurilor de entități juridice ai căror beneficiari reali sunt identificați în conformitate cu normele de identificare a beneficiarilor reali atât ai entităților corporative, cât și ai altor entități juridice.
- (113) Natura specifică a anumitor entități juridice, cum ar fi asociațiile, sindicatele, partidele politice sau bisericile, nu conduce la o identificare semnificativă a beneficiarilor reali pe baza participațiilor în capitalurile proprii sau a calității de membru. Totuși, în aceste cazuri se poate întâmpla ca membrii personalului de conducere de nivel superior să exercite controlul asupra entității juridice prin alte mijloace. În astfel de cazuri, astfel de membri ai personalului ar trebui declarați beneficiari reali.
- (114) Pentru a asigura identificarea consecventă a beneficiarilor reali ai *trust*-urilor exprese și ai entităților juridice similare, cum ar fi fundațiile, sau ai construcțiilor juridice similare, este necesar să se stabilească norme armonizate privind beneficiarii reali. Statele membre ar trebui să aibă obligația de a notifica Comisiei o listă a tipurilor de entități juridice și de construcții juridice similare *trust*-urilor exprese ai căror beneficiari reali sunt identificați în conformitate cu identificarea beneficiarilor reali ai *trust*-urilor exprese și ai entităților sau construcțiilor juridice similare. Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă a construcțiilor juridice și a entităților juridice reglementate de dreptul statelor membre, care au o structură sau o funcție similară *trust*-urilor exprese.
- (115) *Trust*-urile discreționare acordă persoanelor care dețin calitatea de *trustee* putere discreționară în ceea ce privește alocarea activelor *trust*-ului sau a beneficiilor derivate din acestea. Ca atare, nu se stabilește de la început un beneficiar sau o categorie de beneficiari, ci mai degrabă un grup de persoane dintre care persoanele care dețin calitatea de *trustee* pot alege beneficiarii sau persoanele care vor deveni beneficiari în cazul în care persoanele care dețin calitatea de *trustee* nu își exercită puterea discreționară. Astfel cum s-a recunoscut cu ocazia recentei revizuirii a standardelor GAFI privind construcțiile juridice, o astfel de putere discreționară poate fi utilizată în mod abuziv și permite ascunderea beneficiarilor reali dacă nu se impune un nivel minim de transparență pentru *trust*-urile discreționare, deoarece transparența cu privire la beneficiari ar fi obținută numai în momentul exercitării puterii discreționare a persoanelor care dețin calitatea de *trustee*. Prin urmare, pentru a asigura un nivel adecvat și consecvent de transparență pentru toate tipurile de construcții juridice, este important ca, în cazul *trust*-urilor discreționare, să se colecteze informații și cu privire la beneficiarii potențiali și la beneficiarii implicați care ar primi activele sau beneficiile în cazul în care persoanele care dețin calitatea de *trustee* nu își exercită puterea discreționară. Există situații în care beneficiarii potențiali sau beneficiarii implicați nu ar putea fi identificați individual, ci drept o categorie de persoane. În aceste cazuri, ar trebui colectate atât informații privind categoria de persoane, cât și informații privind fiecare persoană care este selectată din categoria respectivă.
- (116) Caracteristicile *trust*-urilor exprese și ale construcțiilor juridice similare din statele membre variază. Pentru a asigura o abordare armonizată, este oportun să se stabilească principii comune pentru identificarea unor astfel de construcții juridice. *Trust*-urile exprese sunt *trust*-uri constituite la inițiativa constituitorului. *Trust*-urile înființate prin lege sau cele care nu rezultă din intenția explicită a constituitorului de a le constitui ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. *Trust*-urile exprese sunt constituite de obicei sub forma unui document, cum ar fi un înscris sau un instrument scris de constituire a unui *trust*, și răspund de obicei unei nevoi comerciale sau personale. Construcțiile juridice similare *trust*-urilor exprese sunt construcții fără personalitate juridică care au o structură sau funcții similare. Factorul determinant nu este modul în care este desemnat tipul de construcție juridică, ci faptul că se regăsesc caracteristicile de bază ale definiției unui *trust* expres, și anume intenția constituitorului de a plasa activele sub administrarea și controlul unei anumite persoane într-un scop determinat, având de obicei un caracter comercial sau personal, precum acela de a fi în folosul beneficiarilor. Pentru a asigura identificarea consecventă a beneficiarilor reali ai construcțiilor juridice similare *trust*-urilor exprese, statele membre ar trebui să notifice Comisiei o listă a tipurilor de construcții juridice similare *trust*-urilor exprese. Această notificare ar trebui să fie însoțită de o evaluare care să justifice identificarea anumitor construcții juridice ca fiind similare *trust*-urilor exprese, precum și să indice motivul pentru care alte construcții juridice au fost considerate ca fiind

diferite, ca structură sau funcție, de *trust*-urile exprese. Atunci când efectuează evaluarea respectivă, statele membre ar trebui să ia în considerare toate construcțiile juridice care sunt reglementate de dreptul lor.

- (117) În cazul anumitor tipuri de entități juridice, cum ar fi fundațiile, *trust*-urile exprese și construcțiile juridice similare, nu este posibil să se identifice beneficiarii individuali deoarece aceștia nu au fost încă stabiliți. În astfel de cazuri, informațiile privind beneficiarii reali ar trebui să includă, în locul acestora, o descriere a categoriei de beneficiari și a caracteristicilor acesteia. De îndată ce beneficiarii din cadrul categoriei respective au fost desemnați, aceștia vor fi beneficiari reali. În plus, se întâlnesc tipuri specifice de persoane juridice și de construcții juridice în cazul cărora există beneficiari, dar identificarea acestora nu este proporțională în raport cu riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate respectivelor persoane juridice sau construcții juridice. Acesta este cazul produselor reglementate precum schemele de pensii care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁶⁾, și ar putea fi cazul, de exemplu, al sistemelor de participare financiară sau de participare a angajaților sau în cazul entităților juridice ori al construcțiilor juridice care nu au scop lucrativ sau care au un scop caritabil, cu condiția ca riscurile asociate acestor persoane juridice și construcții juridice să fie scăzute. În respectivele cazuri, identificarea categoriei de beneficiari ar trebui să fie suficientă.
- (118) Schemele de pensii reglementate de Directiva (UE) 2016/2341 sunt produse reglementate cărora li se aplică standarde de supraveghere stricte și prezintă riscuri scăzute de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Atunci când astfel de scheme de pensii sunt constituite sub forma unei construcții juridice, beneficiarii săi sunt angajații și lucrătorii care se bazează pe respectivele produse, legate de contractele lor de muncă, pentru gestionarea prestațiilor lor de pensie. Având în vedere natura specifică a prestației de pensie, care prezintă un risc scăzut de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, nu ar fi proporțional să se impună identificarea fiecăruia dintre acești beneficiari, identificarea categoriei și a caracteristicilor sale ar trebui să fie suficientă pentru îndeplinirea obligațiilor de transparență.
- (119) Pentru a asigura identificarea consecventă a beneficiarilor reali ai organismelor de plasament colectiv, este necesar să se stabilească norme armonizate privind beneficiarii reali. Indiferent dacă organismele de plasament colectiv există în statul membru sub forma unei entități juridice cu personalitate juridică, în calitate de construcție juridică fără personalitate juridică sau sub orice altă formă, abordarea în ceea ce privește identificarea beneficiarului real ar trebui să fie în concordanță cu scopul și funcția acestora.
- (120) O abordare coerentă a regimului de transparență în ceea ce privește beneficiarii reali necesită, de asemenea, asigurarea faptului că sunt colectate aceleași informații cu privire la beneficiarii reali la nivelul întregii piețe interne. Este oportun să se introducă cerințe precise privind informațiile care ar trebui colectate în fiecare caz. Respectivul informații includ un set minim de date cu caracter personal cu privire la beneficiarul real, informații privind natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut în entitatea juridică sau construcția juridică și informații privind entitatea juridică sau construcția juridică, necesare pentru a se asigura identificarea adecvată a persoanei fizice care este beneficiarul real și a motivelor pentru care respectiva persoană fizică a fost identificată ca fiind beneficiarul real.
- (121) Un cadru eficace de transparență în ceea ce privește beneficiarii reali impune colectarea informațiilor prin diferite canale. O astfel de abordare multidimensională include informațiile deținute de entitatea juridică sau de persoana care deține calitatea de *trustee* al unui *trust* expres sau de persoane care dețin ele însele o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară, informațiile obținute de entitățile obligate în contextul precauției privind clientela și informațiile deținute în registrele centrale. Verificarea încrucișată a informațiilor între acești piloni contribuie la asigurarea faptului că fiecare pilon deține informații adecvate, exacte și actualizate. În acest scop și pentru a se evita discrepanțe cauzate de abordări diferite, este important să se identifice categoriile de date care ar trebui să fie întotdeauna colectate pentru a se asigura că informațiile privind beneficiarii reali sunt adecvate. Acestea includ informațiile de bază privind entitatea juridică și construcția juridică, informații care sunt indispensabile pentru ca entitatea sau construcția însăși să înțeleagă care este structura sa de control, fie prin intermediul drepturilor de proprietate, fie prin control.
- (122) Atunci când entitățile juridice și construcțiile juridice fac parte dintr-o structură complexă, este esențial să fie clarificată structura lor de proprietate sau de control pentru a se stabili cine sunt beneficiarii lor reali. În acest scop, este important ca entitățile juridice și construcțiile juridice să înțeleagă în mod clar raporturile prin intermediul cărora sunt deținute sau controlate indirect, inclusiv toate etapele intermediare dintre beneficiarii reali și entitatea juridică sau construcția juridică însăși, fie că raporturile respective se prezintă sub forma altor entități juridice și construcții juridice, fie sub forma unor raporturi de mandat. Identificarea structurii de proprietate și de control

⁽²⁶⁾ Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37).

permite identificarea modalităților prin care sunt stabilite drepturile de proprietate sau prin care se poate exercita controlul asupra unei entități juridice și, prin urmare, este esențială pentru o înțelegere deplină a poziției beneficiarului real. Prin urmare, informațiile privind beneficiarul real ar trebui să includă întotdeauna o descriere a structurii raporturilor.

- (123) La baza unui cadru eficace de transparență în ceea ce privește beneficiarii reali se află cunoașterea de către entitățile juridice a persoanelor fizice care sunt beneficiarii lor reali. Astfel, toate entitățile juridice din Uniune ar trebui să obțină și să dețină informații adecvate, exacte și actualizate cu privire la beneficiarii reali. Informațiile respective ar trebui păstrate timp de cinci ani, iar identitatea persoanei responsabile cu păstrarea informațiilor ar trebui menționată în registrele centrale. Această perioadă de păstrare este corespunzătoare perioadei de păstrare a informațiilor obținute prin aplicarea cerințelor în materie de CSB/CFT, cum ar fi măsurile de precauție privind clientela. Pentru a asigura posibilitatea verificării încrucișate și a verificării informațiilor, de exemplu prin intermediul mecanismului de raportare a discrepanțelor, este justificată asigurarea faptului că perioadele relevante de păstrare a datelor sunt aliniate.
- (124) Pentru a se asigura faptul că informațiile privind beneficiarii reali sunt actualizate, entitatea juridică ar trebui să actualizeze imediat respectivelor informații după orice schimbare intervenită și ar trebui să le verifice periodic, de exemplu la momentul depunerii situațiilor financiare sau cu ocazia altor interacțiuni repetitive cu autoritățile publice. Termenul pentru actualizarea informațiilor ar trebui să fie rezonabil, având în vedere posibilele situații complexe.
- (125) Entitățile juridice ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru identificarea beneficiarilor reali ai acestora. Cu toate acestea, ar putea exista cazuri în care nu poate fi identificată nicio persoană fizică ce deține, în ultimă instanță, o entitate sau exercită controlul asupra acesteia. În astfel de cazuri excepționale, dacă toate mijloacele de identificare au fost epuizate, ar trebui să existe posibilitatea de a indica membrii personalului de conducere de nivel superior în locul beneficiarilor reali atunci când se furnizează informații privind beneficiarii reali entităților obligate în cursul procesului de precauție privind clientela sau atunci când se transmit informațiile către registrul central. Chiar dacă sunt identificați în aceste situații, membrii personalului de conducere de nivel superior nu sunt beneficiarii reali. Entitățile juridice ar trebui să țină evidența acțiunilor întreprinse pentru a identifica beneficiarii reali ai acestora, în special atunci când recurg la această măsură de ultimă instanță, care ar trebui să fie justificată și documentată în mod corespunzător.
- (126) Dificultățile în ceea ce privește obținerea informațiilor nu ar trebui să fie un motiv valabil pentru a evita efortul de identificare și pentru a recurge în schimb la indicarea personalului de conducere de nivel superior. Prin urmare, entitățile juridice ar trebui să fie întotdeauna în măsură să își justifice îndoielile cu privire la veridicitatea informațiilor colectate. O astfel de justificare ar trebui să fie proporțională cu riscul prezentat de entitatea juridică și cu complexitatea structurii de proprietate a acesteia. În special, evidența acțiunilor întreprinse ar trebui să fie furnizată prompt autorităților competente atunci când este solicitată și, în funcție de sensibilitatea la risc, ar trebui să existe posibilitatea ca evidența respectivă să includă rezoluții ale consiliului de administrație și procese-verbale ale reuniunilor acestora, acorduri de parteneriat, contracte de *trust*, acorduri informale de stabilire a unor competențe echivalente împuternicirilor sau alte acorduri contractuale și documente. În cazurile în care absența beneficiarilor reali este evidentă în ceea ce privește forma și structura specifică a entității juridice, justificarea ar trebui înțeleasă ca referindu-se la acest fapt, și anume că entitatea juridică nu are un beneficiar real din cauza formei și structurii sale specifice. O astfel de absență a beneficiarilor reali ar putea apărea atunci când, de exemplu, nu există participării în capitalurile proprii în entitatea juridică sau atunci când entitatea juridică nu poate fi controlată în ultimă instanță prin alte mijloace.
- (127) Având în vedere scopul stabilirii beneficiarilor reali, care este acela de a asigura transparența efectivă a entităților juridice, este proporțional ca anumite entități să fie scutite de obligația de a-și identifica beneficiarul real. Un astfel de regim poate fi aplicat numai entităților în privința cărora identificarea și înregistrarea beneficiarilor lor reali nu este utilă și în cazul cărora un nivel similar de transparență este atins prin alte mijloace decât stabilirea beneficiarilor reali. În acest sens, organismele de drept public din statele membre nu ar trebui să fie obligate să își stabilească beneficiarul real. Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁷⁾ a instituit obligații stricte de transparență pentru societățile ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată. În anumite circumstanțe, aceste obligații de transparență pot asigura un regim de transparență echivalent cu normele privind transparența referitoare la beneficiarii reali stabilite prin prezentul regulament. Acest lucru este valabil atunci când controlul asupra societății este exercitat prin intermediul drepturilor de vot, iar structura de proprietate sau de control a societății include numai persoane fizice. În aceste condiții, nu este necesar să li se aplice respectivelor

⁽²⁷⁾ Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

societăți cotate la bursă cerințe privind beneficiarii reali. Exceptarea entităților juridice de la obligația de a-și stabili propriul beneficiar real și de a-l înregistra nu ar trebui să afecteze obligația entităților obligate de a identifica beneficiarul real al unui client atunci când exercită precauția privind clientela.

- (128) Este necesar să se asigure condiții de concurență echitabile între diferitele tipuri de forme juridice și să se evite utilizarea abuzivă a *trust*-urilor exprese și a construcțiilor juridice, care sunt adesea stratificate în structuri complexe pentru a disimula și mai mult beneficiarii reali. Persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai oricărui *trust* expres administrat într-un stat membru sau stabilit ori care își are reședința într-un stat membru ar trebui, prin urmare, să fie responsabile de obținerea și deținerea de informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii reali ai *trust*-ului expres, precum și de divulgarea statutului lor și de furnizarea respectivelor informații entităților obligate care desfășoară măsuri de precauție privind clientela. Orice alt beneficiar real al *trust*-ului expres ar trebui să sprijine persoana care deține calitatea de *trustee* în demersul de obținere a acestor informații.
- (129) Natura construcțiilor juridice și lipsa publicității cu privire la structurile și scopul acestora creează, pentru persoanele care dețin calitatea de *trustee* sau persoanele aflate în poziții echivalente în construcții juridice similare, o responsabilitate specială de a obține și deține toate informațiile relevante privind construcția juridică. Aceste informații ar trebui să permită identificarea construcției juridice, a activelor plasate în cadrul acesteia sau administrate prin intermediul acesteia, precum și a oricărui agent sau furnizor de servicii pentru *trust*. Pentru a facilita activitățile autorităților competente în ceea ce privește prevenirea, depistarea și investigarea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului, este important ca persoanele care dețin calitatea de *trustee* să actualizeze respectivele informații și să le păstreze pentru o perioadă de timp suficientă după ce și-au încetat rolul de persoane care dețin calitatea de *trustee* sau un rol echivalent. Furnizarea unui minim de informații entităților obligate în legătură cu construcția juridică este, de asemenea, necesară pentru a le permite acestora să stabilească pe deplin scopul relației de afaceri sau al tranzacției ocazionale în care este implicată construcția juridică, să evalueze în mod adecvat riscurile asociate și să pună în aplicare măsuri proporționale pentru a atenua riscurile respective.
- (130) Având în vedere structura specifică a anumitor construcții juridice și necesitatea de a asigura o transparență suficientă cu privire la beneficiarii reali ai acestora, construcțiile juridice similare *trust*-urilor exprese ar trebui să facă obiectul unor cerințe privind beneficiarii reali echivalente celor care se aplică în cazul *trust*-urilor exprese.
- (131) Acordurile privind persoanele desemnate pot permite disimularea identității beneficiarilor reali, deoarece o persoană desemnată ar putea acționa în calitate de director sau acționar al unei entități juridice, în timp ce persoana care a desemnat-o nu este întotdeauna divulgată. Respectivul acorduri ar putea disimula beneficiarii reali și structura de control dacă beneficiarii reali nu doresc să își dezvăluie identitatea sau rolul în cadrul lor. Prin urmare, este necesar să se introducă cerințe de transparență pentru a evita utilizarea abuzivă a unor astfel de acorduri și pentru a împiedica infractorii să se ascundă în spatele persoanelor care acționează în numele lor. Raportul dintre persoana desemnată și persoana care a desemnat-o nu este determinat de aspectul dacă acest raport are efect asupra publicului sau asupra terților. Deși acționarii nominali ai căror nume figurează în documentele publice sau oficiale ar exercita formal un control independent asupra societății, ar trebui să fie obligatoriu să se indice dacă aceștia acționează pe baza instrucțiunilor primite din partea unei alte persoane, pe baza unui acord privat. Acționarii nominali și directorii nominali ai entităților juridice ar trebui să păstreze suficiente informații cu privire la identitatea persoanei care îi desemnează, precum și a oricărui beneficiar real al persoanei care îi desemnează și să le facă cunoscute, împreună cu statutul lor, entităților juridice. Aceleași informații ar trebui, de asemenea, raportate entităților obligate de către entități juridice, atunci când se aplică măsuri de precauție privind clientela, și registrelor centrale.
- (132) Este necesar să fie atenuate riscurile pe care le prezintă entitățile juridice străine și construcțiile juridice străine, care sunt utilizate în mod abuziv pentru a direcționa produsele activității infracționale către sistemul financiar al Uniunii. Întrucât standardele privind beneficiarii reali în vigoare în țările terțe ar putea să nu fie suficiente pentru a permite același nivel de transparență și de disponibilitate în timp util a informațiilor privind beneficiarii reali ca în Uniune, este necesar să se asigure mijloace adecvate de identificare a beneficiarilor reali ai entităților juridice străine sau ai construcțiilor juridice străine în circumstanțe specifice. Prin urmare, entitățile juridice create în afara Uniunii și *trust*-urile exprese sau construcțiile juridice similare administrate în afara Uniunii sau ale căror persoane care dețin calitatea de *trustee* sau o poziție echivalentă își au reședința sau sunt stabilite în afara Uniunii ar trebui să aibă obligația de a-și face cunoscuți beneficiarii reali atunci când își desfășoară activitatea în Uniune prin stabilirea unei relații de afaceri cu o entitate obligată din Uniune, prin achiziționarea de bunuri imobile în Uniune, ori a anumitor bunuri cu valoare ridicată de la entități obligate situate în Uniune, sau atunci când li se atribuie un contract în urma unei proceduri de achiziții publice pentru bunuri sau servicii ori concesiuni. Expunerea la risc ar putea varia de la un stat membru la altul, inclusiv în funcție de categoria sau tipul de activități desfășurate de entitățile obligate și de atractivitatea pentru infractori a bunurilor imobile aflate pe teritoriul statelor membre. Prin urmare, în cazul în care identifică cazurile care prezintă un risc mai ridicat, statele membre ar trebui să fie în măsură să ia măsuri de atenuare suplimentare pentru a răspunde riscurilor respective.

- (133) Cerințele de înregistrare pentru entitățile juridice străine și construcțiile juridice străine ar trebui să fie proporționale cu riscurile asociate operațiunilor pe care acestea le desfășoară în Uniune. Având în vedere caracterul deschis al pieței interne a Uniunii și utilizarea de către entitățile juridice străine a serviciilor oferite de entități obligate stabilite în Uniune, multe dintre acestea fiind asociate cu riscuri mai scăzute de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului, este oportun ca cerința de înregistrare să fie limitată la entitățile juridice care aparțin unor sectoare cu risc ridicat, care își desfășoară activitatea în categorii cu risc mai ridicat sau care beneficiază de servicii din partea unor entități obligate care își desfășoară activitatea în sectoare asociate cu riscuri mai ridicate. Caracterul privat al construcțiilor juridice și obstacolele legate de obținerea acestor informații privind beneficiarii reali în cazul construcțiilor juridice străine justifică aplicarea unei cerințe de înregistrare indiferent de nivelul de risc asociat entității obligate care furnizează servicii construcției juridice sau, după caz, sectorului în care își desfășoară activitatea construcția juridică. Trimiterea la evaluarea riscurilor la nivelul Uniunii din cadrul articolului 7 din Directiva (UE) 2024/1640 ar trebui înțeleasă ca referindu-se la evaluarea a riscurilor prezentată de Comisie în temeiul articolului 6 din Directiva (UE) 2015/849 până la prima prezentare a raportului prevăzut la articolul 7 din Directiva (UE) 2024/1640.
- (134) Pentru a încuraja conformitatea și pentru a garanta eficacitatea transparenței cu privire la beneficiarii reali, este necesar să se asigure aplicarea cerințelor privind-i pe aceștia. În acest scop, statele membre ar trebui să aplice sancțiuni pentru încălcarea cerințelor respective. Sancțiunile respective ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare și nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a încuraja conformitatea. Sancțiunile introduse de statele membre ar trebui să aibă un efect de descurajare echivalent la nivelul întregii Uniuni în ceea ce privește încălcarea cerințelor privind beneficiarii reali. Ar trebui să existe posibilitatea ca sancțiunile să includă, de exemplu, amenzi pentru entitățile juridice și persoanele care dețin calitatea de *trustee* sau persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară, impuse atunci când nu dețin informații exacte, adecvate sau actualizate privind beneficiarii reali, radierea entităților juridice care nu respectă obligația de a deține informații privind beneficiarii reali sau de a transmite informații privind beneficiarii reali într-un anumit termen, amenzi pentru beneficiarii reali și alte persoane care nu cooperează cu o entitate juridică sau cu persoana care deține calitatea de *trustee* al unui *trust* expres sau cu persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară, amenzi pentru acționarii nominali și directorii nominali care nu respectă obligația de declarare sau consecințe care țin de dreptul privat pentru beneficiarii reali nedeclarați, cum ar fi interdicția obținerii profiturilor sau interzicerea exercitării dreptului de vot.
- (135) În vederea asigurării unei abordări coerente în ceea ce privește asigurarea respectării cerințelor privind beneficiarii reali la nivelul întregii piețe interne, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a defini categoriile de încălcări care fac obiectul sancțiunilor și persoanele răspunzătoare pentru astfel de încălcări, precum și indicatorii privind nivelul de gravitate și criteriile de stabilire a nivelului sancțiunilor. În plus, în sprijinul stabilirii nivelului respectiv și în conformitate cu obiectivul de armonizare pe care îl urmărește prezentul regulament, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta orientări pentru a stabili cuantumul de bază pentru a aplica fiecare categorie de încălcări.
- (136) Tranzacțiile suspecte, inclusiv încercările de efectuare a unor tranzacții, și alte informații relevante pentru cazurile de spălare a banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor și finanțarea terorismului ar trebui raportate FIU, care ar trebui să servească drept unitate centrală națională unică de primire și analiză a suspiciunilor raportate, precum și de comunicare către autoritățile competente a rezultatelor analizelor sale. Toate tranzacțiile suspecte, inclusiv încercările de efectuare a unor tranzacții, ar trebui raportate indiferent de valoarea tranzacției, iar referirea la suspiciuni ar trebui interpretată ca incluzând tranzacțiile suspecte, activitățile, comportamentul și tiparele de tranzacții suspecte. Informațiile raportate ar putea include, de asemenea, informații bazate pe pragurile stabilite. Pentru a sprijini detectarea de către entitățile obligate a activităților suspecte, ACSB ar trebui să emită orientări referitoare la indicatorii privind activitățile sau comportamentele suspecte. Având în vedere evoluția mediului de risc, orientările respective ar trebui revizuite periodic și nu ar trebui să anticipeze orientările sau indicatorii prezentați de FIU cu privire la riscurile și metodele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului identificate la nivel național. Divulgarea de informații cu bună credință de către o entitate obligată ori de către un angajat sau director al unei astfel de entități obligate către o FIU nu ar trebui să constituie o încălcare a niciunei restricții de divulgare a informațiilor și nu ar trebui să implice în niciun fel răspunderea entității obligate ori a directorilor sau angajaților acesteia.
- (137) Entitățile obligate ar trebui să instituie regimuri cuprinzătoare de raportare care să includă toate suspiciunile, indiferent de valoarea sau gravitatea percepută a activității infracționale asociate. Acestea ar trebui să fie conștiente de așteptările FIU și, în măsura posibilului, ar trebui să își adapteze sistemele de detectare și procesele analitice la riscurile esențiale care afectează statul membru în care sunt stabilite și, dacă este necesar, să stabilească prioritățile în cadrul analizei lor pentru a face față acestor riscuri esențiale.

- (138) Tranzacțiile ar trebui să fie evaluate pe baza informațiilor cunoscute sau care ar trebui să fie cunoscute de entitatea obligată. Acestea includ informațiile relevante obținute de la agenți, distribuitori și furnizori de servicii. În cazul în care infracțiunea premisă în domeniul spălării banilor subiacentă nu este cunoscută de entitatea obligată sau nu este evidentă pentru aceasta, rolul de a identifica și de a raporta tranzacțiile suspecte este îndeplinit într-un mod mai eficient dacă se pune accentul pe detectarea activităților suspecte și pe transmiterea promptă a rapoartelor. În aceste cazuri, nu este necesar ca entitatea obligată să specifice infracțiunea premisă în domeniul spălării banilor atunci când raportează o tranzacție suspectă către FIU, dacă aceasta nu are cunoștință de respectiva infracțiune. În cazul în care respectivele informații sunt disponibile, ele ar trebui să fie incluse în raport. În calitate de gardieni ai sistemului financiar al Uniunii, entitățile obligate ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să transmită un raport în cazul în care au cunoștință sau bănuiesc că anumite fonduri au fost sau vor fi utilizate pentru a desfășura activități infracționale, cum ar fi achiziționarea de bunuri ilicite, chiar dacă informațiile de care dispun nu indică faptul că fondurile utilizate provin din surse ilicite.
- (139) Diferențele dintre statele membre în materie de obligații de raportare a tranzacțiilor suspecte ar putea exacerba dificultățile în ceea ce privește conformitatea în materie de CSB/CFT cu care se confruntă entitățile obligate care sunt prezente sau desfășoară operațiuni la nivel transfrontalier. În plus, structura și conținutul rapoartelor privind tranzacțiile suspecte au un impact asupra capacității FIU de a efectua analize și asupra naturii acestei analize, afectând, de asemenea, capacitatea FIU de a coopera și de a face schimb de informații. Pentru a facilita conformitatea entităților obligate cu obligațiile lor de raportare și pentru a permite o funcționare mai eficace a activităților analitice și a cooperării FIU, ACSB ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în cadrul cărora să specifice un model comun pentru raportarea tranzacțiilor suspecte, care să fie utilizat ca bază unitară în întreaga Uniune.
- (140) FIU-urile ar trebui să poată obține rapid de la orice entitate obligată toate informațiile necesare legate de exercitarea funcțiilor lor. Accesul nerestricționat și rapid al acestora la informații este esențial pentru a se asigura faptul că fluxurile de bani pot fi urmărite în mod corespunzător și că rețelele și fluxurile ilicite sunt detectate într-un stadiu incipient. Necesitatea ca FIU să obțină informații suplimentare de la entitățile obligate pe baza unei suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului ar putea fi declanșată de un raport prealabil privind tranzacții suspecte prezentat FIU, dar și prin alte mijloace, cum ar fi propria analiză a FIU, informații furnizate de autoritățile competente sau informații deținute de altă FIU. Prin urmare, FIU ar trebui să fie în măsură ca, în contextul funcțiilor lor, să obțină informații de la orice entitate obligată, chiar și fără prezentarea unui raport prealabil. În special, evidențele tranzacțiilor financiare și ale transferurilor efectuate prin intermediul unui cont bancar, al unui cont de plăți sau al unui cont de criptoactive sunt esențiale pentru activitatea analitică a FIU. Cu toate acestea, din cauza lipsei de armonizare, în prezent, instituțiile de credit și instituțiile financiare furnizează FIU evidențe ale tranzacțiilor în formate diferite, care nu sunt ușor de utilizat în vederea efectuării de analize. Având în vedere caracterul transfrontalier al activităților analitice ale FIU, disparitatea formatelor și dificultățile de prelucrare a evidențelor tranzacțiilor împiedică schimbul de informații între FIU, precum și efectuarea de analize financiare transfrontaliere. Prin urmare, ACSB ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în cadrul cărora să specifice un model comun pentru furnizarea către FIU a evidențelor tranzacțiilor de către instituțiile de credit și instituțiile financiare, care să fie utilizat ca bază unitară în întreaga Uniune.
- (141) Entitățile obligate ar trebui să răspundă la o solicitare de informații din partea FIU cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea solicitării sau în orice alt termen, mai scurt sau mai lung, impus de FIU. În cazuri justificate și urgente, entitatea obligată ar trebui să poată răspunde solicitării FIU în termen de 24 de ore. Termenele respective ar trebui să se aplice solicitărilor de informații bazate pe condiții definite suficient. De asemenea, o FIU ar trebui să fie în măsură să obțină astfel de informații pe baza unei solicitări formulate de o altă FIU din Uniune și să facă schimb de informații cu FIU solicitantă. Solicitățile adresate entităților obligate pot avea naturi diferite. De exemplu, solicitările complexe ar putea necesita mai mult timp și ar putea justifica un termen mai lung pentru transmiterea răspunsului. În acest scop, FIU ar trebui să poată acorda termene prelungite entităților obligate, cu condiția ca acest lucru să nu aibă un impact negativ asupra analizei efectuate de FIU.
- (142) În cazul anumitor entități obligate, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a desemna un organism corespunzător de autoreglementare care să fie informat în primă instanță în locul FIU. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, un sistem în care raportarea se face în primul rând către un organism de autoreglementare constituie o garanție importantă pentru a menține protecția drepturilor fundamentale în ceea ce privește obligațiile de raportare aplicabile avocaților. Statele membre ar trebui să furnizeze mijloacele și modalitatea de păstrare a secretului profesional și a confidențialității și de respectare a vieții private.
- (143) Notarii, avocații, alte persoane care exercită profesii juridice liberale, auditorii, experții contabili externi și consilierii fiscali nu ar trebui să aibă obligația de a transmite FIU sau unui organism de autoreglementare nicio informație primită de la unul dintre clienții lor sau obținută în legătură cu acesta în cursul evaluării situației juridice a clientului respectiv sau al îndeplinirii sarcinii de apărare sau de reprezentare a clientului respectiv în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv în cadrul consilierii privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă aceste

informații sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau ulterior acestora. Cu toate acestea, o astfel de excepție nu ar trebui să se aplice dacă persoana care exercită o profesie juridică, auditorul, expertul contabil extern sau consilierul fiscal participă la spălarea banilor sau la finanțarea terorismului, consultanța juridică este furnizată în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului sau persoana care exercită o profesie juridică, auditorul, expertul contabil extern sau consilierul fiscal are cunoștință de faptul că intenția clientului este să obțină consultanță juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului. Astfel de cunoștințe și scop pot fi deduse din circumstanțe factice obiective. Consultanța juridică solicitată în legătură cu proceduri judiciare în curs nu ar trebui considerată ca fiind consultanță juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului. În conformitate cu abordarea bazată pe riscuri, statele membre ar trebui să fie în măsură să identifice situații suplimentare în care, având în vedere riscul ridicat de spălare a banilor, de săvârșire a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului, asociat cu anumite tipuri de tranzacții, exceptarea de la cerința privind raportarea nu se aplică. Atunci când identifică astfel de situații suplimentare, statele membre asigură respectarea, în special, a articolelor 7 și 47 din cartă.

- (144) Entitățile obligate ar trebui, în mod excepțional, să poată efectua tranzacții suspecte înainte de a informa FIU, atunci când abținerea de la efectuarea tranzacțiilor respective este imposibilă sau poate zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor unei operațiuni suspecte de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Cu toate acestea, excepția respectivă nu ar trebui să fie invocată în legătură cu tranzacțiile vizate de orice obligației internaționale acceptată de statul membru al FIU de a îngheța fără întârziere fondurile și alte active ale teroriștilor, ale organizațiilor teroriste sau ale persoanelor care finanțează terorismul, în conformitate cu rezoluțiile relevante ale CSONU.
- (145) Confidențialitatea în ceea ce privește raportarea tranzacțiilor suspecte și furnizarea altor informații relevante către FIU-uri este esențială pentru a permite autorităților competente să indisponibilizeze și să pună sub sechestru activele potențial legate de spălarea banilor, de săvârșirea unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțarea terorismului. O tranzacție suspectă nu este un indiciu al unei activități infracționale. Divulgarea faptului că a fost raportată o suspiciune ar putea dăuna reputației persoanelor implicate în tranzacție și pune în pericol efectuarea de analize și investigații. Prin urmare, entitățile obligate, precum și directorii și angajații acestora sau persoanele aflate în poziții comparabile, inclusiv agenții și distribuitorii, nu ar trebui să aducă la cunoștința clientului vizat sau unui terț faptul că informațiile sunt în curs de transmitere, au fost sau vor fi transmise către FIU, fie direct, fie prin intermediul organismului de autoreglementare, sau că este în curs sau ar putea fi efectuată o analiză privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului. Interzicerea divulgării nu ar trebui să se aplice în circumstanțe specifice, de exemplu în ceea ce privește divulgarea către autoritățile competente și către organismele de autoreglementare atunci când îndeplinesc funcții de supraveghere sau divulgarea în scopul aplicării legii sau atunci când divulgarea are loc între entități obligate care aparțin aceluiași grup.
- (146) Infractorii mută veniturile ilicite prin numeroși intermediari pentru a evita detectarea. În consecință, este important să se permită entităților obligate realizarea unui schimb de informații nu numai între membrii grupului, ci și în anumite cazuri între instituții de credit și instituțiile financiare și alte entități care își desfășoară activitatea în cadrul rețelelor, cu respectarea adecvată a normelor privind protecția datelor. În afara cadrului unui parteneriat pentru schimbul de informații, divulgarea între anumite categorii de entități obligate în cazurile care implică aceeași tranzacție ar trebui să fie permisă numai în ceea ce privește tranzacția specifică efectuată între entitățile obligate respective sau facilitată de acestea, iar nu în ceea ce privește tranzacții anterioare sau ulterioare care au legătură cu aceasta.
- (147) Schimbul de informații între entitățile obligate și, după caz, autoritățile competente ar putea crește posibilitățile de detectare a fluxurilor financiare ilicite referitoare la spălarea banilor, finanțarea terorismului și produsele provenite din săvârșirea de infracțiuni. Din acest motiv, entitățile obligate și autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să facă schimb de informații în cadrul unui parteneriat pentru schimbul de informații atunci când consideră că un astfel de schimb de informații este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor și a sarcinilor care le revin în materie de CSB/CFT. Schimbul de informații ar trebui să facă obiectul unor garanții solide în ceea ce privește confidențialitatea, protecția datelor, utilizarea informațiilor și procedura penală. Entitățile obligate nu ar trebui să se bazeze exclusiv pe informațiile primite prin intermediul schimbului de informații pentru a trage concluzii cu privire la riscul în materie de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului pe care îl prezintă clientul sau tranzacția sau pentru a lua decizii cu privire la stabilirea sau încetarea unei relații de afaceri sau efectuarea unei tranzacții. Astfel cum se arată în Directiva 2014/92/UE, buna funcționare a pieței interne și dezvoltarea unei economii moderne, favorabile incluziunii sociale, depind tot mai mult de furnizarea universală a serviciilor de plată. Prin urmare, accesul la serviciile financiare de bază nu ar trebui refuzat ca urmare a informațiilor transmise între entitățile obligate sau între entitățile obligate și autoritățile competente sau ACSB.
- (148) Respectarea cerințelor din prezentul regulament face obiectul unor verificări efectuate de supraveghetori. În cazul în care entitățile obligate fac schimb de informații în cadrul unui parteneriat pentru schimbul de informații, verificările respective ar trebui să includă și respectarea condițiilor prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește respectarea schimbului de informații. Deși verificările efectuate de supraveghetori ar trebui să fie bazate pe riscuri,

acestea ar trebui în orice caz efectuate înainte de începerea activităților în cadrul parteneriatului pentru schimbul de informații. Parteneriatele pentru schimbul de informații care implică prelucrarea de date cu caracter personal ar putea da naștere unui risc ridicat în ceea ce privește drepturile și libertățile persoanelor fizice. Prin urmare, înainte de începerea activităților în cadrul parteneriatului ar trebui efectuată o evaluare a impactului asupra protecției datelor în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁸⁾. În contextul verificărilor efectuate de supraveghetori, aceștia ar trebui să consulte, atunci când este cazul, autoritățile pentru protecția datelor, care sunt singurele competente să evalueze evaluarea impactului asupra protecției datelor. Dispozițiile privind protecția datelor și toate cerințele privind confidențialitatea informațiilor referitoare la tranzacțiile suspecte cuprinse în prezentul regulament se aplică informațiilor care fac obiectul schimbului de informații în cadrul unui parteneriat. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, statele membre ar trebui să poată menține sau introduce dispoziții mai specifice de adaptare a aplicării regulamentului respectiv pentru a prevedea cerințe mai specifice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal transmise în cadrul unui parteneriat pentru schimbul de informații.

- (149) Chiar dacă parteneriatele pentru schimbul de informații permit schimbul de informații operaționale și de date cu caracter personal sub rezerva aplicării unor garanții stricte, aceste schimburi de informații nu ar trebui să înlocuiască cerințele prevăzute de prezentul regulament în ceea ce privește raportarea oricărei suspiciuni FIU competente. Prin urmare, atunci când identifică activități suspecte pe baza informațiilor obținute în contextul unui parteneriat pentru schimbul de informații, entitățile obligate ar trebui să raporteze respectiva suspiciune FIU din statul membru în care sunt stabilite. Informațiile care indică existența unor activități suspecte fac obiectul unor norme mai stricte care interzic divulgarea lor și ar trebui partajate numai în cazul în care acest lucru este necesar în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului și cu condiția asigurării unor garanții care să protejeze drepturile fundamentale, confidențialitatea activității FIU și integritatea investigațiilor care urmăresc aplicarea legii.
- (150) Regulamentul (UE) 2016/679 se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament. Combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului este recunoscută ca o rațiune importantă de interes public de către toate statele membre. Entitățile obligate ar trebui să acorde o atenție deosebită principiilor care impun ca datele cu caracter personal prelucrate în cursul îndeplinirii obligațiilor lor în materie de CSB/CFT să fie exacte, fiabile și actualizate. În vederea respectării prezentului regulament, entitățile obligate ar trebui să poată adopta proceduri care să facă posibil un proces decizional individual automatizat, inclusiv crearea de profiluri, astfel cum se prevede la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2016/679. În acest context, cerințele prevăzute în prezentul regulament care urmăresc protejarea drepturilor persoanelor care fac obiectul unor astfel de proceduri ar trebui să se aplice în plus față de orice alte cerințe relevante prevăzute de dreptul Uniunii referitor la protecția datelor cu caracter personal.
- (151) Este esențial ca alinierea cadrului privind CSB/CFT la recomandările GAFI revizuite să se desfășoare cu respectarea deplină a dreptului Uniunii, în special în ceea ce privește dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor și protecția drepturilor fundamentale consacrate în cartă. Anumite aspecte ale punerii în aplicare a cadrului privind CSB/CFT presupun colectarea, analizarea, stocarea și schimbul de date. O astfel de prelucrare a datelor cu caracter personal ar trebui permisă, cu deplina respectare a drepturilor fundamentale și numai în scopurile prevăzute în prezentul regulament, pentru aplicarea măsurilor de precauție privind clientela, monitorizarea permanentă, analizarea și raportarea tranzacțiilor suspecte, identificarea beneficiarului real al unei persoane juridice sau al unei construcții juridice, identificarea unei persoane expuse politic, precum și schimbul de informații de către instituțiile de credit și financiare și alte entități obligate. Colectarea și prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal de către entitățile obligate ar trebui limitate la ceea ce este necesar pentru respectarea cerințelor în materie de CSB/CFT, iar datele cu caracter personal nu ar trebui să facă obiectul unor prelucrări ulterioare într-un mod incompatibil cu scopul respectiv. În mod special, ar trebui ca prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri comerciale să fie strict interzisă.
- (152) Prelucrarea anumitor categorii de date sensibile, astfel cum sunt definite la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2016/679, ar putea da naștere unor riscuri în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate de datele respective. Pentru a reduce la minimum riscul ca prelucrarea unor astfel de date de către entitățile obligate să ducă la rezultate discriminatorii sau pătinoare care afectează în mod negativ clientul, cum ar fi încetarea unei relații de afaceri sau refuzul de a stabili o astfel de relație, entitățile obligate nu ar trebui să ia decizii exclusiv pe baza informațiilor pe care le dețin cu privire la categoriile speciale de date cu caracter personal în înțelesul Regulamentului (UE) 2016/679 în cazul în care informațiile respective nu au nicio relevanță pentru riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care îl prezintă o anumită tranzacție sau relație. Tot astfel, pentru a se asigura că intensitatea măsurilor de precauție privind clientela se bazează pe o înțelegere globală

⁽²⁸⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

a riscurilor asociate clientului, entitățile obligate nu ar trebui să își bazeze aplicarea unui nivel mai ridicat sau mai scăzut al măsurilor de precauție privind clientela exclusiv pe datele sensibile pe care le dețin cu privire la client.

- (153) Recomandările GAFI revizuite demonstrează că, pentru a fi în măsură să coopereze pe deplin și să dea un răspuns rapid solicitărilor de informații din partea autorităților competente în scopul prevenirii, al depistării sau al investigării activităților de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, entitățile obligate ar trebui să păstreze, timp de cel puțin cinci ani, informațiile necesare obținute prin măsuri de precauție privind clientela, precum și evidențele privind tranzacțiile. Pentru a evita abordări diferite și pentru a îndeplini cerințele în materie de protecție a datelor cu caracter personal și de securitate juridică, perioada de păstrare ar trebui să fie fixată la cinci ani de la încetarea unei relații de afaceri sau de la data efectuării unei tranzacții ocazionale. Ar putea exista situații în care funcțiile autorităților competente nu pot fi îndeplinite în mod eficace dacă informațiile relevante deținute de entitățile obligate sunt șterse în urma încheierii perioadei de păstrare. În astfel de cazuri, autoritățile competente ar trebui să poată solicita entităților obligate să păstreze informațiile, de la caz la caz, pentru o perioadă mai lungă, care nu ar trebui să depășească cinci ani.
- (154) Atunci când noțiunea de autorități competente se referă la autoritățile de cercetare și urmărire penală, aceasta ar trebui să se interpreteze ca incluzând Parchetul European (EPPO) în ceea ce privește statele membre care participă la cooperarea consolidată privind instituirea EPPO.
- (155) Difuzarea de informații de către FIU are un rol esențial în ceea ce privește detectarea posibilelor activități infracționale care intră în sfera de competență a EPPO sau a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) sau în legătură cu care Europol și Eurojust sunt în măsură să ofere sprijin operațional într-o etapă inițială în conformitate cu mandatul fiecăreia dintre acestea și să sprijine realizarea de anchete și urmăriri penale prompte și eficace. Informațiile comunicate EPPO și OLAF de către FIU ar trebui să includă motivele care justifică suspiciunea că o infracțiune care intră în sfera de competență a EPPO și, respectiv, a OLAF ar putea fi sau a fost săvârșită și ar trebui să fie însoțite de toate informațiile relevante pe care le deține FIU și care pot justifica adoptarea unor măsuri, inclusiv informații financiare și administrative relevante. În cazul în care EPPO și OLAF solicită informații de la FIU, este tot atât de important ca FIU să fie în măsură să transmită toate informațiile pe care le dețin în legătură cu cazul respectiv. În conformitate cu dispozițiile aplicabile din instrumentele juridice în temeiul cărora au fost instituite, EPPO și OLAF ar trebui să informeze FIU cu privire la acțiunile întreprinse în legătură cu informațiile care au fost difuzate și cu orice rezultate relevante.
- (156) În scopul de a asigura administrarea eficientă și corespunzătoare a justiției în perioada cuprinsă între intrarea în vigoare și aplicarea prezentului regulament, precum și pentru a permite buna sa interacțiune cu dreptul procedural intern, informațiile și documentele relevante pentru procedurile judiciare în curs în scopul prevenirii, al depistării și al investigării cazurilor presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, atunci când respectivele proceduri sunt pendinte în statele membre la data intrării în vigoare a prezentului regulament, ar trebui să fie păstrate pentru o perioadă de cinci ani de la acea dată, iar această perioadă ar trebui să poată fi prelungită cu încă cinci ani.
- (157) Dreptul de acces la date al persoanelor vizate este aplicabil în cazul datelor cu caracter personal prelucrate în sensul prezentului regulament. Cu toate acestea, accesarea de către persoanele vizate a oricăror informații legate de un raport privind tranzacții suspecte ar afecta considerabil eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului. Prin urmare, ar putea fi justificate excepții și restricții ale acestui drept în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) 2016/679. Persoana vizată are dreptul de a solicita ca o autoritate menționată la articolul 51 din Regulamentul (UE) 2016/679 să verifice legalitatea prelucrării datelor, precum și dreptul la o cale de atac judiciară menționat la articolul 79 din regulamentul respectiv. Autoritatea respectivă este, de asemenea, în măsură să acționeze din oficiu în cazul în care Regulamentul (UE) 2016/679 prevede acest lucru. Fără a aduce atingere restricțiilor dreptului de acces, autoritatea de supraveghere ar trebui să poată informa persoana vizată că a efectuat toate verificările necesare, precum și cu privire la rezultat în ceea ce privește legalitatea prelucrării respective.
- (158) Entitățile obligate ar putea recurge la serviciile altor operatori privați. Cu toate acestea, cadrul privind CSB/CFT ar trebui să se aplice numai entităților obligate, iar entitățile obligate ar trebui să rămână pe deplin răspunzătoare pentru respectarea cerințelor în materie de CSB/CFT. Pentru a asigura securitatea juridică și pentru a evita ca unele servicii să fie incluse accidental în domeniul de aplicare al prezentului regulament, este necesar să se clarifice faptul că persoanele a căror activitate se limitează la transformarea documentelor pe suport de hârtie în date în format electronic și care acționează în temeiul unui contract încheiat cu o entitate obligată, precum și persoanele care furnizează instituțiilor de credit sau instituțiilor financiare doar sisteme de mesagerie sau alte sisteme de suport pentru transmiterea de fonduri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366 sau sisteme de compensare și decontare nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

- (159) Entitățile obligate ar trebui să obțină și să dețină informații adecvate și exacte cu privire la beneficiarii reali și la controlul persoanelor juridice. Întrucât acțiunile la purtător conferă dreptul de proprietate persoanei care deține certificatul de acțiune la purtător, acestea permit beneficiarului real să rămână anonim. Pentru a se asigura că astfel de acțiuni nu sunt utilizate în mod abuziv în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului, societățile, altele decât cele ale căror titluri de valoare sunt cotate pe o piață reglementată sau ale căror acțiuni sunt emise ca titluri intermediare – ar trebui să convertească toate acțiunile la purtător existente în acțiuni nominative sau să le imobilizeze sau să le depună la o instituție financiară. În plus, warantele pe acțiuni la purtător ar trebui să fie permise numai în formă intermediată.
- (160) Anonimatul criptoactivelor le expune la riscuri de utilizare abuzivă în scopuri infracționale. Conturile anonime de criptoactive, precum și alte instrumente de anonimizare nu permit trasabilitatea transferurilor de criptoactive și îngreunează identificarea tranzacțiilor legate între ele care ar putea genera suspiciuni sau aplicarea unui nivel adecvat de precauție privind clientela. Pentru a asigura aplicarea eficace a cerințelor în materie de CSB/CFT în cazul criptoactivelor, este necesar să se interzică furnizarea și custodia conturilor anonime de criptoactive sau a conturilor care fac posibilă anonimizarea ori ascunderea sporită a tranzacțiilor de către furnizorii de servicii de criptoactive, inclusiv prin intermediul monedelor care favorizează anonimatul. Respectiva interdicție nu se aplică furnizorilor de hardware și software sau furnizorilor de portofele negăzduite în măsura în care aceștia nu au acces la respectivele portofele pentru criptoactive și nici control asupra acestora.
- (161) Utilizarea plăților mari în numerar este extrem de vulnerabilă la fenomenul spălării banilor și al finanțării terorismului și respectiva vulnerabilitate nu a fost suficient atenuată de cerința ca persoanele care comercializează bunuri să fie supuși normelor de combatere a spălării banilor atunci când efectuează sau primesc plăți în numerar în valoare de 10 000 EUR sau mai mult. În același timp, diferențele de abordare dintre statele membre au subminat condițiile de concurență echitabile de pe piața internă în detrimentul întreprinderilor situate în statele membre cu controale mai stricte. Prin urmare, este necesar să se introducă o limită la nivelul Uniunii pentru plățile mari în numerar în valoare de 10 000 EUR. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta praguri mai mici și dispoziții suplimentare mai stricte, în măsura în care urmăresc obiective legitime de interes public. Având în vedere că cadrul privind CSB/CFT se bazează pe reglementarea economiei întreprinderilor, limita nu ar trebui să se aplice plăților efectuate între persoane fizice care nu acționează în exercițiul profesiei. În plus, pentru a asigura faptul că limita stabilită la nivelul Uniunii nu creează în mod neintenționat obstacole în calea efectuării de plăți de către persoanele care nu folosesc sau care nu au acces la servicii bancare sau obstacole în calea depunerii de către întreprinderi a veniturilor rezultate din activitățile lor în conturile lor, plățile sau depozitele efectuate la sediile instituțiilor de credit, ale instituțiilor de plată sau ale instituțiilor emitente de monedă electronică ar trebui, de asemenea, să fie exceptate de la aplicarea limitei.
- (162) Plățile în numerar sau depozitele efectuate la sediile instituțiilor de credit, ale prestatorilor de servicii de plată și ale furnizorilor de monedă electronică ce depășesc pragul pentru plățile mari în numerar nu ar trebui, în mod implicit, să fie considerate un indicator sau o suspiciune de spălare a banilor, de săvârșire a unei infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului. Raportarea acestor tranzacții permite FIU să evalueze și să identifice tipare în ceea ce privește circulația numerarului și, în condițiile în care aceste informații contribuie la analizele operaționale sau strategice ale FIU, natura semnalărilor bazate pe praguri face ca acestea să fie diferite de rapoartele privind tranzacțiile suspecte. În acest sens, semnalările bazate pe praguri nu înlocuiesc cerința de a raporta tranzacțiile suspecte sau de a aplica măsuri sporite de precauție în cazurile de risc mai ridicat. FIU ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita ca rapoartele să fie întocmite într-un anumit termen, ceea ce ar putea include transmiterea periodică pe bază agregată.
- (163) Ar putea exista cazuri în care motive de forță majoră, cum ar fi cele cauzate de catastrofe naturale, să ducă la pierderea pe scară largă a accesului la alte mecanisme de plată decât numerarul. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să poată suspenda aplicarea limitei privind plățile mari în numerar. O astfel de suspendare este o măsură extraordinară și ar trebui aplicată numai atunci când este necesar ca răspuns la situații excepționale, justificate în mod corespunzător. Imposibilitatea de a avea acces la servicii financiare nu constituie un motiv valabil pentru suspendarea limitei în cazul în care acest lucru se datorează faptului că un stat membru nu le-a garantat consumatorilor accesul la infrastructura financiară pe întreg teritoriul său.
- (164) Comisia ar trebui să evalueze costurile, beneficiile și impactul ajustării limitei plăților mari în numerar la nivelul Uniunii, cu scopul de a crea condiții de concurență mai echitabile pentru întreprinderi și de a reduce posibilitățile infractorilor de a utiliza numerar pentru spălarea banilor. Respectiva evaluare ar trebui să ia în considerare, în special, nivelul cel mai adecvat pentru o limită armonizată a plăților în numerar la nivelul Uniunii, având în vedere actualele limite existente pentru plățile în numerar în vigoare într-un număr mare de state membre, posibilitatea asigurării aplicării unei astfel de limite la nivelul Uniunii și efectele unei astfel de limite asupra statutului de mijloc legal de plată al monedei euro.

- (165) Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze costurile, beneficiile și impactul reducerii pragului de 25 % privind identificarea beneficiarilor reali atunci când controlul este exercitat prin participații în capitalurile proprii. Respectiva evaluare ar trebui să ia în considerare în special învățămintele desprinse de la statele membre sau țările terțe care au introdus praguri mai mici.
- (166) Riscurile asociate bunurilor cu valoare ridicată s-ar putea extinde și la alte bunuri care sunt într-o mare măsură portabile, cum ar fi îmbrăcămintea și accesoriile de îmbrăcămintă. Prin urmare, Comisia ar trebui să evalueze necesitatea de a extinde sfera entităților obligate pentru a include persoanele care comercializează astfel de bunuri cu valoare ridicată. În plus, având în vedere că prezentul regulament introduce pentru prima dată la nivelul Uniunii semnalări obligatorii bazate pe praguri în legătură cu anumite bunuri cu valoare ridicată, Comisia ar trebui să evalueze, pe baza experienței dobândite în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului regulament, necesitatea de a extinde sfera bunurilor care fac obiectul semnalărilor bazate pe praguri și de a armoniza formatul pentru astfel de semnalări, ținând seama de modul în care sunt utilizate semnalările bazate pe praguri efectuate de FIU-uri. În final, având în vedere riscurile asociate cu bunurile cu valoare ridicată în zonele de comerț liber, Comisia ar trebui să evalueze necesitatea de a extinde sfera informațiilor care sunt raportate de operatorii care comercializează și stochează bunuri cu valoare ridicată în astfel de zone de comerț liber.
- (167) Pentru a asigura aplicarea coerentă a cerințelor în materie de CSB/CFT, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește identificarea țărilor terțe cu risc ridicat, țărilor terțe cu deficiențe în materie de conformitate și țărilor terțe care reprezintă o amenințare specifică și gravă la adresa sistemului financiar al Uniunii, precum și a contramăsurilor sau a măsurilor sporite specifice de precauție; atenuarea riscurilor care provin din astfel de țări terțe; identificarea cazurilor suplimentare de risc mai ridicat care afectează Uniunea și a măsurilor sporite de precauție asociate; identificarea categoriilor suplimentare comune de funcții publice importante; identificarea categoriilor de entități corporative asociate cu riscuri mai ridicate și a pragurilor mai scăzute asociate în scopul identificării beneficiarilor reali prin participații în capitalurile proprii; definirea categoriilor de încălcări ale cerințelor de transparență privind beneficiarii reali care fac obiectul sancțiunilor și a persoanelor răspunzătoare pentru aceste încălcări, indicatorii de clasificare a nivelului de gravitate a acestor încălcări și criteriile care trebuie luate în considerare la stabilirea nivelului sancțiunilor. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽²⁹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (168) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare elaborate de ACSB care stabilesc cerințele minime ale politicilor, procedurilor și controalelor la nivel de grup, inclusiv standardele minime pentru schimbul de informații, criteriile pentru identificarea societății-mamă și condițiile în care structurile care dețin în comun proprietatea, gestionarea sau controalele de conformitate sunt obligate să aplice politici, proceduri și controale la nivel de grup; precizarea tipului de măsuri suplimentare, inclusiv a măsurilor minime care să fie luate de grupuri atunci când dreptul țărilor terțe nu permite punerea în aplicare a politicilor, procedurilor și controalelor la nivel de grup și a acțiunilor suplimentare de supraveghere; precizarea entităților obligate, a sectoarelor și tranzacțiilor care sunt asociate unui risc mai ridicat și care efectuează tranzacții ocazionale de valoare scăzută, valorile aferente, criteriile de identificare a tranzacțiilor ocazionale și a relațiilor de afaceri și criteriile de identificare a tranzacțiilor legate în scopul aplicării precauției privind clientela; și precizarea informațiilor necesare pentru aplicarea precauției privind clientela. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolul 49 din Regulamentul (UE) 2024/1620.
- (169) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili metodologia privind identificarea țărilor terțe care prezintă o amenințare specifică și gravă la adresa sistemului financiar al Uniunii; a stabili formatul pentru întocmirea și comunicarea listelor statelor membre de funcții publice importante; și pentru a identifica tipurile de entități juridice și tipurile de construcții juridice similare *trust*-urilor exprese reglementate de dreptul statelor membre. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁰⁾. De asemenea, competențele de executare ar trebui conferite Comisiei pentru a decide încetarea contramăsurilor naționale specifice suplimentare.

⁽²⁹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽³⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (170) Comisia ar trebui împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ACSB care să specifice formatul care urmează să fie utilizat pentru raportarea suspiciunilor și pentru furnizarea de evidențe ale tranzacțiilor și formatul care urmează să fie utilizat de FIU pentru raportarea informațiilor către EPPO. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul (UE) 2024/1620.
- (171) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de cartă, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și libertatea de a desfășura o activitate comercială.
- (172) În conformitate cu articolul 21 din cartă, care interzice orice discriminare pe baza oricărui motiv, entitățile obligate ar trebui să efectueze evaluări ale riscurilor în mod nediscriminatoriu în contextul măsurilor de precauție privind clientela.
- (173) Atunci când elaborează un raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor recunoscute de cartă.
- (174) Întrucât obiectivul prezentului regulament, respectiv prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (175) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 22 septembrie 2021 ⁽³¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

Obiect și definiții

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind:

- (a) măsurile care trebuie aplicate de entitățile obligate pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului;
- (b) cerințele de transparență privind beneficiarii reali pentru entitățile juridice, *trust*-urile exprese și construcțiile juridice similare;
- (c) măsurile de limitare a utilizării abuzive a instrumentelor anonime.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

⁽³¹⁾ JO C 524, 29.12.2021, p. 10.

1. „spălare a banilor” înseamnă faptele prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (5) din Directiva (UE) 2018/1673, inclusiv complicitatea, instigarea și tentativa de a săvârși faptele respective, indiferent dacă activitățile care au generat bunurile care urmează a fi spălate au fost derulate pe teritoriul unui stat membru sau pe teritoriul unei țări terțe; cunoașterea, intenția sau motivația necesară ca element al faptei respective poate fi dedusă din împrejurări de fapt obiective;
2. „finanțarea terorismului” înseamnă fapta prevăzută la articolul 11 din Directiva (UE) 2017/541, inclusiv complicitatea, instigarea și tentativa de a săvârși această faptă, indiferent dacă aceasta a avut loc pe teritoriul unui stat membru sau pe teritoriul unei țări terțe; cunoașterea, intenția sau motivația necesară ca element al faptei respective poate fi dedusă din împrejurări de fapt obiective;
3. „activitate infracțională” înseamnă activitatea infracțională în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/1673, precum și fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (2) din Directiva (UE) 2017/1371, corupția pasivă și corupția activă în sensul definițiilor de la articolul 4 alineatul (2), și deturnarea de fonduri în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din directiva respectivă;
4. „fonduri” sau „bunuri” înseamnă bunuri în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2018/1673;
5. „instituție de credit” înseamnă:
 - (a) o instituție de credit în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (b) o sucursală a unei instituții de credit, în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, atunci când este situată în Uniune, indiferent dacă sediul său social este situat într-un stat membru sau într-o țară terță;
6. „instituție financiară” înseamnă:
 - (a) o întreprindere, alta decât o instituție de credit sau o firmă de investiții, care efectuează una sau mai multe dintre activitățile enumerate la punctele 2-12, 14 și 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³²⁾, inclusiv activitățile caselor de schimb valutar (*bureaux de change*), excluzând însă activitățile menționate la punctul 8 din anexa I la Directiva (UE) 2015/2366, sau o întreprindere a cărei activitate principală constă în achiziționarea de participații, inclusiv o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă și o societate financiară holding cu activitate mixtă;
 - (b) o întreprindere de asigurare în sensul definiției de la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³³⁾, în măsura în care desfășoară activități de asigurare de viață sau alte activități de asigurare legate de investiții reglementate de directiva respectivă, inclusiv holdinguri de asigurare și holdinguri mixte de asigurare, în sensul definițiilor de la articolul 212 alineatul (1) litera (f) și, respectiv, litera (g) din Directiva 2009/138/CE;
 - (c) un intermediar de asigurări în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din Directiva (UE) 2016/97, atunci când acționează în legătură cu asigurările de viață și alte servicii de asigurare legate de investiții, cu excepția intermediarului de asigurări care nu colectează prime sau sume destinate clientului și care acționează sub responsabilitatea uneia sau mai multor întreprinderi de asigurare sau intermediari pentru produsele care îi privesc pe fiecare dintre aceștia;
 - (d) o firmă de investiții în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁴⁾;
 - (e) un organism de plasament colectiv, în special:
 - (i) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE, și societatea sa de administrare în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă, sau o societate de investiții autorizată în conformitate cu directiva respectivă și care nu a desemnat o societate de administrare, care pune la dispoziție pentru achiziționare titluri de participare ale OPCVM-urilor în Uniune;

⁽³²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽³³⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽³⁴⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (ii) un fond de investiții alternative în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE și administratorul fondului de investiții alternative în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă, care intră în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 2 din directiva respectivă;
 - (f) un depozitar central de titluri de valoare în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁵⁾;
 - (g) un creditor în sensul definiției de la articolul 4 punctul 2 din Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁶⁾ și la articolul 3 litera (b) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁷⁾;
 - (h) un intermediar de credite în sensul definiției de la articolul 4 punctul 5 din Directiva 2014/17/UE și la articolul 3 litera (f) din Directiva 2008/48/CE, atunci când deține fonduri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, în legătură cu contractul de credit, cu excepția intermediarului de credite care desfășoară activități sub responsabilitatea unuia sau mai multor creditori sau intermediari de credite;
 - (i) un furnizor de servicii de criptoactive;
 - (j) o sucursală a unei instituții financiare menționate la literele (a)-(i), atunci când sunt situate în Uniune, indiferent dacă sediul său social este situat într-un stat membru sau într-o țară terță;
7. „criptoactiv” înseamnă un criptoactiv în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din Regulamentul (UE) 2023/1114, cu excepția cazului în care se încadrează în categoriile enumerate la articolul 2 alineatul (4) din regulamentul respectiv;
8. „servicii de criptoactive” înseamnă servicii de criptoactive în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 16 din Regulamentul (UE) 2023/1114, cu excepția oferirii de consultanță cu privire la criptoactive astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (1) punctul 16 litera (h) din regulamentul respectiv;
9. „furnizor de servicii de criptoactive” înseamnă un furnizor de servicii de criptoactive în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 15 din Regulamentul (UE) 2023/1114, în cazul în care furnizează unul sau mai multe servicii de criptoactive;
10. „societate financiară holding cu activitate mixtă” înseamnă o întreprindere, alta decât o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, care nu este filiala unei alte întreprinderi, printre ale cărei filiale se numără cel puțin o instituție de credit sau o instituție financiară;
11. „furnizor de servicii pentru *trust*-uri sau societăți” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care furnizează unor terți, cu titlu profesional, oricare dintre următoarele servicii:
- (a) constituirea de societăți sau alte persoane juridice;
 - (b) exercitarea funcției de director sau secretar al unei societăți, de partener în cadrul unei asocieri sau a unei funcții similare legate de alte persoane juridice ori efectuarea demersurilor pentru ca o altă persoană să exercite astfel de funcții;
 - (c) furnizarea unui sediu social, a unei adrese comerciale, poștale sau administrative, precum și a oricăror altor servicii conexe pentru o societate, o asocieră ori orice altă persoană juridică sau construcție juridică;
 - (d) acționarea în calitate de *trustee* în cadrul unui *trust* expres, sau efectuarea demersurilor pentru ca o altă persoană să acționeze în calitate de *trustee*, sau îndeplinirea unei funcții echivalente pentru o construcție juridică similară;
 - (e) exercitarea funcției de acționar nominal în numele unei alte persoane sau efectuarea demersurilor pentru ca o altă persoană să exercite o astfel de funcție;
12. „serviciu de jocuri de noroc” înseamnă un serviciu care presupune o miză cu valoare monetară în jocuri de noroc, inclusiv în cele cu un element de abilitate, cum ar fi loteriile, jocurile de cazinou, jocurile de poker și pariurile, furnizate într-un sediu fizic sau prin orice fel de mijloace la distanță, pe cale electronică sau cu ajutorul oricărui alt tip de tehnologii care facilitează comunicarea, și la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor;

⁽³⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

⁽³⁶⁾ Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

⁽³⁷⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

13. „societate nefinanciară holding cu activitate mixtă” înseamnă o întreprindere, alta decât o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, care nu este filiala unei alte întreprinderi, printre ale cărei filiale se numără cel puțin o entitate obligată astfel cum se menționează la articolul 3 punctul 3;
14. „adresă negăzduită” înseamnă o adresă negăzduită în sensul definiției de la articolul 3 punctul 20 din Regulamentul (UE) 2023/1113;
15. „furnizor de servicii de finanțare participativă” înseamnă un furnizor de servicii de finanțare participativă în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) 2020/1503;
16. „intermediar de finanțare participativă” înseamnă o întreprindere, alta decât un furnizor de servicii de finanțare participativă, a cărei activitate constă în a pune în legătură sau a facilita punerea în legătură, prin intermediul unui sistem de informații online accesibil publicului sau unui număr limitat de finanțatori:
 - (a) dezvoltatorii de proiecte, care sunt orice persoană fizică sau juridică ce intenționează să obțină finanțare pentru proiecte, constând în una sau mai multe operațiuni predefinite care urmăresc un anumit obiectiv, inclusiv strângerea de fonduri pentru o anumită cauză sau un anumit eveniment, indiferent dacă proiectele respective sunt propuse publicului sau unui număr limitat de finanțatori; și
 - (b) finanțatorii, care sunt orice persoană fizică sau juridică ce contribuie la finanțarea proiectelor, prin împrumuturi, cu sau fără dobândă, sau donații, inclusiv în cazul în care aceste donații îi conferă donatorului dreptul la un avantaj nepatrimonial;
17. „monedă electronică” înseamnă moneda electronică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁸⁾, dar excluzând valoarea monetară prevăzută la articolul 1 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă;
18. „stabilire” înseamnă exercitarea efectivă de către o entitate obligată a unei activități economice care intră sub incidența articolului 3, într-un stat membru sau într-o țară terță, alta decât țara în care este situat sediul său social, pentru o perioadă nedeterminată și prin intermediul unei infrastructuri stabile, care include:
 - (a) o sucursală sau o filială;
 - (b) în cazul instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare, o infrastructură care întrunește condițiile pentru a fi considerată sediu potrivit reglementării prudențiale;
19. „relație de afaceri” înseamnă o relație de afaceri, profesională sau comercială legată de activitățile profesionale ale unei entități obligate, care este stabilită între o entitate obligată și un client, inclusiv în absența unui contract scris, și care se preconizează că va avea, la momentul stabilirii contactului, un caracter repetitiv sau durabil sau care dobândește ulterior un astfel de caracter;
20. „tranzacții legate între ele” înseamnă două sau mai multe tranzacții având originea, destinația și scopul, sau alte caracteristici relevante, identice sau similare într-o anumită perioadă;
21. „țară terță” înseamnă orice jurisdicție, stat independent sau teritoriu autonom care nu face parte din Uniune și care are propria legislație sau propriul regim de aplicare în materie de CSB/CFT;
22. „relație de corespondent” înseamnă:
 - (a) furnizarea de servicii bancare de către o instituție de credit în calitate de corespondent către o altă instituție de credit în calitate de respondent, inclusiv furnizarea unui cont curent sau a unui alt cont de pasiv și a serviciilor conexe, precum gestionarea numerarului, transferuri internaționale de fonduri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, compensarea cezurilor, conturi accesibile direct și servicii de schimb valutar;
 - (b) relațiile între și dintre instituțiile de credit și instituțiile financiare, inclusiv atunci când se furnizează servicii similare de către o instituție corespondentă către o instituție respondentă, și inclusiv relațiile stabilite pentru tranzacțiile cu titluri de valoare sau transferurile de fonduri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, tranzacțiile cu criptoactive sau transferurile de criptoactive;
23. „instituție fictivă” înseamnă:

⁽³⁸⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

- (a) în ceea ce privește instituțiile de credit și instituțiile financiare, altele decât furnizorii de servicii de criptoactive: o instituție de credit sau o instituție financiară ori o instituție care desfășoară activități echivalente celor desfășurate de instituțiile de credit și instituțiile financiare, creată într-o jurisdicție în care nu are prezență fizică prin care să se exercite o conducere și o gestiune veritabile și care nu este afiliată unui grup financiar reglementat;
- (b) în ceea ce privește furnizorii de servicii de criptoactive: o entitate a cărei denumire figurează în registrul instituit de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe în temeiul articolului 110 din Regulamentul (UE) 2023/1114 sau entitățile din țări terțe care furnizează servicii de criptoactive fără a fi autorizate sau înregistrate și fără a face obiectul unei supravegheri în materie de CSB/CFT în acea țară;
24. „cont de criptoactive” înseamnă un cont de criptoactive în sensul definiției de la articolul 3 punctul 19 din Regulamentul (UE) 2023/1113;
25. „monede care favorizează anonimatul” înseamnă criptoactive care au caracteristici integrate concepute să anonimneze informațiile privind transferul criptoactivelor, fie sistematic, fie opțional;
26. „IBAN virtual” înseamnă un identificator care determină redirecționarea plăților către un cont de plăți identificat printr-un IBAN diferit de identificatorul respectiv;
27. „identificatorul entității juridice” (*Legal Entity Identifier*) înseamnă un cod de referință alfanumeric unic conform standardului ISO 17442, care este atribuit unei entități juridice;
28. „beneficiar real” înseamnă orice persoană fizică care deține sau controlează în ultimă instanță o entitate juridică sau un *trust* expres ori o construcție juridică similară;
29. „*trust* expres” înseamnă un *trust* înființat în mod intenționat de constitutor, prin act inter vivos sau mortis causa, de obicei sub formă de document scris, pentru a plasa anumite active sub controlul unui *trustee* în folosul unui beneficiar sau într-un scop precizat;
30. „beneficiari potențial” înseamnă persoanele fizice sau juridice sau categoria de persoane fizice sau juridice din rândul cărora persoanele care dețin calitatea de *trustee* pot selecta beneficiarii în cadrul unui *trust* discreționar;
31. „beneficiari implicați” înseamnă persoanele fizice sau juridice sau categoria de persoane fizice sau juridice care sunt beneficiarii unui *trust* discreționar în cazul în care persoanele care dețin calitatea de *trustee* nu își exercită puterea discreționară;
32. „construcție juridică” înseamnă un *trust* expres sau o construcție care are o structură sau o funcție similară cu cea a unui *trust* expres, inclusiv *fiducie* și anumite tipuri de *Treuhand* și *fideicomiso*;
33. „informații de bază” înseamnă:
- (a) în ceea ce privește o entitate juridică:
- (i) forma juridică și denumirea entității juridice;
 - (ii) actul constitutiv, precum și statutul, dacă acesta este inclus într-un act separat;
 - (iii) adresa sediului social sau oficial și, dacă este diferit, locul principal de desfășurare a activității, precum și țara de creare;
 - (iv) o listă a reprezentanților legali;
 - (v) dacă este cazul, o listă a acționarilor sau a asociaților, inclusiv informații cu privire la numărul de acțiuni deținute de fiecare acționar și categoriile respectivelor acțiuni, precum și natura drepturilor de vot asociate;
 - (vi) dacă este disponibil, numărul de înregistrare, identificatorul unic european, codul de identificare fiscală și identificatorul entității juridice;
 - (vii) în cazul fundațiilor, activele deținute de fundație pentru a-și urmări obiectivele;
- (b) în ceea ce privește o construcție juridică:
- (i) denumirea sau identificatorul unic al construcției juridice;
 - (ii) contractul de *trust* sau echivalentul acestuia;

- (iii) scopurile construcției juridice, dacă există;
 - (iv) activele deținute în cadrul construcției juridice sau gestionate prin intermediul acesteia;
 - (v) locul de reședință al persoanelor care dețin calitatea de *trustee* al *trust*-urilor exprese sau al persoanelor care dețin funcții echivalente în cadrul construcției juridice similare și, dacă este diferit, locul din care este administrat *trust*-ul expres sau construcția juridică similară;
34. „persoană expusă politic” înseamnă o persoană fizică ce ocupă sau căreia i s-au încredințat funcții publice importante, printre care cele de:
- (a) într-un stat membru:
 - (i) șefi de stat, șefi de guvern, miniștri și miniștri adjuncți sau secretari de stat;
 - (ii) membri ai parlamentului sau ai unor organe legislative similare;
 - (iii) membri ai organelor de conducere ale partidelor politice care dețin mandate în organisme executive sau legislative naționale sau în organisme executive sau legislative regionale sau locale care reprezintă circumscripții cu cel puțin 50 000 de locuitori;
 - (iv) membri ai curților supreme, ai curților constituționale sau ai altor instanțe judecătorești de nivel înalt ale căror hotărâri nu fac obiectul altor căi de atac, cu excepția cazului în care există circumstanțe excepționale;
 - (v) membri ai curților de conturi sau ai consiliilor băncilor centrale;
 - (vi) ambasadori, însărcinați cu afaceri și ofițeri superiori în forțele armate;
 - (vii) membri ai organelor administrative, de conducere sau de supraveghere ale întreprinderilor controlate în temeiul oricăreia dintre circumstanțele enumerate la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE de către stat, sau, în cazul în care respectivele întreprinderi pot fi considerate întreprinderi mijlocii sau mari sau grupuri mijlocii sau mari, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatele (3), (4), (6) și (7) din directiva respectivă, de către autoritățile regionale sau locale;
 - (viii) șefi ai autorităților regionale și locale, inclusiv ai grupărilor de localități și regiuni metropolitane, care au cel puțin 50 000 de locuitori;
 - (ix) alte funcții publice importante prevăzute de statele membre;
 - (b) în cadrul unei organizații internaționale:
 - (i) funcționarii cu cel mai înalt rang, adjuncții acestora și membri ai consiliului de administrație sau membri cu funcții echivalente în cadrul unei organizații internaționale;
 - (ii) reprezentanți într-un stat membru sau în Uniune;
 - (c) la nivelul Uniunii:

funcții la nivelul instituțiilor și organelor Uniunii care sunt echivalente cu cele enumerate la litera (a) punctele (i), (ii), (iv), (v) și (vi);
 - (d) într-o țară terță:

funcții echivalente celor enumerate la litera (a);
35. „membru al familiei” înseamnă:
- (a) un soț/o soție sau o persoană aflată într-un parteneriat înregistrat sau într-o uniune civilă sau într-un aranjament similar;
 - (b) un copil și un soț/o soție sau o persoană aflată într-un parteneriat înregistrat sau într-o uniune civilă sau într-un aranjament similar cu copilul respectiv;
 - (c) un părinte;

- (d) un frate/o soră în cazul funcțiilor menționate la punctul 34 litera (a) subpunctul (i) și al funcțiilor echivalente la nivelul Uniunii sau într-o țară terță;
36. „persoană cunoscută ca asociat apropiat” înseamnă:
- (a) o persoană fizică cunoscută ca fiind beneficiar real, împreună cu o persoană expusă politic, al unei entități juridice sau al unei construcții juridice sau ca având orice altă relație strânsă de afaceri cu o astfel de persoană;
 - (b) o persoană fizică care este singurul beneficiar real al unei entități juridice sau al unei construcții juridice cunoscute ca fiind înființate în beneficiul *de facto* al unei persoane expuse politic;
37. „organ de conducere” înseamnă un organ sau organe ale unei entități obligate, care sunt numite în conformitate cu dreptul intern, care sunt împuternicite să stabilească strategia, obiectivele și direcția generală a entității obligate și care supraveghează și monitorizează procesul decizional de conducere și include persoanele care conduc efectiv activitatea entității obligate; în cazul în care nu există un astfel de organ, persoana care conduce efectiv activitatea entității obligate;
38. „organ de conducere în exercitarea funcției sale de conducere” înseamnă organul de conducere responsabil cu gestionarea curentă a entității obligate;
39. „organ de conducere în exercitarea funcției sale de supraveghere” înseamnă organul de conducere care acționează în exercitarea rolului său de supraveghere și monitorizare a procesului decizional de conducere;
40. „personal de conducere de nivel superior” înseamnă membrii organului de conducere în exercitarea funcției sale de conducere, precum și responsabilii sau angajații care dețin cunoștințe suficiente privind expunerea entității obligate la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și care ocupă o funcție suficient de înaltă pentru a lua decizii cu efect asupra acestei expuneri;
41. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi format dintr-o societate-mamă, filialele acesteia, precum și întreprinderile legate între ele printr-o relație în înțelesul articolului 22 din Directiva 2013/34/UE;
42. „societate-mamă” înseamnă:
- (a) în ceea ce privește grupurile al căror sediu social este situat în Uniune, o entitate obligată care este o societate-mamă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 9 din Directiva 2013/34/UE, care nu este ea însăși o filială a unei alte întreprinderi din Uniune, cu condiția ca cel puțin o filială să fie o entitate obligată;
 - (b) în ceea ce privește grupurile al căror sediu social este situat în afara Uniunii, în cazul în care cel puțin două filiale sunt entități obligate stabilite în Uniune, o întreprindere din cadrul respectivului grup stabilită în Uniune care:
 - (i) este o entitate obligată;
 - (ii) este o întreprindere care nu este o filială a unei alte întreprinderi care este o entitate obligată stabilită în Uniune;
 - (iii) are o importanță suficientă în cadrul grupului și o capacitate suficientă de a înțelege activitățile grupului care fac obiectul cerințelor prezentului regulament; și
 - (iv) i s-a atribuit responsabilitatea de a pune în aplicare cerințele la nivel de grup prevăzute în secțiunea 2 a capitolului II din prezentul regulament;
43. „numerar” înseamnă numerar în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁹⁾;
44. „autoritate competentă” înseamnă:
- (a) o unitate de informații financiare (FIU);
 - (b) o autoritate de supraveghere;

⁽³⁹⁾ Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 (JO L 284, 12.11.2018, p. 6).

- (c) o autoritate publică care are funcția de cercetare sau urmărire penală a spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a finanțării terorismului sau care are funcția de urmărire, punere sub sechestru sau indisponibilizare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni;
- (d) o autoritate publică căreia i-au fost desemnate responsabilități de combatere a spălării banilor sau a finanțării terorismului;
45. „supraveghetor” înseamnă organul căruia i s-au încredințat responsabilități menite să asigure respectarea de către entitățile obligate a cerințelor prezentului regulament, inclusiv ACSB în îndeplinirea sarcinilor care i-au fost încredințate la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1620;
46. „autoritate de supraveghere” înseamnă un supraveghetor care este un organism public sau autoritatea publică care supraveghează organismele de autoreglementare în exercitarea funcțiilor lor de supraveghere în temeiul articolului 37 din Directiva (UE) 2024/1640, sau ACSB atunci când acționează în calitate de supraveghetor;
47. „organism de autoreglementare” înseamnă un organism care reprezintă membrii unei profesii și care are un rol în reglementarea acestora, în îndeplinirea anumitor funcții de supraveghere sau de monitorizare și în asigurarea punerii în aplicare a normelor referitoare la aceștia;
48. „fonduri sau alte active” înseamnă orice active, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, activele financiare, resursele economice, inclusiv petrolul și alte resurse naturale, bunurile de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, indiferent de cum au fost dobândite, precum și actele sau instrumentele juridice sub orice formă, inclusiv sub formă electronică sau digitală, care atestă dreptul de proprietate sau un interes față de astfel de fonduri sau alte active, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, creditele bancare, cecurile de călătorie, cecurile bancare, ordinele de plată, acțiunile, titlurile de valoare, obligațiunile, tratele sau acreditivele, precum și orice dobânzi, dividende sau alte venituri sau valori provenite din sau generate de aceste fonduri sau alte active, precum și orice alte active care ar putea fi utilizate pentru obținerea de fonduri, bunuri sau servicii;
49. „sanțiuni financiare specifice” înseamnă atât înghețarea activelor, cât și interdicțiile de a pune la dispoziție, direct sau indirect, fonduri sau alte active în beneficiul persoanelor și entităților desemnate în temeiul deciziilor Consiliului adoptate în baza articolului 29 din TUE și al regulamentelor Consiliului adoptate în baza articolului 215 din TFUE;
50. „sanțiuni financiare ale ONU” înseamnă atât înghețarea activelor, cât și interdicțiile de a pune la dispoziție, direct sau indirect, fonduri sau alte active în beneficiul persoanelor și entităților desemnate sau incluse pe listă în temeiul:
- (a) Rezoluției 1267 (1999) a CSONU și al rezoluțiilor ulterioare;
- (b) Rezoluției 1373 (2001) a CSONU, inclusiv stabilirea faptului că sancțiunile relevante vor fi aplicate persoanei sau entității și comunicarea publică a deciziei respective;
- (c) sancțiunilor financiare ale ONU legate de finanțarea proliferării;
51. „sancțiunile financiare ale ONU legate de finanțarea proliferării” înseamnă atât înghețarea activelor, cât și interdicțiile de a pune la dispoziție, direct sau indirect, fonduri sau alte active în beneficiul persoanelor și entităților desemnate sau incluse pe listă în temeiul:
- (a) Rezoluției 1718 (2006) a CSONU și al oricărei rezoluții ulterioare;
- (b) Rezoluției 2231 (2015) a CSONU și al oricărei rezoluții ulterioare;
- (c) oricăror alte rezoluții ale CSONU care impun înghețarea activelor și interdicții de a pune la dispoziție fonduri sau alte active în legătură cu finanțarea proliferării armelor de distrugere în masă;
52. „club de fotbal profesionist” înseamnă orice persoană juridică care este, deține sau gestionează un club de fotbal căruia i s-a acordat o licență și care participă la ligile naționale de fotbal dintr-un stat membru și ai cărui jucători și membri ai personalului sunt angajați prin contract și sunt remunerați în schimbul serviciilor lor;
53. „impresar de fotbal” înseamnă o persoană fizică sau juridică ce furnizează, în schimbul unei remunerații, servicii de intermediere și reprezintă jucătorii de fotbal sau cluburile de fotbal profesionist în cadrul negocierilor în vederea încheierii unui contract pentru un jucător de fotbal sau reprezintă cluburile de fotbal profesionist în cadrul negocierilor în vederea încheierii unui acord de transfer al unui jucător de fotbal;

54. „bunuri cu valoare ridicată” înseamnă bunurile enumerate în anexa IV;
55. „metale prețioase și pietre prețioase” înseamnă metalele și pietrele enumerate în anexa V;
56. „bunuri culturale” înseamnă bunurile enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al Consiliului ⁽⁴⁰⁾;
57. „parteneriat pentru schimbul de informații” înseamnă un mecanism care permite schimbul și prelucrarea de informații între entitățile obligate și, după caz, autoritățile competente menționate la punctul 44 literele (a), (b) și (c), în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului, fie la nivel național, fie la nivel transfrontalier și indiferent de forma parteneriatului respectiv.

(2) Funcțiile publice importante, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) punctul 34, nu includ persoane care ocupă funcții de rang mijlociu sau inferior.

(3) În cazul în care acest lucru este justificat de modul lor de organizare administrativă și de riscuri, statele membre pot stabili praguri mai scăzute pentru desemnarea următoarelor funcții publice importante:

- (a) membrii organelor de conducere ale partidelor politice reprezentate la nivel regional sau local, astfel cum se menționează la alineatul (1) punctul 34 litera (a) subpunctul (iii);
- (b) șefii autorităților regionale și locale, astfel cum se menționează la alineatul (1) punctul 34 litera (a) subpunctul (viii).

Statele membre notifică respectivele praguri mai scăzute Comisiei.

(4) În legătură cu alineatul (1) punctul 34 litera (a) subpunctul (vii) de la prezentul articol, în cazul în care acest lucru este justificat de modul lor de organizare administrativă și de riscuri, statele membre pot stabili praguri mai scăzute pentru identificarea întreprinderilor controlate de autoritățile regionale sau locale decât cele definite la articolul 3 alineatele (3), (4), (6) și (7) din Directiva 2013/34/UE.

Statele membre notifică respectivele praguri mai scăzute Comisiei.

(5) În cazul în care acest lucru este justificat de structurile lor sociale și culturale și de riscuri, statele membre pot adopta o abordare mai extinsă în ceea ce privește desemnarea fraților sau surorilor drept membri ai familiei persoanelor expuse politic, astfel cum se menționează la alineatul (1) punctul 35 litera (d).

Statele membre notifică respectiva abordare mai extinsă Comisiei.

SECȚIUNEA 2

Domeniu de aplicare

Articolul 3

Entități obligate

Următoarele entități sunt considerate entități obligate în sensul prezentului regulament:

1. instituțiile de credit;
2. instituțiile financiare;
3. următoarele persoane fizice sau juridice, în exercitarea activităților lor profesionale:
 - (a) auditorii, experții contabili externi și consilierii fiscali și orice altă persoană fizică sau juridică, inclusiv persoanele care exercită profesii juridice liberale precum avocații, care se angajează să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane cu care persoana respectivă este afiliată, ajutor material, asistență sau consiliere cu privire la aspectele fiscale, ca activitate economică sau profesională principală;
 - (b) notarii, avocații și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, atunci când participă, în numele și pe seama clientului, la orice tranzacție financiară sau imobiliară, sau când acordă asistență pentru planificarea sau efectuarea tranzacțiilor pentru client referitoare la oricare dintre următoarele:

⁽⁴⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale (JO L 39, 10.2.2009, p. 1).

- (i) cumpărarea și vânzarea de bunuri imobile sau entități comerciale;
 - (ii) gestionarea banilor, a titlurilor de valoare sau a altor active, inclusiv criptoactive, ale clientului;
 - (iii) deschiderea sau gestionarea de conturi bancare, conturi de economii, conturi de titluri de valoare sau conturi de criptoactive;
 - (iv) organizarea contribuțiilor necesare pentru crearea, funcționarea sau gestionarea societăților;
 - (v) crearea, constituirea, funcționarea sau administrarea de *trust*-uri, societăți, fundații sau structuri similare;
- (c) furnizorii de servicii pentru *trust*-uri sau societăți;
- (d) agenții imobiliari și alți profesioniști din domeniul imobiliar, în măsura în care acționează în calitate de intermediari în cadrul unor tranzacții imobiliare, inclusiv în ceea ce privește închirierea de bunuri imobile care implică tranzacții în care valoarea chiriei lunare este de cel puțin 10 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, indiferent de modul în care se realizează plata;
- (e) persoanele a căror activitate profesională regulată sau principală este comercializarea de metale și pietre prețioase;
- (f) persoanele a căror activitate profesională regulată sau principală este comercializarea de bunuri cu valoare ridicată;
- (g) furnizorii de servicii de jocuri de noroc;
- (h) furnizorii de servicii de finanțare participativă și intermediarii de finanțare participativă;
- (i) persoanele care comercializează bunuri culturale sau care acționează ca intermediari în comerțul cu bunuri culturale, inclusiv atunci când această activitate este desfășurată de galerii de artă și case de licitații, în cazul în care valoarea tranzacției sau a tranzacțiilor legate între ele este de cel puțin 10 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
- (j) persoanele care depozitează sau comercializează bunuri culturale și bunuri cu valoare ridicată sau care acționează ca intermediari în comerțul cu astfel de bunuri, atunci când această activitate este desfășurată în zone libere și în antrepozite vamale, în cazul în care valoarea tranzacției sau a tranzacțiilor legate între ele este de cel puțin 10 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
- (k) intermediarii de credite pentru creditele ipotecare și creditele de consum, alții decât instituțiile de credit și instituțiile financiare, cu excepția intermediarilor de credite care desfășoară activități sub responsabilitatea unuia sau mai multor creditori sau intermediari de credit;
- (l) operatorii din domeniul migrației prin investiții autorizați să reprezinte ori să ofere servicii de intermediere resortisanților țărilor terțe care doresc să obțină drepturi de ședere într-un stat membru în schimbul oricărui tip de investiții, inclusiv transferuri de capital, achiziționarea sau închirierea de bunuri, investiții în obligațiuni de stat, investiții în entități corporative, donații sau fonduri de dotare cu privire la o activitate care contribuie la binele public și contribuții la bugetul de stat;
- (m) societățile nefinanciare holding cu activitate mixtă;
- (n) impresarii de fotbal;
- (o) cluburile de fotbal profesionist, în ceea ce privește următoarele tranzacții:
- (i) tranzacțiile cu un investitor;
 - (ii) tranzacțiile cu un sponsor;
 - (iii) tranzacțiile cu impresarii de fotbal sau cu alți intermediari;
 - (iv) tranzacțiile în scopul transferului unui jucător de fotbal.

*Articolul 4***Excepții pentru anumiți furnizori de servicii de jocuri de noroc**

(1) Statele membre pot decide să excepteze, total sau parțial, furnizorii de servicii de jocuri de noroc de la cerințele prevăzute în prezentul regulament, pe baza riscului redus dovedit reprezentat de natura și, după caz, de amploarea operațiunilor acestor servicii.

Excepția prevăzută la primul paragraf nu se aplică:

- (a) cazinourilor;
- (b) furnizorilor de servicii de jocuri de noroc a căror activitate principală este de a furniza servicii de jocuri de noroc online sau servicii de pariuri sportive online, altele decât:
 - (i) serviciile de jocuri de noroc online exploatare de stat, fie prin intermediul unei autorități publice, fie al unei întreprinderi sau al unui organism controlat de stat;
 - (ii) serviciile de jocuri de noroc online a căror organizare, funcționare și administrare este reglementată de stat.

(2) În sensul alineatului (1), statele membre efectuează o evaluare a riscurilor serviciilor de jocuri de noroc, evaluând:

- (a) amenințările și vulnerabilitățile în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prezentate de serviciile de jocuri de noroc și factorii de atenuare a acestora;
- (b) riscurile legate de dimensiunea tranzacțiilor și de metodele de plată utilizate;
- (c) zona geografică în care sunt administrate serviciile de jocuri de noroc, inclusiv dimensiunea transfrontalieră și accesibilitatea acestora din alte state membre sau țări terțe.

Atunci când efectuează evaluările riscurilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, statele membre țin seama de constatările evaluării riscurilor la nivelul Uniunii realizate de Comisie în temeiul articolului 7 din Directiva (UE) 2024/1640.

(3) Statele membre stabilesc activități de monitorizare bazată pe risc sau adoptă alte măsuri adecvate pentru a se asigura că nu se face abuz de excepțiile acordate în temeiul prezentului articol.

*Articolul 5***Excepții în ceea ce privește anumite cluburi de fotbal profesionist**

(1) Statele membre pot decide să excepteze, integral sau parțial, cluburile de fotbal profesionist care participă la divizia de cel mai înalt nivel a ligii naționale de fotbal și care au o cifră de afaceri anuală totală mai mică de 5 000 000 EUR sau echivalentul în monedă națională pentru fiecare dintre cei doi ani calendaristici precedenți de la cerințele stabilite în prezentul regulament, pe baza riscului redus dovedit reprezentat de natura și de amploarea operațiunilor acestor cluburi de fotbal profesionist.

Statele membre pot decide să excepteze, total sau parțial, cluburile de fotbal profesionist care participă la o divizie inferioară celei de cel mai înalt nivel a ligii naționale de fotbal de la cerințele stabilite în prezentul regulament, pe baza riscului redus dovedit reprezentat de natura și de amploarea operațiunilor acestor cluburi de fotbal profesionist.

- (2) În scopul aplicării alineatului (1), statele membre efectuează o evaluare a riscurilor reprezentate de cluburile de fotbal profesionist, evaluând:
- (a) amenințările și vulnerabilitățile în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prezentate de cluburile de fotbal profesionist și factorii de atenuare a acestora;
 - (b) riscurile legate de dimensiunea și natura transfrontalieră a tranzacțiilor.

Atunci când efectuează evaluările riscurilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, statele membre țin seama de constatările evaluărilor riscurilor la nivelul Uniunii realizate de Comisie în temeiul articolului 7 din Directiva (UE) 2024/1640.

(3) Statele membre stabilesc activități de monitorizare bazată pe risc sau adoptă alte măsuri adecvate pentru a se asigura că nu se face abuz de excepțiile acordate în temeiul prezentului articol.

*Articolul 6***Excepții pentru anumite activități financiare**

(1) Cu excepția persoanelor implicate în activitatea de remitere de bani în sensul definiției de la articolul 4 punctul 22 din Directiva (UE) 2015/2366, statele membre pot decide să excepteze, ocazional sau foarte limitat, persoanele fizice sau juridice care desfășoară o activitate financiară menționată la punctele 2-12, 14 și 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE, de la cerințele prevăzute în prezentul regulament, în cazul în care există un risc redus de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, cu condiția să fie îndeplinite toate criteriile următoare:

- (a) activitatea financiară este limitată în termeni absoluți;
- (b) activitatea financiară este limitată la nivel de tranzacții;
- (c) activitatea financiară nu constituie activitatea principală a persoanelor respective;
- (d) activitatea financiară este auxiliară și direct legată de activitatea principală a persoanelor respective;
- (e) activitatea principală a persoanelor respective nu este o activitate menționată la articolul 3 punctul 3 literele (a)-(d) sau (g) din prezentul regulament;
- (f) activitatea financiară este prestată numai pentru clienții activității principale a persoanelor respective și nu este oferită publicului în general.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), statele membre impun ca cifra de afaceri totală a activității financiare să nu depășească un prag care trebuie să fie suficient de scăzut. Pragul respectiv se stabilește la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară.

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), statele membre aplică un prag maxim pe client și pe tranzacție unică, indiferent dacă tranzacția este efectuată într-o singură operațiune sau prin intermediul unor tranzacții legate între ele. Pragul maxim respectiv se stabilește la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară. Pragul maxim trebuie să fie suficient de scăzut pentru a se asigura faptul că tipurile de tranzacții în cauză constituie o metodă nepractică și ineficientă de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și nu trebuie să depășească 1 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, indiferent de mijlocul prin care se realizează plata.

(4) În sensul alineatului (1) litera (c), statele membre impun ca cifra de afaceri a activității financiare să nu depășească 5 % din cifra de afaceri totală a persoanei fizice sau juridice în cauză.

(5) Atunci când evaluează riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului în sensul prezentului articol, statele membre acordă o atenție specială oricărei activități financiare care este considerată, prin natura sa, deosebit de susceptibilă să facă obiectul unei utilizări sau al unui abuz în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

(6) Statele membre stabilesc activități de monitorizare bazată pe risc sau adoptă alte măsuri adecvate pentru a se asigura că nu se face abuz de excepțiile acordate în temeiul prezentului articol.

*Articolul 7***Notificarea prealabilă a excepțiilor**

(1) Statele membre notifică fără întârziere Comisiei orice exceptare pe care intenționează să o acorde în conformitate cu articolele 4, 5 și 6. Notificarea include o justificare pe baza evaluării riscurilor relevante efectuate de statul membru pentru a susține exceptarea.

(2) În termen de două luni de la notificarea menționată la alineatul (1), Comisia întreprinde una dintre următoarele acțiuni:

- (a) confirmă că exceptarea poate fi acordată pe baza justificării oferite de statul membru;
- (b) prin decizie motivată, declară că exceptarea nu poate fi acordată.

În sensul primului paragraf, Comisia poate solicita informații suplimentare de la statul membru care transmite notificarea.

(3) După primirea unei confirmări din partea Comisiei în temeiul alineatului (2) litera (a) de la prezentul articol, statele membre pot adopta o decizie de acordare a exceptării. Decizia menționează motivele pe care se întemeiază. Statele membre revizuiesc aceste decizii în mod regulat și, în orice caz, atunci când își actualizează evaluarea națională a riscurilor în temeiul articolului 8 din Directiva (UE) 2024/1640.

(4) Până la 10 octombrie 2027, statele membre notifică Comisiei exceptările acordate în temeiul articolului 2 alineatele (2) și (3) din Directiva (UE) 2015/849 care sunt valabile la data de 10 iulie 2027.

(5) Comisia publică anual lista exceptărilor acordate în temeiul prezentului articol în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și pune lista respectivă la dispoziția publicului pe site-ul său web.

SECȚIUNEA 3

operațiunile transfrontaliere

Articolul 8

Notificarea operațiunilor transfrontaliere și aplicarea dreptului intern

(1) Entitățile obligate care doresc să desfășoare activități pe teritoriul unui alt stat membru pentru prima dată notifică supraveghetorii din statul membru de origine cu privire la activitățile pe care intenționează să le desfășoare în celălalt stat membru. Notificarea respectivă se transmite de îndată ce entitatea obligată întreprinde demersuri pentru a desfășura activitățile respective și, în ceea ce privește sediile sale, cu cel puțin trei luni înainte de începerea activităților respective. Entitățile obligate informează imediat supraveghetorii din statul membru de origine la momentul începerii activităților respective în celălalt stat membru.

Primul paragraf nu se aplică entităților obligate care fac obiectul unor proceduri specifice de notificare pentru exercitarea libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii în temeiul altor acte juridice ale Uniunii sau situațiilor în care entitatea obligată face obiectul unor cerințe specifice de autorizare pentru a-și desfășura activitatea pe teritoriul celui alt stat membru.

(2) Orice modificare planificată cu privire la informațiile comunicate în temeiul alineatului (1) se comunică de către entitatea obligată supraveghetorului din statul membru de origine cu cel puțin o lună înainte de efectuarea modificării.

(3) În cazul în care prezentul regulament permite statelor membre să adopte norme suplimentare aplicabile entităților obligate, acestea din urmă se conformează normelor naționale ale statului membru în care sunt stabilite.

(4) În cazul în care au sedii care își desfășoară activitatea în mai multe state membre, entitățile obligate se asigură că fiecare sediu aplică normele statului membru în care este situat.

(5) În cazul în care entitățile obligate, astfel cum sunt menționate la articolul 38 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1640 își desfășoară activitatea în alte state membre decât cel în care sunt stabilite prin intermediul unor agenți, distribuitori sau al altor tipuri de infrastructură situate în aceste alte state membre în temeiul libertății de a presta servicii, ele aplică normele statelor membre în care prestează servicii în legătură cu activitățile respective, cu excepția cazului în care se aplică articolul 38 alineatul (2) din directiva respectivă, caz în care entitățile obligate aplică normele statului membru în care este situat sediul lor social.

(6) În cazul în care entitățile obligate sunt obligate să desemneze un punct de contact central în temeiul articolului 41 din Directiva (UE) 2024/1640, acestea iau măsurile necesare pentru ca punctul de contact central să fie în măsură să asigure respectarea legislației aplicabile în numele entității obligate.

CAPITOLUL II

POLITICILE, PROCEDURILE ȘI CONTROALELE INTERNE ALE ENTITĂȚILOR OBLIGATE

SECȚIUNEA 1

Politicele, procedurile și controalele interne, evaluarea riscurilor și personalul

Articolul 9

Domeniul de aplicare al politicilor, procedurilor și controalelor interne

(1) Entitățile obligate instituie politici, proceduri și controale interne pentru a asigura respectarea prezentului regulament, a Regulamentului (UE) 2023/1113 și a oricărui act administrativ emis de orice supraveghetor și, în special:

- (a) pentru a atenua și a gestiona cu eficacitate riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului identificate la nivelul Uniunii, al statului membru și al entității obligate;
- (b) în plus față de obligația de a aplica sancțiuni financiare specifice, pentru a atenua și a gestiona riscurile de neaplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice.

Politicele, procedurile și controalele menționate la primul paragraf trebuie să fie proporționale cu natura activității, inclusiv cu riscurile și complexitatea aferente acesteia, precum și cu dimensiunea entității obligate și includ toate activitățile entității obligate care intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament.

(2) Politicile, procedurile și controalele menționate la alineatul (1) cuprind:

- (a) politici și proceduri interne, inclusiv în special:
 - (i) efectuarea și actualizarea evaluării riscurilor la nivel de întreprindere;
 - (ii) cadrul de gestionare a riscurilor al entității obligate;
 - (iii) precauția privind clientela pentru a pune în aplicare capitolul III din prezentul regulament, inclusiv proceduri pentru a stabili dacă clientul, beneficiarul real sau persoana în numele căreia sau în folosul căreia se realizează o tranzacție sau o activitate este o persoană expusă politic sau un membru al familiei sau o persoană cunoscută ca asociat apropiat;
 - (iv) raportarea tranzacțiilor suspecte;
 - (v) externalizarea și recurgerea la alte entități obligate în ceea ce privește activitățile legate de precauția privind clientela;
 - (vi) păstrarea evidențelor și politicile legate de prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul articolelor 76 și 77;
 - (vii) monitorizarea și gestionarea respectării acestor politici și proceduri interne în conformitate cu litera (b) de la prezentul alineat, identificarea și gestionarea deficiențelor și punerea în aplicare a măsurilor de remediere;
 - (viii) verificarea, proporțională cu riscurile asociate sarcinilor și funcțiilor care urmează să fie îndeplinite, în momentul recrutării și repartizării personalului pentru anumite sarcini și funcții și în momentul numirii agenților și distribuitorilor, a faptului că persoanele respective au o bună reputație;
 - (ix) comunicarea internă a politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate, inclusiv către agenții, distribuitorii și prestatorii de servicii ai acesteia implicați în punerea în aplicare a politicilor sale în materie de CSB/CFT;
 - (x) o politică privind formarea angajaților și, după caz, a agenților și distribuitorilor cu privire la măsurile instituite în cadrul entității obligate pentru a se conforma cerințelor prezentului regulament, ale Regulamentului (UE) 2023/1113 și ale oricărui act administrativ emis de orice supraveghetor;

- (b) controale interne și o funcție de audit independentă în scopul testării politicilor și procedurilor interne menționate la litera (a) de la prezentul alineat și a controalelor în vigoare în cadrul entității obligate; în absența unei funcții de audit independente, entitățile obligate pot solicita ca această testare să fie efectuată de un expert extern.

Politicile, procedurile și controalele interne prevăzute la primul paragraf se înregistrează în scris. Politicile interne sunt aprobate de organul de conducere acționând în exercitarea funcției sale de conducere. Procedurile și controalele interne se aprobă cel puțin la nivelul managerului responsabil cu funcția de conformitate.

- (3) Entitățile obligate actualizează politicile, procedurile și controalele interne și le consolidează în cazul în care sunt identificate deficiențe.

(4) Până la 10 iulie 2026, ACSB emite orientări cu privire la elementele pe care entitățile obligate ar trebui să le ia în considerare, bazate pe natura activității lor, inclusiv riscurile și complexitatea aferente acesteia, precum și pe dimensiunea entităților, atunci când decid cu privire la amploarea politicilor, procedurilor și controalelor lor interne, în special în ceea ce privește personalul alocat funcțiilor de conformitate. Orientările respective identifică situațiile în care, datorită naturii și dimensiunii entității obligate:

- (i) controalele interne urmează să fie organizate la nivelul funcției comerciale, al funcției de conformitate și al funcției de audit;
- (ii) funcția de audit independentă poate fi îndeplinită de un expert extern.

Articolul 10

Evaluarea riscurilor la nivel de întreprindere

(1) Entitățile obligate iau măsuri adecvate, proporționale cu natura activității acestora, inclusiv cu riscurile și complexitatea aferente acesteia, precum și cu dimensiunea lor, pentru a identifica și a evalua riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care sunt expuse, precum și riscurile de neaplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice, ținând seama cel puțin de:

- (a) variabilele de risc prevăzute în anexa I și factorii de risc prevăzuți în anexele II și III;
- (b) constatările evaluării riscurilor la nivelul Uniunii realizate de Comisie în temeiul articolului 7 din Directiva (UE) 2024/1640;
- (c) constatările evaluărilor naționale ale riscurilor întocmite de statele membre în temeiul articolului 8 din Directiva (UE) 2024/1640, precum și ale oricărei evaluări sectoriale relevante a riscurilor specifice efectuate de statele membre;
- (d) informațiile relevante publicate de organisme internaționale de standardizare din domeniul CSB/CFT sau, la nivelul Uniunii, de către Comisie sau de către ACSB;
- (e) informațiile privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului furnizate de autoritățile competente;
- (f) informațiile privind baza de clienți.

Înainte de lansarea de produse, servicii sau practici comerciale noi, inclusiv utilizarea de noi canale de livrare și de tehnologii noi sau în curs de dezvoltare, împreună cu produse și servicii noi sau preexistente sau înainte de a începe să furnizeze un serviciu sau un produs existent unui nou segment de clienți sau într-o nouă zonă geografică, entitățile obligate identifică și evaluează, în special, riscurile aferente de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și iau măsurile adecvate pentru a gestiona și a atenua riscurile respective.

(2) Evaluarea riscurilor la nivel de întreprindere întocmită de entitatea obligată în temeiul alineatului (1) este documentată, actualizată și revizuită periodic, inclusiv în cazul în care orice evenimente interne sau externe afectează în mod semnificativ riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate activităților, produselor, tranzacțiilor, canalelor de livrare, clienților sau zonelor geografice de activitate ale entității obligate. Evaluarea este pusă la dispoziția supraveghetorilor la cerere.

Evaluarea riscurilor la nivel de întreprindere este efectuată de coordonatorul funcției de conformitate și aprobată de organul de conducere acționând în exercitarea funcției sale de conducere și, în cazul în care există un astfel de organ, este comunicată organului de conducere acționând în exercitarea funcției sale de supraveghere.

(3) Cu excepția instituțiilor de credit, a instituțiilor financiare, a furnizorilor de servicii de finanțare participativă și a intermediarilor de finanțare participativă, supraveghetorii pot decide că nu sunt necesare evaluări individuale documentate ale riscurilor la nivel de întreprindere în cazul în care riscurile specifice inerente unui sector sunt clare și înțelese.

(4) Până la 10 iulie 2026, ACSB emite orientări privind cerințele minime pentru conținutul evaluării riscurilor la nivel de întreprindere întocmite de entitatea obligată în temeiul alineatului (1) și privind sursele suplimentare de informații de care trebuie să se țină seama la efectuarea evaluării riscurilor la nivelul întregii activități.

Articolul 11

Funcțiile de conformitate

(1) Entitățile obligate numesc un membru al organului de conducere acționând în exercitarea funcției sale de conducere care să fie responsabil cu asigurarea respectării prezentului regulament, a Regulamentului (UE) 2023/1113 și a oricărui act administrativ emis de orice supraveghetor (denumit în continuare „manager responsabil cu funcția de conformitate”).

Managerul responsabil cu funcția de conformitate se asigură că politicile, procedurile și controalele interne ale entității obligate sunt în concordanță cu expunerea la risc a entității obligate și că acestea sunt puse în aplicare. Managerul responsabil cu funcția de conformitate se asigură, de asemenea, că sunt alocate suficiente resurse umane și materiale în acest scop. Managerul responsabil cu funcția de conformitate este responsabil de primirea informațiilor cu privire la deficiențele semnificative sau importante ale unor astfel de politici, proceduri și controale.

În cazul în care organul de conducere acționând în exercitarea funcției sale de conducere este un organism responsabil în mod colectiv pentru deciziile sale, managerul responsabil cu funcția de conformitate este responsabil de acordarea de asistență și consiliere acestuia și de pregătirea deciziilor menționate la prezentul articol.

(2) Entitățile obligate dispun de un coordonator al funcției de conformitate, numit de organul de conducere acționând în exercitarea funcției sale de conducere și cu o poziție ierarhică suficient de înaltă, care este responsabil de politicile, procedurile și controalele desfășurate în aplicarea zilnică a cerințelor entității obligate în materie de CSB/CFT, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare a sancțiunilor financiare specifice, și este un punct de contact pentru autoritățile competente. Coordonatorul funcției de conformitate este, de asemenea, responsabil de raportarea tranzacțiilor suspecte către FIU, în conformitate cu articolul 69 alineatul (6).

În cazul entităților obligate care fac obiectul verificărilor privind personalul de conducere de nivel superior sau beneficiarii reali în temeiul articolului 6 din Directiva (UE) 2024/1640 sau în temeiul altor acte juridice ale Uniunii, coordonatorii funcției de conformitate sunt supuși verificării conformității cu cerințele respective.

În cazul în care dimensiunea entității obligate și riscul scăzut al activităților sale justifică acest lucru, o entitate obligată care face parte dintr-un grup poate numi drept coordonator al funcției de conformitate o persoană care îndeplinește această funcție într-o altă entitate din cadrul grupului respectiv.

Coordonatorul funcției de conformitate poate fi revocat numai în urma notificării prealabile a organului de conducere acționând în exercitarea funcției sale de conducere. Entitatea obligată notifică supraveghetorului revocarea coordonatorului funcției de conformitate, specificând dacă decizia se referă la îndeplinirea sarcinilor atribuite în temeiul prezentului regulament. Coordonatorul funcției de conformitate poate, din proprie inițiativă sau la cerere, să furnizeze supraveghetorului informații cu privire la revocare. Supraveghetorul poate utiliza informațiile respective pentru a-și îndeplini sarcinile care îi revin în temeiul celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat și al articolului 37 alineatul (4) din Directiva (UE) 2024/1640.

(3) Entitățile obligate pun la dispoziția funcțiilor de conformitate resurse adecvate, inclusiv personal și tehnologie, proporțional cu dimensiunea, natura și riscurile entității obligate pentru îndeplinirea eficace a sarcinilor lor și se asigură că persoanelor responsabile de aceste funcții li se acordă competențele de a propune orice măsuri necesare care să garanteze eficacitatea politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate.

(4) Entitățile obligate iau măsuri pentru a se asigura că coordonatorul funcției de conformitate este protejat împotriva represaliilor, a discriminării și a oricărui alt tratament inechitabil și că deciziile coordonatorului funcției de conformitate nu sunt subminate sau influențate în mod nejustificat de interesele comerciale ale entității obligate.

(5) Entitățile obligate se asigură că coordonatorul funcției de conformitate și persoana responsabilă de funcția de audit menționată la articolul 9 alineatul (2) litera (b) pot raporta direct organului de conducere acționând în exercitarea funcției sale de conducere și, în cazul în care există un astfel de organ, organului de conducere acționând în exercitarea funcției sale de supraveghere în mod independent și pot exprima preocupări și avertiza organul de conducere, în cazul în care evoluții specifice ale riscurilor afectează sau pot afecta entitatea obligată.

Entitățile obligate se asigură că persoanele care participă direct sau indirect la punerea în aplicare a prezentului regulament, a Regulamentului (UE) 2023/1113 și a oricărui act administrativ emis de orice supraveghetor au acces la toate informațiile și datele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

(6) Managerul responsabil cu funcția de conformitate raportează periodic organului de conducere cu privire la punerea în aplicare a politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate. În special, managerul responsabil cu funcția de conformitate prezintă organului de conducere o dată pe an sau, dacă este cazul, mai frecvent un raport privind punerea în aplicare a politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate elaborat de coordonatorul funcției de conformitate și informează respectivul organ cu privire la rezultatul eventualelor revizui. Managerul responsabil cu funcția de conformitate ia măsurile necesare pentru a remedia în timp util eventualele deficiențe identificate.

(7) În cazul în care natura activității entității obligate, inclusiv riscurile și complexitatea sa, precum și dimensiunea sa, justifică acest lucru, funcțiile managerului responsabil cu funcția de conformitate și ale coordonatorului funcției de conformitate pot fi îndeplinite de aceeași persoană fizică. Funcțiile respective pot fi cumulate cu alte funcții.

În cazul în care entitatea obligată este o persoană fizică sau o persoană juridică ale cărei activități sunt desfășurate de o singură persoană fizică, persoana respectivă este responsabilă de îndeplinirea sarcinilor prevăzute la prezentul articol.

Articolul 12

Cunoașterea cerințelor

Entitățile obligate iau măsuri pentru a se asigura că angajații lor sau persoanele aflate în poziții comparabile a căror funcție impune acest lucru, inclusiv agenții și distribuitorii lor, au luat cunoștință de cerințele care decurg din prezentul regulament, din Regulamentul (UE) 2023/1113 și din orice act administrativ emis de orice supraveghetor, precum și de evaluarea riscurilor la nivelul întregii activități și de politicile, procedurile și controalele interne în vigoare în cadrul entității obligate, inclusiv în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament.

Măsurile menționate la primul paragraf includ participarea angajaților sau a persoanelor aflate în poziții comparabile, inclusiv a agenților și a distribuitorilor, la programe specifice de formare permanentă, menite să îi ajute să recunoască operațiunile care pot avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului și să îi învețe cum să procedeze în astfel de cazuri. Astfel de programe de formare trebuie să fie adecvate funcțiilor sau activităților lor și riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care este expusă entitatea obligată și să fie documentate în mod corespunzător.

Articolul 13

Integritatea angajaților

(1) Orice angajat sau persoană aflată într-o poziție comparabilă, inclusiv agenții și distribuitorii, care participă direct la respectarea de către entitatea obligată a prezentului regulament, a Regulamentului (UE) 2023/1113 și a oricărui act administrativ emis de orice supraveghetor este supus unei evaluări proporționale cu riscurile asociate sarcinilor îndeplinite și al cărei conținut este aprobat de coordonatorul funcției de conformitate cu privire la:

- (a) competențele, cunoștințele și expertiza individuale pentru a-și îndeplini funcțiile în mod eficace;
- (b) buna reputație, onestitatea și integritatea.

Evaluarea menționată la primul paragraf se efectuează înainte de începerea activităților de către angajat sau de către persoana aflată într-o poziție comparabilă, inclusiv de către agenți și distribuitori, și se repetă periodic. Intensitatea evaluărilor ulterioare se stabilește în funcție de sarcinile încredințate persoanei și de riscurile asociate funcției pe care aceasta o îndeplinește.

(2) Angajații sau persoanele aflate în poziții comparabile, inclusiv agenții și distribuitorii, cărora li s-au încredințat sarcini legate de respectarea de către entitatea obligată a prezentului regulament, a Regulamentului (UE) 2023/1113 și a oricărui act administrativ emis de orice supraveghetor, îl informează pe coordonatorul funcției de conformitate cu privire la orice relație privată sau profesională apropiată stabilită cu clienții sau potențialii clienți ai entității obligate și sunt împiedicați să îndeplinească orice sarcină legată de conformitatea entității obligate în raport cu acești clienți.

(3) Entitățile obligate instituie proceduri pentru a preveni și a gestiona conflictele de interese care pot afecta îndeplinirea sarcinilor legate de respectarea de către entitatea obligată a prezentului regulament, a Regulamentului (UE) 2023/1113 și a oricărui act administrativ emis de orice supraveghetor.

(4) Prezentul articol nu se aplică în cazul în care entitatea obligată este o persoană fizică sau o persoană juridică ale cărei activități sunt desfășurate de o singură persoană fizică.

Articolul 14

Raportarea încălcărilor și protecția persoanelor care efectuează raportarea

(1) Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴¹⁾ se aplică raportării încălcărilor prezentului regulament, ale Regulamentului (UE) 2023/1113 și ale oricărui act administrativ emis de orice supraveghetor, precum și protecției persoanelor care raportează astfel de încălcări.

(2) Entitățile obligate stabilesc canale interne de raportare care îndeplinesc cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2019/1937.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în cazul în care entitatea obligată este o persoană fizică sau o persoană juridică ale cărei activități sunt desfășurate de o singură persoană fizică.

Articolul 15

Situația anumitor angajați

În cazul în care o persoană fizică, care se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 3 punctul 3, își desfășoară activitatea profesională ca angajat al unei persoane juridice, cerințele prevăzute de prezentul regulament se aplică persoanei juridice respective, și nu persoanei fizice.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții aplicabile grupurilor

Articolul 16

Cerințe la nivel de grup

(1) O societate-mamă se asigură că cerințele privind procedurile interne, evaluarea riscurilor și personalul menționate în secțiunea 1 din prezentul capitol se aplică tuturor sucursalelor și filialelor grupului din statele membre și, în cazul grupurilor al căror sediu social este situat în Uniune, din țări terțe. În acest scop, o societate-mamă efectuează o evaluare a riscurilor la nivel de grup, ținând seama de evaluarea riscurilor la nivel de întreprindere efectuată de toate sucursalele și filialele grupului, și stabilește și pune în aplicare politici, proceduri și controale la nivel de grup, inclusiv cu privire la protecția datelor și la schimbul de informații în cadrul grupului în scopul CSB/CFT, pentru a se asigura că angajații din cadrul grupului cunosc cerințele care decurg din prezentul regulament. Entitățile obligate din cadrul grupului pun în aplicare respectivele politici, proceduri și controale la nivel de grup ținând seama de specificul lor și de riscurile la care sunt expuse.

Politicile, procedurile și controalele la nivel de grup, precum și evaluările riscurilor la nivel de grup menționate la primul paragraf, includ toate elementele enumerate la articolul 9 și, respectiv, 10.

În sensul primului paragraf, în cazul în care un grup are sedii în mai multe state membre și, pentru grupurile al căror sediu social este situat în Uniune, în țări terțe, societățile-mamă iau în considerare informațiile publicate de autoritățile din toate statele membre sau din toate țările terțe în care sunt situate sediile grupului.

(2) Funcțiile de conformitate se stabilesc la nivelul grupului. Aceste funcții includ un manager responsabil cu funcția de conformitate la nivelul grupului și, în cazul în care activitățile desfășurate la nivel de grup justifică acest lucru, un coordonator al funcției de conformitate. Decizia privind amplasarea funcțiilor de conformitate trebuie să fie fundamentată.

Managerul responsabil cu funcția de conformitate menționat la primul paragraf raportează periodic organului de conducere acționând în exercitarea funcției sale de conducere al societății-mamă cu privire la punerea în aplicare a politicilor, procedurilor și controalelor la nivel de grup. Managerul responsabil cu funcția de conformitate prezintă cel puțin o dată pe an un raport privind punerea în aplicare a politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate și ia măsurile necesare pentru remedierea în timp util a oricăror deficiențe identificate. În cazul în care organul de conducere acționând în

⁽⁴¹⁾ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

exercitarea funcției sale de conducere este un organism responsabil în mod colectiv pentru deciziile sale, managerul responsabil cu funcția de conformitate îi acordă asistență și consiliere și pregătește deciziile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol.

(3) Politicile, procedurile și controalele referitoare la schimbul de informații menționate la alineatul (1) impun obligativitatea entităților obligate din cadrul grupului de a face schimb de informații atunci când acest schimb este relevant în scopul aplicării măsurilor de precauție privind clientela și al gestionării riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Schimbul de informații în cadrul grupului se referă în special la identitatea și caracteristicile clientului, ale beneficiarilor săi reali sau ale persoanei în numele căreia acționează clientul, la natura și scopul relației de afaceri și al tranzacțiilor ocazionale și la suspiciunile, însoțite de analizele subiacente, potrivit cărora fondurile sunt produse ale activității infracționale ori sunt legate de finanțarea terorismului raportate către FIU în temeiul articolului 69, cu excepția cazului în care FIU dispune altfel.

Politicile, procedurile și controalele la nivel de grup nu împiedică entitățile din cadrul unui grup care nu sunt entități obligate să furnizeze informații entităților obligate din cadrul aceluiași grup, în cazul în care un astfel de schimb este relevant pentru ca respectivele entități obligate să respecte cerințele stabilite în prezentul regulament.

Societățile-mamă instituie politici, proceduri și controale la nivel de grup pentru a se asigura că informațiile schimbate în temeiul primului și al celui de al doilea paragraf fac obiectul unor garanții suficiente în ceea ce privește confidențialitatea, protecția datelor și utilizarea informațiilor, inclusiv pentru a preveni divulgarea acestora.

(4) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare specifică cerințele minime pentru politicile, procedurile și controalele la nivel de grup, inclusiv standardele minime pentru schimbul de informații în cadrul grupului, criteriile pentru identificarea societății-mamă în cazurile care intră sub incidența articolului 2 alineatul (1) punctul 42 litera (b), condițiile în care dispozițiile prezentului articol se aplică entităților care fac parte din structuri care dețin în comun proprietatea, gestionarea sau controlul conformității, inclusiv rețele sau parteneriate, precum și criteriile pentru identificarea societății-mamă din Uniune în cazurile respective.

(5) Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (4) din prezentul articol în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

Articolul 17

Sucursale și filiale în țări terțe

(1) În cazul în care sucursalele sau filialele entităților obligate sunt situate în țări terțe în care cerințele minime în materie de CSB/CFT sunt mai puțin stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament, societatea-mamă se asigură că respectivele sucursale sau filiale respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament, inclusiv cerințele privind protecția datelor, sau cerințe echivalente.

(2) În cazul în care legislația unei țări terțe nu permite respectarea prezentului regulament, societatea-mamă ia măsuri suplimentare pentru a se asigura că sucursalele și filialele din țara terță respectivă fac față în mod eficace riscului de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și informează supraveghetorii din statul său membru de origine cu privire la măsurile suplimentare respective. În cazul în care supraveghetorii din statul membru de origine consideră că măsurile suplimentare nu sunt suficiente, autoritățile respective exercită acțiuni suplimentare de supraveghere, inclusiv impunând grupului să nu stabilească nicio relație de afaceri, să pună capăt celor existente ori să nu efectueze tranzacții sau să își închidă operațiunile în țara terță.

(3) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare precizează tipul de măsuri suplimentare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, inclusiv măsurile minime care trebuie luate de entitățile obligate în cazul în care dreptul țării terțe nu permite punerea în aplicare a măsurilor necesare în temeiul articolului 16 și acțiunile suplimentare de supraveghere necesare în astfel de cazuri.

(4) Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (3) din prezentul articol în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

SECȚIUNEA 3

Externalizarea

Articolul 18

Externalizarea

(1) Entitățile obligate pot externaliza sarcini care decurg din prezentul regulament către furnizori de servicii. Entitatea obligată notifică supraveghetorului externalizarea înainte ca furnizorul de servicii să îndeplinească sarcinile externalizate.

(2) Atunci când îndeplinesc sarcinile prevăzute de prezentul articol, furnizorii de servicii sunt considerați ca făcând parte din entitatea obligată, inclusiv în cazul în care aceștia au obligația de a consulta registrele centrale menționate la articolul 10 din Directiva (UE) 2024/1640 (denumite în continuare „registrele centrale”) în scopul aplicării măsurilor de precauție privind clientela în numele entității obligate.

Entitatea obligată rămâne pe deplin răspunzătoare pentru orice acțiune, indiferent dacă este vorba despre un act pozitiv sau o omisiune, legată de sarcinile externalizate care sunt îndeplinite de furnizorii de servicii.

Pentru fiecare sarcină externalizată, entitatea obligată trebuie să fie în măsură să demonstreze supraveghetorului că înțelege justificarea care stă la baza activităților desfășurate de furnizorul de servicii și abordarea urmată în punerea lor în aplicare și că astfel de activități atenuează riscurile specifice la care este expusă entitatea obligată.

(3) Sarcinile externalizate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol nu se îndeplinesc într-un mod care să afecteze semnificativ calitatea politicilor și a procedurilor entității obligate în vederea respectării cerințelor prezentului regulament și ale Regulamentului (UE) 2023/1113, precum și a controalelor în vigoare pentru a testa respectivele politici și măsuri. Următoarele sarcini nu pot fi externalizate în nicio situație:

- (a) propunerea și aprobarea evaluării riscurilor la nivel de întreprinderea entității obligate, în temeiul articolului 10 alineatul (2);
- (b) aprobarea politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate, în temeiul articolului 9;
- (c) decizia privind profilul de risc care este atribuit clientului;
- (d) decizia de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională cu un client;
- (e) raportarea către FIU a activităților suspecte în temeiul articolului 69 sau raportarea pe bază de praguri în temeiul articolelor 74 și 80, cu excepția cazului în care astfel de activități sunt externalizate către o altă entitate obligată care aparține aceluiași grup și este stabilită în același stat membru;
- (f) aprobarea criteriilor de detectare a tranzacțiilor și activităților suspecte sau neobișnuite.

(4) Înainte ca o entitate obligată să externalizeze o sarcină în temeiul alineatului (1), aceasta se asigură că furnizorul de servicii este suficient de calificat pentru a îndeplini sarcinile care urmează să fie externalizate.

În cazul în care o entitate obligată externalizează o sarcină în temeiul alineatului (1), aceasta se asigură că furnizorul de servicii, precum și orice furnizor ulterior de servicii subcontractate, aplică politicile și procedurile adoptate de entitatea obligată. Condițiile pentru efectuarea acestor sarcini se stabilesc printr-un acord scris încheiat între entitatea obligată și furnizorul de servicii. Entitatea obligată efectuează controale periodice pentru a confirma punerea efectivă în aplicare a acestor politici și proceduri de către furnizorul de servicii. Frecvența acestor controale se stabilește pe baza naturii critice a sarcinilor externalizate.

(5) Entitățile obligate se asigură că externalizarea nu este realizată într-un mod care să afecteze semnificativ capacitatea autorităților de supraveghere de a monitoriza și a reconstitui respectarea de către entitatea obligată a prezentului regulament și a Regulamentului (UE) 2023/1113.

(6) Prin derogare de la alineatul (1), entitățile obligate nu pot externaliza sarcini care decurg din cerințele prevăzute în prezentul regulament către furnizori de servicii care își au reședința sau sunt stabiliți în țări terțe identificate în temeiul secțiunii 2 din capitolul III, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) entitatea obligată externalizează sarcini exclusiv către un furnizor de servicii care face parte din același grup;
- (b) grupul aplică politici și proceduri în materie de CSB/CFT, măsuri de precauție privind clientela și norme privind păstrarea evidențelor care sunt în deplină conformitate cu prezentul regulament sau cu norme echivalente în țări terțe;

(c) punerea în aplicare efectivă a cerințelor menționate la litera (b) de la prezentul alineat este supravegheată la nivel de grup de către autoritatea de supraveghere din statul membru de origine în conformitate cu capitolul IV din Directiva (UE) 2024/1640.

(7) Prin derogare de la alineatul (3), în cazul în care un organism de plasament colectiv nu are personalitate juridică sau are doar un consiliu de administrație și a delegat prelucrarea subscrierilor și colectarea de fonduri, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, de la investitori către o altă entitate, acesta poate externaliza sarcina menționată la alineatul (3) literele (c), (d) și (e) către unul dintre furnizorii săi de servicii.

Externalizarea menționată la primul paragraf de la prezentul alineat poate avea loc numai după ce organismul de plasament colectiv și-a notificat intenția de a externaliza sarcina supraveghetorului în temeiul alineatului (1), iar supraveghetorul a aprobat această externalizare luând în considerare:

(a) resursele, experiența și cunoștințele furnizorului de servicii în ceea ce privește prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului;

(b) cunoașterea de către furnizorul de servicii a tipului de activități sau tranzacții efectuate de organismul de plasament colectiv.

(8) Până la 10 iulie 2027, ACSB emite orientări adresate entităților obligate cu privire la:

(a) stabilirea de relații de externalizare, inclusiv orice relație de externalizare ulterioară, în conformitate cu prezentul articol, guvernanța acestora și procedurile de monitorizare a punerii în aplicare a funcțiilor de către furnizorul de servicii, în special a acelor funcții care trebuie considerate critice;

(b) rolurile și responsabilitatea entității obligate și a furnizorului de servicii în cadrul unui acord de externalizare;

(c) abordările în materie de supraveghere a externalizării, precum și așteptările în materie de supraveghere în ceea ce privește externalizarea funcțiilor critice.

CAPITOLUL III

PRECAUȚIA PRIVIND CLIENTELA

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Articolul 19

Aplicarea măsurilor de precauție privind clientela

(1) Entitățile obligate aplică măsuri de precauție privind clientela în oricare dintre următoarele situații:

(a) la stabilirea unei relații de afaceri;

(b) atunci când efectuează o tranzacție ocazională în valoare de cel puțin 10 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, indiferent dacă tranzacția respectivă se efectuează printr-o singură operațiune sau prin tranzacții legate între ele, sau în raport cu o valoare mai scăzută stabilită în temeiul alineatului (9);

(c) atunci când participă la crearea unei entități juridice, constituirea unei construcții juridice sau, pentru entitățile obligate menționate la articolul 3 punctul 3 litera (a), (b) sau (c), la transferul dreptului de proprietate asupra unei entități juridice, indiferent de valoarea tranzacției;

(d) atunci când există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, indiferent de orice derogare, exceptare sau prag;

(e) atunci când există îndoieli privind veridicitatea sau adecvarea datelor de identificare a clientului obținute anterior;

(f) atunci când există îndoieli cu privire la faptul că persoana cu care interacționează este clientul sau persoana autorizată să acționeze în numele clientului.

(2) Pe lângă circumstanțele menționate la alineatul (1), instituțiile de credit și instituțiile financiare, cu excepția furnizorilor de servicii de criptoactive, aplică măsuri de precauție privind clientela atunci când inițiază sau execută o tranzacție ocazională care constituie un transfer de fonduri, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2023/1113, în valoare de cel puțin 1 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, indiferent dacă tranzacția respectivă se efectuează printr-o singură operațiune sau prin tranzacții legate între ele.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), furnizorii de servicii de criptoactive:

(a) aplică măsuri de precauție privind clientela atunci când efectuează o tranzacție ocazională în valoare de cel puțin 1 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin tranzacții legate între ele;

(b) aplică cel puțin măsurile de precauție privind clientela menționate la articolul 20 alineatul (1) litera (a) atunci când efectuează o tranzacție ocazională în valoare de cel mult 1 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin tranzacții legate între ele.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), entitățile obligate aplică cel puțin măsurile de precauție privind clientela menționate la articolul 20 alineatul (1) litera (a) atunci când efectuează o tranzacție ocazională în numerar în valoare de cel puțin 3 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin tranzacții legate între ele.

Primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică în cazul în care statele membre au stabilit, în temeiul articolului 80 alineatele (2) și (3), o limită pentru plățile mari în numerar de maximum 3 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, cu excepția cazurilor care intră sub incidența alineatului (4) litera (b) de la articolul respectiv.

(5) Pe lângă circumstanțele menționate la alineatul (1), furnizorii de servicii de jocuri de noroc aplică măsurile de precauție privind clientela în momentul colectării câștigurilor, în momentul punerii unei mize ori în ambele cazuri, atunci când efectuează tranzacții în valoare de cel puțin 2 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin tranzacții legate între ele.

(6) În sensul prezentului capitol, entitățile obligate consideră ca fiind clienții lor următoarele persoane:

(a) în cazul entităților obligate astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 3 literele (e), (f) și (i) și al persoanelor care comercializează bunuri cu valoare ridicată astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 3 litera (j), pe lângă clientul lor direct, furnizorul de bunuri;

(b) în cazul notarilor, al avocaților și al altor persoane care exercită profesii juridice liberale care intermediază o tranzacție și în măsura în care sunt singurul notar, avocat sau altă persoană care exercită profesii juridice liberale care intermediază tranzacția respectivă, ambele părți la tranzacție;

(c) în cazul agenților imobiliari, ambele părți la tranzacție;

(d) în ceea ce privește serviciile de inițiere a plății furnizate de prestatorii de servicii de inițiere a plății, comerciantul;

(e) în ceea ce privește furnizorii de servicii de finanțare participativă și intermediarii de finanțare participativă, atât persoana fizică sau juridică care solicită finanțare, cât și cea care furnizează finanțare prin intermediul platformei de finanțare participativă.

(7) Supraveghetorii pot, în mod direct sau în cooperare cu alte autorități din statul membru respectiv, să excepteze entitățile obligate de la aplicarea, integrală sau parțială, a măsurilor de precauție privind clientela menționate la articolul 20 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) în ceea ce privește moneda electronică, pe baza riscului scăzut dovedit pe care îl prezintă natura produsului, în cazul în care sunt îndeplinite toate următoarele condiții de diminuare a riscurilor:

(a) instrumentul de plată nu este reîncărcabil, iar suma depozitată electronic nu depășește 150 EUR sau echivalentul în monedă națională;

(b) instrumentul de plată este utilizat exclusiv pentru a achiziționa bunuri sau servicii furnizate de emitent sau în cadrul unei rețele de furnizori de servicii;

(c) instrumentul de plată nu este legat de un cont de plăți și nu permite ca vreo sumă depozitată să fie schimbată cu numerar sau cu criptoactive;

(d) emitentul efectuează o monitorizare suficientă a tranzacțiilor sau a relației de afaceri pentru a permite detectarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

(8) Furnizorii de servicii de jocuri de noroc își pot îndeplini obligația de a aplica măsuri de precauție privind clientela menționată la articolul 20 alineatul (1) litera (a) prin identificarea clientului și verificarea identității acestuia la intrarea în cazinou sau în alte spații fizice de jocuri de noroc, cu condiția ca aceștia să dispună de sisteme care să le permită să atribuie tranzacții anumitor clienți.

(9) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective precizează:

- (a) entitățile obligate, sectoarele sau tranzacțiile care sunt asociate unui risc mai ridicat de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și cărora li se aplică o valoare mai scăzută decât valoarea stabilită la alineatul (1) litera (b);
- (b) valorile aferente tranzacțiilor ocazionale;
- (c) criteriile care trebuie luate în considerare pentru a identifica tranzacțiile ocazionale și relațiile de afaceri;
- (d) criteriile de identificare a tranzacțiilor legate.

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, ACSB ține seama în mod corespunzător de nivelurile inerente ale riscurilor modelelor de afaceri ale diferitelor tipuri de entități obligate și de evaluarea riscurilor la nivelul Uniunii realizată de Comisie în temeiul articolului 7 din Directiva (UE) 2024/1640.

(10) Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (9) din prezentul articol în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

Articolul 20

Măsuri de precauție privind clientela

- (1) În scopul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, entitățile obligate aplică toate măsurile care urmează:
- (a) identifică clientul și verifică identitatea clientului;
 - (b) identifică beneficiarii reali și iau măsuri rezonabile pentru verificarea identității acestora, astfel încât entitatea obligată să aibă convingerea că știe cine este beneficiarul real și că înțelege structura de proprietate și de control a clientului;
 - (c) evaluează și, după caz, obțin informații și înțeleg scopul și natura dorită a relației de afaceri sau a tranzacțiilor ocazionale;
 - (d) verifică dacă clientul sau beneficiarii reali fac obiectul unor sancțiuni financiare specifice și, în cazul unui client sau al unei părți la o construcție juridică care este o entitate juridică, dacă persoanele fizice sau juridice care fac obiectul unor sancțiuni financiare specifice controlează entitatea juridică sau dacă dețin peste 50 % din drepturile de proprietate ale respectivei entități juridice sau o participare majoritară la aceasta, individual sau colectiv;
 - (e) evaluează și, după caz, obțin informații cu privire la natura activității clienților, inclusiv, în cazul întreprinderilor, dacă desfășoară activități, sau a încadrării în muncă ori a ocupației acestora;
 - (f) realizează o monitorizare continuă a relației de afaceri, inclusiv controlul tranzacțiilor efectuate pe toată durata relației de afaceri, pentru a se asigura că tranzacțiile efectuate sunt în concordanță cu informațiile pe care entitatea obligată le are cu privire la client, la activitate și la profilul de risc, inclusiv, după caz, la sursa fondurilor;
 - (g) stabilesc dacă clientul, beneficiarul real al clientului și, după caz, persoana în numele căreia sau în folosul căreia se realizează o tranzacție sau o activitate este o persoană expusă politic, un membru al familiei sau o persoană cunoscută ca asociat apropiat;
 - (h) în cazul în care o tranzacție sau o activitate se desfășoară în numele sau în folosul persoanelor fizice, altele decât clientul, identifică și verifică identitatea persoanelor fizice respective;
 - (i) verifică dacă orice persoană care pretinde că acționează în numele clientului este autorizată în acest sens și identifică și verifică identitatea acesteia.

(2) Entitățile obligate stabilesc amploarea măsurilor menționate la alineatul (1) pe baza unei analize individuale a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, având în vedere caracteristicile specifice ale clientului și ale relației de afaceri sau ale tranzacției ocazionale și ținând seama de evaluarea riscurilor la nivelul întregii întreprinderi efectuată de entitatea obligată în temeiul articolului 10 și de variabilele privind spălarea banilor și finanțarea terorismului prevăzute în anexa I, precum și de factorii de risc prevăzuți în anexele II și III.

În cazul în care entitățile obligate identifică un risc crescut de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, acestea aplică măsuri sporite de precauție în temeiul secțiunii 4 din prezentul capitol. În cazul în care sunt identificate situații cu risc mai redus, entitățile obligate pot aplica măsuri simplificate de precauție în temeiul secțiunii 3 din prezentul capitol.

(3) Până la 10 iulie 2026, ACSB emite orientări privind variabilele de risc și factorii de risc care trebuie luați în considerare de entitățile obligate atunci când stabilesc relații de afaceri sau efectuează tranzacții ocazionale.

(4) Entitățile obligate trebuie să fie în măsură să demonstreze în orice moment supraveghetorilor lor că măsurile luate sunt corespunzătoare din punctul de vedere al riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care au fost identificate.

Articolul 21

Incapacitatea de a respecta cerința de aplicare a măsurilor de precauție privind clientela

(1) În cazul în care o entitate obligată nu este în măsură să respecte cerința de a aplica măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20 alineatul (1), aceasta se abține de la efectuarea unei tranzacții sau de la stabilirea unei relații de afaceri și pune capăt relației de afaceri și are în vedere raportarea la FIU a tranzacției suspecte în legătură cu clientul, în conformitate cu articolul 69.

Încetarea unei relații de afaceri în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat nu interzice primirea de fonduri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, care sunt datorate entității obligate.

În cazul în care o entitate obligată are obligația de a proteja activele clientului său, încetarea relației de afaceri nu se interpretează ca impunând cedarea activelor clientului.

În cazul contractelor de asigurare de viață, entitățile obligate se abțin, atunci când este necesar ca măsură alternativă față de încetarea relației de afaceri, să efectueze tranzacții pentru client, inclusiv plăți de compensații către beneficiari, până la îndeplinirea măsurilor de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20 alineatul (1).

(2) Alineatul (1) nu se aplică notarilor, avocaților, altor persoane care exercită profesii juridice liberale, auditorilor, experților contabili externi și consilierilor fiscali în măsura în care aceștia evaluează situația juridică a clientului lor sau îndeplinesc sarcina de apărare sau de reprezentare a clientului respectiv în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv de consiliere privind inițierea sau evitarea acestor proceduri.

Primul paragraf nu se aplică atunci când entitățile obligate menționate la paragraful respectiv:

- (a) participă la spălarea banilor, la infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau la finanțarea terorismului;
- (b) furnizează consultanță juridică în scopul spălării banilor, al infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau al finanțării terorismului; sau
- (c) au cunoștință de faptul că intenția clientului este să obțină consultanță juridică în scopul spălării banilor, al infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau al finanțării terorismului; cunoașterea sau scopul poate fi dedus din circumstanțe factice obiective.

(3) Entitățile obligate țin evidența măsurilor luate pentru a se conforma cerinței de aplicare a măsurilor de precauție privind clientela, inclusiv evidențe ale deciziilor luate, precum și documentele justificative și justificările relevante. Documentele, datele sau informațiile deținute de entitatea obligată se actualizează ori de câte ori măsurile de precauție privind clientela sunt revizuite în temeiul articolului 26.

Obligația de a ține evidența prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat se aplică, de asemenea, situațiilor în care entitățile obligate refuză să stabilească o relație de afaceri, încetează o relație de afaceri sau aplică măsuri alternative în temeiul alineatului (1).

(4) Până la 10 iulie 2027, ACSB emite orientări comune cu Autoritatea Bancară Europeană cu privire la măsurile care pot fi luate de instituțiile de credit și instituțiile financiare pentru a asigura respectarea normelor în materie de CSB/CFT atunci când pun în aplicare cerințele Directivei 2014/92/UE, inclusiv în ceea ce privește relațiile de afaceri care sunt cele mai afectate de practicile de reducere a riscurilor.

Articolul 23

Identificarea și verificarea identității clientului și a beneficiarului real

(1) Cu excepția cazurilor de risc mai redus cărora li se aplică măsurile prevăzute în secțiunea 3 și indiferent de aplicarea de măsuri suplimentare în cazurile de risc mai ridicat în temeiul secțiunii 4, entitățile obligate obțin cel puțin următoarele informații pentru a identifica clientul, orice persoană care pretinde că acționează în numele clientului și persoanele fizice în numele cărora sau în folosul cărora se realizează o tranzacție sau o activitate:

(a) în cazul unei persoane fizice:

(i) toate prenumele și numele;

(ii) locul și data nașterii completă;

(iii) cetățeniile ori statutul de apatrid și statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, după caz, și numărul național de identificare, dacă este cazul;

(iv) locul de reședință obișnuit sau, în cazul în care nu există o adresă de reședință fixă cu reședință legitimă în Uniune, adresa poștală la care poate fi contactată persoana fizică și, dacă este disponibil, codul de identificare fiscală;

(b) în cazul unei entități juridice:

(i) forma juridică și denumirea entității juridice;

(ii) adresa sediului social sau oficial și, dacă este diferită, adresa sediului principal al activității și țara de creare;

(iii) numele reprezentanților legali ai entității juridice, precum și, dacă sunt disponibile, numărul de înregistrare, codul de identificare fiscală și identificatorul entității juridice;

(iv) numele persoanelor care dețin acțiuni sau o funcție de conducere în formă nominală, inclusiv menționarea statutului lor de acționari nominali sau directori nominali.

(c) pentru o persoană care deține calitatea de *trustee* în cadrul unui *trust* expres sau o persoană care deține o poziție echivalentă în cadrul unei construcții juridice similare:

(i) informații de bază privind construcția juridică; cu toate acestea, în ceea ce privește activele deținute în construcția juridică sau gestionate prin aceasta, se identifică numai activele care urmează să fie gestionate în contextul relației de afaceri sau al tranzacției ocazionale;

(ii) adresa de reședință a persoanelor care dețin calitatea de *trustee* sau a persoanelor care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară și, dacă este diferit, locul de unde *trust*-ul expres ori construcția juridică similară este administrată, competențele care reglementează construcția juridică și conferă caracter obligatoriu acestora, precum și, dacă sunt disponibile, codul de identificare fiscală și identificatorul entității juridice;

(d) pentru alte organizații care au capacitate juridică în temeiul dreptului intern:

(i) denumirea, adresa sediului social sau echivalentul acestuia;

(ii) numele persoanelor împuternicite să reprezinte organizația, precum și, după caz, forma juridică, codul de identificare fiscală, numărul de înregistrare, identificatorul entității juridice și actele constitutive sau echivalentul acestora.

(2) În scopul identificării beneficiarului real al unei entități juridice sau al unei construcții juridice, entitățile obligate colectează informațiile menționate la articolul 62 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a).

În cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile de identificare nu se identifică nicio persoană fizică drept beneficiar real sau în cazul în care există îndoieli că persoanele identificate sunt beneficiarii reali, entitățile obligate consemnează că nu a fost identificat niciun beneficiar real și identifică toate persoanele fizice care dețin funcțiile de personal de conducere de nivel superior în cadrul entității juridice și verifică identitatea acestora.

În cazul în care efectuarea verificării identității menționată la al doilea paragraf poate indica clientului că entitatea obligată are îndoieli cu privire la beneficiarul real al entității juridice, entitatea obligată se abține de la verificarea identității membrilor personalului de conducere de nivel superior și, în schimb, consemnează măsurile luate pentru a stabili identitatea beneficiarilor reali și a membrilor personalului de conducere de nivel superior. Entitățile obligate țin evidența acțiunilor întreprinse, precum și a dificultăților întâmpinate în cursul procesului de identificare care au condus la identificarea unui membru al personalului de conducere de nivel superior.

(3) Instituțiile de credit și instituțiile financiare obțin informații pentru a identifica și verifica identitatea persoanelor fizice sau juridice care utilizează orice IBAN virtual pe care îl emit, precum și cu privire la contul bancar sau de plăți asociat.

Instituția de credit sau instituția financiară care administrează contul bancar sau de plăți către care un IBAN virtual, emis de o altă instituție de credit sau instituția financiară, redirecționează plățile se asigură că poate obține de la instituția emitentă a IBAN-ului virtual informațiile de identificare și verificare a identității persoanei fizice care utilizează respectivul IBAN virtual fără întârziere și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare de la data solicitării informațiilor.

(4) În cazul beneficiarilor *trust*-urilor sau ai altor entități ori construcții juridice similare care sunt desemnați prin caracteristici sau categorii particulare, o entitate obligată trebuie să obțină informații suficiente cu privire la beneficiar, astfel încât să se asigure că va fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului la momentul plății sau al exercitării de către beneficiar a drepturilor sale dobândite.

(5) În cazul *trust*-urilor discreționare, o entitate obligată obține informații suficiente cu privire la beneficiarii potențiali și beneficiarii implicați pentru a-i permite să stabilească identitatea beneficiarului în momentul exercitării de către persoanele care dețin calitatea de *trustee* a puterii lor discreționare sau în momentul în care beneficiarii implicați devin beneficiari ca urmare a faptului că persoanele care dețin calitatea de *trustee* nu și-au exercitat puterea discreționară.

(6) Entitățile obligate obțin informațiile, documentele și datele necesare pentru verificarea identității clientului și a oricărei persoane care pretinde că acționează în numele clientului prin oricare dintre următoarele mijloace:

- (a) prezentarea unui document de identitate, a pașaportului sau a unui document echivalent și, după caz, obținerea de informații din surse fiabile și independente, indiferent dacă sunt accesate direct sau furnizate de client;
- (b) utilizarea mijloacelor de identificare electronică care îndeplinesc cerințele Regulamentului (UE) nr. 910/2014 în ceea ce privește nivelurile de asigurare „substanțial” sau „ridicat” și serviciile de încredere calificate relevante, astfel cum sunt prevăzute în regulamentul respectiv.

(7) Entitățile obligate verifică identitatea beneficiarului real și, după caz, a persoanelor în numele cărora sau în folosul cărora se realizează o tranzacție sau o activitate, prin oricare dintre metodele următoare:

- (a) în conformitate cu alineatul (6);
- (b) prin luarea de măsuri rezonabile pentru a obține informațiile, documentele și datele necesare de la client sau din alte surse fiabile, inclusiv din registre publice, altele decât registrele centrale.

Entitățile obligate stabilesc amploarea informațiilor care trebuie consultate, având în vedere riscurile pe care le prezintă tranzacția ocazională sau relația de afaceri și beneficiarul real, inclusiv riscurile legate de structura de proprietate.

În plus față de mijloacele de verificare prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat, entitățile obligate verifică informațiile privind beneficiarii reali prin consultarea registrelor centrale.

Articolul 23

Momentul la care are loc verificarea identității clientului și a beneficiarului real

(1) Verificarea identității clientului, a beneficiarului real și a oricăror persoane în temeiul articolului 20 alineatul (1) literele (h) și (i) are loc înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de efectuarea unei tranzacții ocazionale. O astfel de obligație nu se aplică situațiilor de risc mai redus în temeiul secțiunii 3 din prezentul capitol, cu condiția ca riscul mai redus să justifice amânarea acestei verificări.

În cazul agenților imobiliari, verificarea menționată la primul paragraf se efectuează după ce o ofertă este acceptată de vânzător sau de locator și, în toate cazurile, înainte de transferul oricăror fonduri sau bunuri.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), verificarea identității clientului și a beneficiarului real poate fi realizată în timpul stabilirii unei relații de afaceri, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a nu întrerupe desfășurarea normală a activității și în cazul în care riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului este redus. În astfel de situații, procedurile respective se realizează cât mai curând posibil după contactul inițial.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, o instituție de credit sau o instituție financiară poate deschide un cont, inclusiv conturi care permit tranzacții cu valori mobiliare, astfel cum poate fi solicitat de un client, cu condiția să fie aplicate garanții corespunzătoare care să asigure realizarea tranzacțiilor de către client sau în numele clientului numai după respectarea în totalitate a măsurilor de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (b).

(4) Ori de câte ori stabilesc o nouă relație de afaceri cu o entitate juridică sau cu persoana care deține calitatea de *trustee* în cadrul unui *trust* expres sau cu persoana care deține o poziție echivalentă în cadrul unei construcții juridice similare menționate la articolele 51, 57, 58, 61 și 67 și sub rezerva înregistrării informațiilor privind beneficiarii reali în temeiul articolului 10 din Directiva (UE) 2024/1640, entitățile obligate obțin o dovadă valabilă a înregistrării sau un extras emis recent din registru care confirmă valabilitatea înregistrării.

Articolul 24

Raportarea discrepanțelor față de informațiile conținute în registrele beneficiarilor reali

(1) Entitățile obligate raportează registrelor centrale orice discrepanțe pe care le constată între informațiile disponibile în registrele centrale și informațiile pe care le colectează în temeiul articolului 20 alineatul (1) litera (b) și al articolului 22 alineatul (7).

Discrepanțele menționate la primul paragraf se raportează fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de 14 zile calendaristice de la depistarea acestora. Atunci când raportează astfel de discrepanțe, entitățile obligate adaugă la rapoartele lor informațiile pe care le-au obținut, indicând discrepanța și persoanele pe care le consideră a fi beneficiarii reali și, după caz, acționarii nominali și directorii nominali, precum și motivele care justifică această concluzie.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), entitățile obligate pot să nu raporteze discrepanțele registrului central și, în schimb, pot solicita informații suplimentare de la clienți în cazul în care discrepanțele identificate:

- (a) se limitează la erori tipografice, la moduri diferite de transliterare sau la inexactități minore care nu afectează identificarea beneficiarilor reali sau poziția acestora; sau
- (b) sunt rezultatul unor date depășite, dar beneficiarii reali sunt cunoscuți de entitatea obligată dintr-o altă sursă fiabilă și nu există motive pentru a suspecta că există intenția de a ascunde informații.

În cazul în care o entitate obligată concluzionează că informațiile privind beneficiarii reali din registrul central sunt incorecte, aceasta invită clienții să transmită informațiile corecte registrului central în temeiul articolelor 63, 64 și 67, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de 14 zile calendaristice.

Prezentul paragraf nu se aplică cazurilor de risc mai ridicat cărora li se aplică măsurile prevăzute în secțiunea 4 din prezentul capitol.

(3) În cazul în care un client nu a transmis informațiile corecte în termenul menționat la alineatul (2) al doilea paragraf, entitatea obligată raportează discrepanța registrului central în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf.

(4) Prezentul articol nu se aplică notarilor, avocaților, altor persoane care exercită profesii juridice liberale, auditorilor, experților contabili externi și consilierilor fiscali în ceea ce privește informațiile pe care aceștia le primesc de la un client sau pe care le obțin în legătură cu clientul respectiv în cursul evaluării situației juridice a clientului respectiv sau al îndeplinirii sarcinii de apărare sau de reprezentare a clientului în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv de consiliere privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau după acestea.

Cu toate acestea, cerințele prezentului articol se aplică atunci când entitățile obligate menționate la primul paragraf de la prezentul alineat oferă consultanță juridică în oricare dintre situațiile care intră sub incidența articolului 21 alineatul (2) al doilea paragraf.

*Articolul 25***Identificarea scopului și a naturii dorite a unei relații de afaceri sau a unei tranzacții ocazionale**

Înainte de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională, o entitate obligată se asigură că înțelege scopul și natura dorită a acesteia. În acest scop, entitatea obligată obține, dacă este necesar, informații privind:

- (a) scopul și justificarea economică a tranzacției ocazionale sau a relației de afaceri;
- (b) valoarea estimată a activităților avute în vedere;
- (c) sursa fondurilor;
- (d) destinația fondurilor;
- (e) activitatea economică sau ocupația clientului.

În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul articol, entitățile obligate care intră sub incidența articolului 74 colectează informații pentru a stabili dacă utilizarea bunurilor cu valoare ridicată menționate la articolul respectiv este preconizată în scopuri comerciale sau necomerciale.

*Articolul 26***Monitorizarea permanentă a relației de afaceri și monitorizarea tranzacțiilor efectuate de clienți**

(1) Entitățile obligate efectuează o monitorizare permanentă a relațiilor de afaceri, inclusiv a tranzacțiilor efectuate de client pe parcursul unei relații de afaceri, pentru a asigura că tranzacțiile respective sunt în concordanță cu informațiile pe care entitatea obligată le are cu privire la client, activitatea economică și profilul de risc ale clientului și, dacă este necesar, cu informațiile privind originea și destinația fondurilor și pentru a depista tranzacțiile care vor face obiectul unei evaluări mai aprofundate în temeiul articolului 69 alineatul (2).

În cazul în care relațiile de afaceri vizează mai multe produse sau servicii, entitățile obligate se asigură că măsurile de precauție privind clientela vizează toate produsele și serviciile respective.

În cazul în care entitățile obligate care fac parte dintr-un grup au relații de afaceri cu clienți care sunt și clienții altor entități din cadrul grupului respectiv, indiferent dacă sunt entități obligate sau societăți care nu fac obiectul cerințelor în materie de CSB/CFT, acestea iau în considerare informațiile referitoare la aceste alte relații de afaceri în scopul monitorizării relației de afaceri cu clienții lor.

(2) În contextul monitorizării permanente menționate la alineatul (1), entitățile obligate se asigură că documentele, datele sau informațiile relevante referitoare la clienți sunt actualizate.

Perioada dintre actualizările informațiilor referitoare la clienți în temeiul primului paragraf depinde de riscul pe care îl prezintă relația de afaceri și nu poate depăși:

- (a) un an pentru clienții cu risc mai ridicat cărora li se aplică măsurile prevăzute în secțiunea 4 din prezentul capitol;
- (b) cinci ani pentru toți ceilalți clienți.

(3) În plus față de cerințele prevăzute la alineatul (2), entitățile obligate examinează și, după caz, actualizează informațiile referitoare la clienți în cazul în care:

- (a) există o modificare a circumstanțelor relevante ale unui client;
- (b) entitatea obligată are, în cursul anului calendaristic relevant, obligația legală de a contacta clientul pentru a examina toate informațiile relevante referitoare la beneficiarii reali sau de a se conforma Directivei 2011/16/UE a Consiliului⁽⁴²⁾;
- (c) acestea iau cunoștință de un fapt relevant care se referă la client.

⁽⁴²⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

(4) Pe lângă monitorizarea permanentă menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, entitățile obligate verifică periodic dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (d). Frecvența acestei verificări este proporțională cu expunerea entității obligate și a relației de afaceri la riscurile de neaplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice.

În cazul instituțiilor de credit și instituțiilor financiare, verificarea menționată la primul paragraf se efectuează, de asemenea, în cazul oricărei noi desemnări în legătură cu sancțiunile financiare specifice.

Cerințele prezentului alineat nu înlocuiesc obligația de a aplica sancțiuni financiare specifice sau cerințe mai stricte în temeiul altor acte juridice ale Uniunii sau al dreptului intern privind verificarea bazei de clienți în raport cu listele de sancțiuni financiare specifice.

(5) Până la 10 iulie 2026, ACSB emite orientări privind monitorizarea permanentă a unei relații de afaceri și monitorizarea tranzacțiilor efectuate în contextul unei astfel de relații.

Articolul 27

Măsuri temporare pentru clienții care fac obiectul sancțiunilor financiare ale ONU

(1) În ceea ce privește clienții supuși sancțiunilor financiare ale ONU sau care sunt controlați de persoane fizice sau juridice sau entități supuse sancțiunilor financiare ale ONU sau în care persoanele fizice sau juridice sau entităților supuse sancțiunilor financiare ale ONU dețin peste 50 % din drepturile de proprietate sau o participare majoritară, individual sau colectiv, entitățile obligate țin evidențe ale:

- (a) fondurilor sau ale altor active pe care le gestionează pentru client în momentul în care sancțiunile financiare ale ONU sunt făcute publice;
- (b) încercărilor de efectuare a unor tranzacții de către client;
- (c) tranzacțiilor efectuate pentru client.

(2) Entitățile obligate aplică prezentul articol între momentul în care sancțiunile financiare ale ONU sunt făcute publice și momentul aplicării sancțiunilor financiare specifice relevante în Uniune.

Articolul 28

Standarde tehnice de reglementare privind informațiile necesare aplicării măsurilor de precauție privind clientela

(1) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective precizează:

- (a) cerințele care se aplică entităților obligate în temeiul articolului 20 și informațiile care trebuie colectate în scopul aplicării măsurilor de precauție standard, simplificate și sporite în temeiul articolelor 22 și 25, al articolului 33 alineatul (1) și al articolului 34 alineatul (4), inclusiv cerințele minime în situații de risc mai redus;
- (b) tipul măsurilor simplificate de precauție pe care entitățile obligate le pot aplica în situații de risc mai redus în temeiul articolului 33 alineatul (1) din prezentul regulament, inclusiv măsurile aplicabile unor categorii specifice de entități obligate și de produse sau servicii, având în vedere rezultatele evaluării riscurilor la nivelul Uniunii realizată de Comisie în temeiul articolului 7 din Directiva (UE) 2024/1640;
- (c) factorii de risc asociați caracteristicilor instrumentelor de monedă electronică ce ar trebui să fie luați în considerare de supraveghetori la stabilirea măsurii în care se aplică exceptarea prevăzută la articolul 19 alineatul (7);
- (d) sursele fiabile și independente de informații care pot fi utilizate pentru a verifica datele de identificare ale persoanelor fizice sau juridice în sensul articolului 22 alineatele (6) și (7);
- (e) lista atributelor pe care trebuie să le aibă mijloacele de identificare electronică și serviciile de încredere calificate relevante menționate la articolul 22 alineatul (6) litera (b) pentru a îndeplini cerințele de la articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (b) în cazul măsurilor de precauție standard, simplificate și sporite.

(2) Cerințele și măsurile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) se bazează pe următoarele criterii:

- (a) riscul inerent pe care îl implică serviciul furnizat;
 - (b) riscurile asociate categoriilor de clienți;
 - (c) natura, cuantumul și recurența tranzacției;
 - (d) canalele utilizate pentru desfășurarea relației de afaceri sau a tranzacției ocazionale.
- (3) ACSB revizuieste periodic standardele tehnice de reglementare și, dacă este necesar, pregătește și transmite Comisiei proiectul de actualizare a standardelor respective, pentru a ține seama, printre altele, de inovare și de evoluțiile tehnologice.
- (4) Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatele (1) și (3) din prezentul articol în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

SECȚIUNEA 2

Politica față de țările terțe și amenințările în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului din afara Uniunii

Articolul 29

Identificarea țărilor terțe cu deficiențe strategice semnificative în regimurile lor naționale privind CSB/CFT

- (1) Țările terțe cu deficiențe strategice semnificative în regimurile lor naționale privind CSB/CFT sunt identificate de Comisie și desemnate drept „țări terțe cu risc ridicat”.
- (2) În vederea identificării țărilor terțe menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 85 pentru a completa prezentul regulament, în cazul în care:
- (a) au fost identificate deficiențe strategice semnificative în cadrul juridic și instituțional al țării terțe privind CSB/CFT;
 - (b) au fost identificate deficiențe strategice semnificative în ceea ce privește eficacitatea sistemului din țara terță privind CSB/CFT în ceea ce privește abordarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sau în ceea ce privește sistemul său de evaluare și atenuare a riscurilor de neaplicare sau de eludare a sancțiunilor financiare ale ONU legate de finanțarea proliferării;
 - (c) deficiențele strategice semnificative identificate la literele (a) și (b) sunt de natură persistentă și nu au fost luate sau nu se iau măsuri de atenuare a acestora.

Actele delegate respective se adoptă în termen de 20 de zile calendaristice de la data la care Comisia constată că sunt îndeplinite criteriile de la litera (a), (b) sau (c) de la primul paragraf.

- (3) În sensul alineatului (2), Comisia ia în considerare cererile de aplicare a unor măsuri sporite de precauție și a unor măsuri suplimentare de atenuare (denumite în continuare „contramăsuri”) din partea organizațiilor și a organismelor de standardizare internațională cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, precum și evaluările, analizele, rapoartele sau declarațiile publice relevante elaborate de acestea.
- (4) În cazul în care o țară terță este identificată în conformitate cu criteriile menționate la alineatul (2), entitățile obligate aplică măsurile sporite de precauție enumerate la articolul 34 alineatul (4) în ceea ce privește relațiile de afaceri sau tranzacțiile ocazionale în care sunt implicate persoane fizice sau juridice din țara terță respectivă.
- (5) Actul delegat menționat la alineatul (2) identifică, printre contramăsurile enumerate la articolul 35, contramăsurile specifice de atenuare a riscurilor specifice care provin din fiecare țară terță cu risc ridicat.

(6) În cazul în care un stat membru identifică un risc specific de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului prezentat de o țară terță pe care Comisia a identificat-o în conformitate cu criteriile menționate la alineatul (2) și care nu face obiectul contramăsurilor menționate la alineatul (5), acesta poate solicita entităților obligate stabilite pe teritoriul său să aplice contramăsuri specifice suplimentare pentru a atenua riscurile specifice care provin din țara terță respectivă. Riscul identificat și contramăsurile corespunzătoare sunt notificate Comisiei în termen de cinci de zile de la aplicarea contramăsurilor.

(7) Comisia revizuieste periodic actele delegate menționate la alineatul (2) pentru a se asigura că contramăsurile specifice identificate în temeiul alineatului (5) țin seama de modificările cadrului privind CSB/CFT din țara terță și sunt proporționale și adecvate riscurilor.

La primirea unei notificări în temeiul alineatului (6), Comisia evaluează informațiile primite pentru a stabili dacă respectivele riscuri specifice fiecărei țări afectează integritatea pieței interne a Uniunii. După caz, Comisia revizuieste actele delegate menționate la alineatul (2), adăugând contramăsurile necesare pentru atenuarea respectivelor riscuri suplimentare. În cazul în care consideră că măsurile suplimentare specifice aplicate de un stat membru în temeiul alineatului (6) nu sunt necesare pentru a atenua riscurile specifice care provin din țara terță respectivă, Comisia poate să decidă, prin intermediul unui act de punere în aplicare, că statul membru trebuie să pună capăt contramăsurii specifice suplimentare.

Articolul 30

Identificarea țărilor terțe cu deficiențe în materie de conformitate în regimurile lor naționale privind CSB/CFT

(1) Țările terțe cu deficiențe în materie de conformitate în regimurile lor naționale privind CSB/CFT trebuie identificate de Comisie.

(2) În vederea identificării țărilor terțe menționate la alineatul (1), Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 85 pentru a completa prezentul regulament, în cazul în care:

(a) au fost identificate deficiențe în materie de conformitate în cadrul juridic și instituțional al țării terțe privind CSB/CFT;

(b) au fost identificate deficiențe în materie de conformitate în ceea ce privește eficacitatea sistemului din țara terță privind CSB/CFT în ceea ce privește abordarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sau în ceea ce privește sistemul său de evaluare și atenuare a riscurilor de neaplicare sau de eludare a sancțiunilor financiare ale ONU legate de finanțarea proliferării.

Actele delegate respective se adoptă în termen de 20 de zile calendaristice de la data la care Comisia constată că sunt îndeplinite criteriile de la primul paragraf litera (a) sau (b).

(3) Atunci când elaborează actele delegate menționate la alineatul (2), Comisia ia în considerare, ca element de referință pentru evaluarea sa, informațiile privind jurisdicțiile care fac obiectul unei monitorizări sporite din partea organizațiilor și a organismelor de standardizare internaționale cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, precum și evaluările, analizele, rapoartele sau declarațiile publice relevante elaborate de acestea.

(4) Actul delegat menționat la alineatul (2) identifică măsurile sporite specifice de precauție dintre cele enumerate la articolul 34 alineatul (4) pe care entitățile obligate le aplică pentru a atenua riscurile legate de relațiile de afaceri sau tranzacțiile ocazionale care implică persoane fizice sau juridice din țara terță respectivă.

(5) Comisia revizuieste periodic actele delegate menționate la alineatul (2) pentru a se asigura că măsurile sporite specifice de precauție identificate în temeiul alineatului (4) țin seama de modificările cadrului privind CSB/CFT din țara terță și sunt proporționale și adecvate riscurilor.

Articolul 31

Identificarea țărilor terțe care reprezintă o amenințare specifică și gravă la adresa sistemului financiar al Uniunii

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 85 pentru a completa prezentul regulament prin identificarea țărilor terțe atunci când, în cazuri excepționale, consideră că este indispensabil să se atenueze o amenințare specifică și gravă la adresa sistemului financiar al Uniunii și a bunei funcționări a pieței interne reprezentată de țările terțe respective, care nu poate fi atenuată în temeiul articolelor 29 și 30.

(2) La elaborarea actelor delegate menționate la alineatul (1), Comisia ia în considerare în special următoarele criterii:

(a) cadrul juridic și instituțional al țării terțe în materie de CSB/CFT, în special:

- (i) incriminarea spălării banilor și a finanțării terorismului;
 - (ii) măsurile de precauție privind clientela;
 - (iii) cerințele legate de păstrarea evidențelor;
 - (iv) cerințele de raportare a tranzacțiilor suspecte;
 - (v) disponibilitatea pentru autoritățile competente a unor informații exacte și oportune privind beneficiarii reali ai persoanelor și construcțiilor juridice;
- (b) competențele și procedurile de care dispun autoritățile competente din țara terță în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv sancțiunile suficient de eficace, proporționale și cu efect de descurajare, precum și practicile țării terțe în ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații cu autoritățile competente din statele membre;
- (c) eficacitatea sistemului în materie de CSB/CFT din țara terță în ceea ce privește abordarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

(3) În scopul stabilirii nivelului de amenințare menționat la alineatul (1), Comisia poate solicita ACSB să adopte un aviz menit să evalueze impactul specific asupra integrității sistemului financiar al Uniunii din cauza nivelului de amenințare reprezentat de o țară terță.

(4) În cazul în care identifică faptul că o țară terță, alta decât cele identificate în temeiul articolelor 29 și 30, reprezintă o amenințare specifică și gravă la adresa sistemului financiar al Uniunii, ACSB poate adresa Comisiei un aviz în care prezintă amenințarea pe care a identificat-o și motivele pentru care consideră că aceasta ar trebui să identifice țara terță în temeiul alineatului (1).

În cazul în care Comisia decide să nu identifice țara terță menționată la primul paragraf, aceasta furnizează o justificare ACSB în acest sens.

(5) Atunci când elaborează actele delegate menționate la alineatul (1), Comisia ia în considerare, în special, evaluări, analize sau rapoarte relevante elaborate de organizații și de organisme de standardizare internaționale cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului.

(6) În cazul în care amenințarea specifică și gravă identificată din țara terță în cauză constituie o deficiență strategică semnificativă, se aplică articolul 29 alineatul (4), iar actul delegat menționat la alineatul (1) de la prezentul articol identifică contramăsuri specifice, astfel cum se menționează la articolul 29 alineatul (5).

(7) În cazul în care amenințarea specifică și gravă identificată din țara terță în cauză constituie o deficiență în materie de conformitate, actul delegat menționat la alineatul (1) identifică măsuri sporite specifice de precauție dintre cele enumerate la articolul 34 alineatul (4), pe care entitățile obligate le aplică pentru a atenua riscurile legate de relațiile de afaceri sau tranzacțiile ocazionale care implică persoane fizice sau juridice din țara terță respectivă.

(8) Comisia revizuieste periodic actele delegate menționate la alineatul (1) pentru a se asigura că contramăsurile prevăzute la alineatul (6) și măsurile sporite de precauție menționate la alineatul (7) țin seama de modificările cadrului privind CSB/CFT din țara terță și sunt proporționale și adecvate riscurilor.

(9) Comisia poate să adopte, prin intermediul unui act de punere în aplicare, metodologia privind identificarea țărilor terțe în temeiul prezentului articol. Respectivul act de punere în aplicare stabilește, în special:

- (a) modul în care sunt evaluate criteriile menționate la alineatul (2);
- (b) procesul de interacțiune cu țara terță evaluată;
- (c) procesul de implicare a statelor membre și a ACSB în identificarea țărilor terțe care reprezintă o amenințare specifică și gravă la adresa sistemului financiar al Uniunii.

Actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2).

Articolul 32

Orientări privind riscurile, tendințele și metodele de spălare a banilor și de finanțare a terorismului

- (1) Până la 10 iulie 2027, ACSB emite orientări care definesc riscurile, tendințele și metodele de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care implică orice zonă geografică din afara Uniunii la care sunt expuse entitățile obligate. ACSB ia în considerare, în special, factorii de risc enumerați în anexa III. În cazul în care sunt identificate situații de risc mai ridicat, orientările includ măsuri sporite de precauție pe care entitățile obligate trebuie să le aplice pentru atenuarea unor astfel de riscuri.
- (2) ACSB examinează orientările menționate la alineatul (1) cel puțin o dată la doi ani.
- (3) Atunci când elaborează și examinează orientările menționate la alineatul (1), ACSB ia în considerare evaluări, analize sau rapoarte elaborate de instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, organizații și organisme de standardizare internaționale cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului.

SECȚIUNEA 3

Măsuri simplificate de precauție

Articolul 33

Măsuri simplificate de precauție

- (1) În cazul în care, luând în considerare factorii de risc prevăzuți în anexele II și III, relația de afaceri sau tranzacția prezintă un grad redus de risc, entitățile obligate pot aplica următoarele măsuri simplificate de precauție:
- (a) verificarea identității clientului și a beneficiarului real după stabilirea relației de afaceri, cu condiția ca riscul specific mai redus identificat să justifice o astfel de amânare, dar în orice caz nu mai târziu de 60 de zile de la stabilirea relației;
 - (b) reducerea frecvenței actualizărilor privind identificarea clientului;
 - (c) reducerea volumului de informații colectate pentru a identifica scopul și natura dorită a relației de afaceri sau a tranzacției ocazionale, sau deducerea acestora din tipul de tranzacții sau relații de afaceri stabilite;
 - (d) reducerea frecvenței sau a gradului de control al tranzacțiilor efectuate de client;
 - (e) aplicarea oricărei alte măsuri simplificate de precauție relevante identificate de ACSB în temeiul articolului 28.

Măsurile menționate la primul paragraf trebuie să fie proporționale cu natura și dimensiunea întreprinderii și cu elementele specifice de risc mai redus identificate. Cu toate acestea, entitățile obligate trebuie să efectueze o monitorizare suficientă a tranzacțiilor și a relației de afaceri pentru a permite detectarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

- (2) Entitățile obligate se asigură că procedurile interne instituite în temeiul articolului 9 conțin măsurile specifice de verificare simplificată care se iau în legătură cu diferitele tipuri de clienți care prezintă un risc mai redus. Entitățile obligate documentează deciziile de luare în considerare a factorilor suplimentari de risc mai redus.
- (3) În scopul aplicării măsurilor simplificate de precauție menționate la alineatul (1) litera (a), entitățile obligate adoptă proceduri de gestionare a riscurilor în ceea ce privește condițiile în care pot presta servicii sau efectua tranzacții pentru un client înainte ca verificarea să aibă loc, inclusiv prin limitarea cuantumului, numărului sau tipurilor tranzacțiilor care pot fi efectuate sau prin monitorizarea tranzacțiilor pentru a se asigura că acestea sunt în conformitate cu normele preconizate pentru relația de afaceri în cauză.
- (4) Entitățile obligate verifică periodic dacă există în continuare condiții de aplicare a măsurilor simplificate de precauție. Frecvența acestor verificări trebuie să fie proporțională cu natura și dimensiunea întreprinderii și cu riscurile pe care le prezintă relația specifică.
- (5) Entitățile obligate se abțin de la aplicarea măsurilor simplificate de precauție în oricare dintre următoarele situații:

- (a) entitățile obligate au îndoieli cu privire la veridicitatea informațiilor furnizate de client sau de beneficiarul real în etapa de identificare sau detectează neconcordanțe în ceea ce privește informațiile respective;
- (b) factorii care indică un risc mai redus nu mai sunt prezenți;
- (c) monitorizarea tranzacțiilor clientului și informațiile colectate în contextul relației de afaceri exclud un scenariu cu risc mai redus;
- (d) există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;
- (e) există o suspiciune că clientul sau persoana care acționează în numele clientului încearcă să evite sau să eludeze sancțiunile financiare specifice.

SECȚIUNEA 4

Măsuri sporite de precauție

Articolul 34

Domeniul de aplicare al măsurilor sporite de precauție

(1) În cazurile menționate la articolele 29, 30, 31 și 36-46, precum și în alte cazuri de risc mai ridicat identificate de entitățile obligate în temeiul articolului 20 alineatul (2) al doilea paragraf, entitățile obligate aplică măsuri sporite de precauție pentru a gestiona și a atenua astfel de riscuri în mod corespunzător.

(2) Entitățile obligate examinează originea și destinația fondurilor implicate în toate tranzacțiile care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții, precum și scopul acestora:

- (a) tranzacția este de natură complexă;
- (b) tranzacția are valori neobișnuit de mari;
- (c) tranzacția este efectuată într-un mod neobișnuit;
- (d) tranzacția nu are un scop economic sau legal evident.

(3) Cu excepția cazurilor reglementate de secțiunea 2 din prezentul capitol, în momentul evaluării riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le prezintă o relație de afaceri sau o tranzacție ocazională, entitățile obligate iau în considerare cel puțin factorii de risc potențial mai ridicat prevăzuți în anexa III și orientările adoptate de ACSB în temeiul articolului 32, precum și orice alți indicatori ai unui risc mai ridicat, cum ar fi notificările emise de FIU și constatările evaluării riscurilor la nivel de întreprindere în temeiul articolului 10.

(4) Cu excepția cazurilor reglementate de secțiunea 2 din prezentul capitol, în cazul unui risc mai ridicat astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol, entitățile obligate aplică măsuri sporite de precauție, proporționale cu riscurile mai ridicate identificate, care pot include următoarele măsuri:

- (a) obținerea de informații suplimentare privind clientul și beneficiarii reali;
- (b) obținerea de informații suplimentare privind natura avută în vedere a relației de afaceri;
- (c) obținerea de informații privind sursa fondurilor și sursa averii clientului și a beneficiarilor reali;
- (d) obținerea de informații privind justificarea tranzacțiilor avute în vedere sau realizate și coerența acestora cu relația de afaceri;
- (e) obținerea aprobării personalului de conducere de nivel superior pentru stabilirea sau continuarea relației de afaceri;
- (f) realizarea unei monitorizări sporite a relației de afaceri, prin creșterea numărului și frecvenței controalelor aplicate și prin selectarea tiparelor de tranzacții care necesită o examinare suplimentară;
- (g) solicitarea ca prima plată să fie efectuată printr-un cont deschis în numele clientului la o instituție de credit supusă unor standarde de precauție privind clientela care nu sunt mai puțin stringente decât cele prevăzute în prezentul regulament.

(5) În cazul în care o relație de afaceri care este identificată ca prezentând un risc mai ridicat implică gestionarea unor active cu o valoare de cel puțin 5 000 000 EUR sau echivalentul în monedă națională sau străină prin intermediul unor servicii personalizate pentru un client care deține active totale cu o valoare de cel puțin 50 000 000 EUR sau echivalentul în monedă națională sau străină, fie sub formă de active financiare, cu potențial investițional sau imobiliare, fie într-o combinație a acestora, excluzând reședința privată a clientului respectiv, instituțiile de credit, instituțiile financiare și furnizorii de servicii pentru *trust*-uri sau societăți aplică următoarele măsuri sporite de precauție, în plus față de orice măsură sporită de precauție în temeiul alineatului (4):

- (a) măsuri specifice, inclusiv proceduri de atenuare a riscurilor asociate serviciilor și produselor personalizate oferite clientului respectiv;
- (b) obținerea de informații suplimentare privind sursa fondurilor clientului respectiv;
- (c) prevenirea și gestionarea conflictelor de interese dintre client și cadrele de conducere de nivel superior sau angajații entității obligate care îndeplinesc sarcini legate de conformitatea entității obligate în raport cu clientul respectiv.

Până la 10 iulie 2027, ACSB emite orientări cu privire la măsurile care urmează să fie luate de instituțiile de credit, instituțiile financiare și de furnizorii de servicii pentru *trust*-uri sau societăți pentru a stabili dacă un client deține active totale cu o valoare de cel puțin 50 000 000 EUR sau echivalentul în monedă națională sau străină sub formă de active financiare, cu potențial investițional sau imobiliare, precum și modul de determinare a valorii respective.

(6) Cu excepția cazurilor reglementate de secțiunea 2 din prezentul capitol, în cazul în care statele membre identifică, în temeiul articolului 8 din Directiva (UE) 2024/1640, cazuri de risc mai ridicat, inclusiv ca urmare a evaluărilor sectoriale ale riscurilor întocmite de statele membre, acestea pot solicita entităților obligate să aplice măsuri sporite de precauție și, după caz, să specifice măsurile respective. Statele membre notifică Comisiei și ACSB deciziile prin care le impun cerințe sporite de precauție entităților obligate stabilite pe teritoriul lor în termen de o lună de la adoptarea lor, însoțite de o justificare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care stau la baza acestei decizii.

În cazul în care riscurile identificate de statele membre în temeiul primului paragraf sunt susceptibile să provină din afara Uniunii și pot afecta sistemul financiar al Uniunii, ACSB ia în considerare, la cererea Comisiei sau din proprie inițiativă, actualizarea orientărilor adoptate în temeiul articolului 32.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 85 pentru a completa prezentul regulament în cazul în care identifică cazuri suplimentare de risc mai ridicat astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol care afectează Uniunea în ansamblu și măsuri sporite de precauție pe care entitățile obligate trebuie să le aplice în cazurile respective, ținând seama de notificările transmise de statele membre în temeiul alineatului (6) primul paragraf de la prezentul articol.

(8) Măsurile sporite de precauție nu sunt aplicate automat în ceea ce privește sucursalele și filialele entităților obligate stabilite în Uniune care sunt situate în țările terțe menționate la articolele 29, 30 și 31, în cazul în care sucursalele și filialele respective respectă integral politicile, procedurile și controalele aplicabile la nivelul grupului, în conformitate cu articolul 17.

Articolul 35

Contramăsuri pentru atenuarea amenințărilor în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului din afara Uniunii

În sensul articolelor 29 și 31, Comisia poate alege dintre următoarele contramăsuri:

- (a) contramăsuri pe care entitățile obligate trebuie să le aplice persoanelor și entităților juridice cu legături cu țări terțe cu risc ridicat și, după caz, cu alte țări care reprezintă o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii, constând în:
 - (i) aplicarea unor elemente suplimentare ale măsurilor sporite de precauție;
 - (ii) introducerea unor mecanisme relevante de raportare consolidate sau raportarea sistematică a tranzacțiilor financiare;
 - (iii) limitarea relațiilor de afaceri sau a tranzacțiilor cu persoane fizice sau cu entități juridice din țările terțe în cauză;

- (b) contramăsuri pe care statele membre urmează să le aplice în ceea ce privește țările terțe cu risc ridicat și, după caz, alte țări care reprezintă o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii, constând în:
- (i) refuzul stabilirii filialelor, sucursalelor sau reprezentanțelor entităților obligate din țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că entitatea obligată relevantă provine dintr-o țară terță care nu dispune de regimuri adecvate în materie de CSB/CFT;
 - (ii) interzicerea stabilirii de către entitățile obligate a unor sucursale sau reprezentanțe în țara terță în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că sucursala sau reprezentanța relevantă s-ar afla într-o țară terță care nu dispune de regimuri adecvate în materie de CSB/CFT;
 - (iii) impunerea unor cerințe sporite de examinare prudencială sau de audit extern pentru sucursalele și filialele entităților obligate situate în țara terță în cauză;
 - (iv) impunerea unor cerințe sporite de audit extern pentru grupurile financiare în ceea ce privește oricare dintre sucursalele și filialele lor situate în țara terță în cauză;
 - (v) impunerea obligației instituțiilor de credit și instituțiilor financiare de a revizui și de a modifica sau, dacă este necesar, de a înceta relațiile de corespondent cu instituțiile respondente din țara terță în cauză.

Articolul 36

Măsuri sporite specifice de precauție pentru relațiile transfrontaliere de corespondent

În ceea ce privește relațiile transfrontaliere de corespondent, inclusiv relațiile stabilite pentru tranzacțiile cu titluri de valoare sau transferurile de fonduri, care implică executarea de plăți cu instituții respondente din țări terțe, în plus față de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20, atunci când se angajează într-o relație de afaceri, instituțiile de credit și instituțiile financiare au următoarele obligații:

- (a) să culeagă informații suficiente despre o instituție respondentă pentru a înțelege pe deplin natura activității acesteia și pentru a stabili, din informațiile disponibile public, reputația instituției și calitatea supravegherii;
- (b) să evalueze controalele în materie de CSB/CFT efectuate de instituția respondentă;
- (c) să obțină aprobarea personalului de conducere de nivel superior înainte de stabilirea unor noi relații de corespondent;
- (d) să documenteze responsabilitățile fiecărei instituții;
- (e) în ceea ce privește conturile accesibile direct, să se asigure că instituția respondentă a verificat identitatea clienților care au acces direct la conturile instituției corespondente, a aplicat măsuri permanente de precauție privind clientela cu privire la acești clienți și este în măsură să furnizeze instituției corespondente, la cerere, date relevante referitoare la precauția privind clientela.

În cazul în care instituțiile de credit și instituțiile financiare decid să înceteze relațiile transfrontaliere de corespondent din motive legate de politica CSB/CFT, acestea își documentează decizia.

Articolul 37

Măsuri sporite specifice de precauție pentru relațiile transfrontaliere de corespondent pentru furnizorii de servicii de criptoactive

(1) Prin derogare de la articolul 36, în ceea ce privește relațiile transfrontaliere de corespondent care implică executarea de servicii de criptoactive, cu o entitate respondentă care nu este stabilită în Uniune și care furnizează servicii similare, inclusiv transferuri de criptoactive, furnizorii de servicii de criptoactive, pe lângă măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20, atunci când se angajează într-o relație de afaceri au următoarele obligații:

- (a) să stabilească dacă entitatea respondentă este autorizată sau înregistrată;

- (b) să culeagă informații suficiente despre entitatea respondentă pentru a înțelege pe deplin natura activității acesteia și pentru a stabili, din informațiile disponibile public, reputația entității și calitatea supravegherii;
- (c) să evalueze controalele în materie de CSB/CFT efectuate de entitatea respondentă;
- (d) să obțină aprobarea personalului de conducere de nivel superior înainte de stabilirea relației de corespondent;
- (e) să documenteze responsabilitățile fiecărei părți la relația de corespondent;
- (f) în ceea ce privește conturile accesibile direct de criptoactive, să se asigure că entitatea respondentă a verificat identitatea clienților care au acces direct la conturile entității corespondente și a aplicat măsuri permanente de precauție privind clientela cu privire la aceștia și că este în măsură să furnizeze entității corespondente, la cerere, date relevante referitoare la precauția privind clientela.

În cazul în care furnizorii de servicii de criptoactive decid să înceteze relațiile de corespondent din motive legate de politica CSB/CFT, aceștia își documentează decizia.

Furnizorii de servicii de criptoactive actualizează periodic informațiile privind precauția referitoare la relația de corespondent sau atunci când apar noi riscuri în ceea ce privește entitatea respondentă.

(2) Furnizorii de servicii de criptoactive iau în considerare informațiile colectate în temeiul alineatului (1) pentru a stabili, în funcție de risc, măsurile adecvate care trebuie luate pentru a atenua riscurile asociate entității respondente.

(3) Până la 10 iulie 2027, ACSB emite orientări pentru a preciza criteriile și elementele pe care furnizorii de servicii de criptoactive trebuie să le ia în considerare pentru efectuarea evaluării menționate la alineatul (1) și pentru măsurile de atenuare a riscurilor menționate la alineatul (2), inclusiv măsurile minime care trebuie luate de către furnizorii de servicii de criptoactive în cazul în care se stabilește că entitatea respondentă nu este autorizată sau înregistrată.

Articolul 38

Măsuri specifice pentru instituțiile respondente individuale din țări terțe

(1) Instituțiile de credit și instituțiile financiare aplică măsurile prevăzute la alineatul (6) din prezentul articol în ceea ce privește instituțiile respondente din țări terțe cu care au o relație de corespondent în temeiul articolului 36 sau 37 și cu privire la care ACSB emite o recomandare în temeiul alineatului (2) din prezentul articol.

(2) ACSB emite o recomandare adresată instituțiilor de credit și instituțiilor financiare în cazul în care există preocupări cu privire la faptul că instituțiile respondente din țări terțe se află în oricare dintre următoarele situații:

- (a) sunt în situație de încălcare gravă, repetată sau sistematică a cerințelor în materie de CSB/CFT;
- (b) au deficiențe în politicile, procedurile și controalele lor interne care pot duce la încălcări grave, repetate sau sistematice ale cerințelor în materie de CSB/CFT;
- (c) au instituit politici, proceduri și controale interne care nu sunt proporționale cu riscurile de spălare a banilor, de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului la care este expusă instituția respondentă din țara terță.

(3) Recomandarea menționată la alineatul (2) este emisă în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) pe baza informațiilor disponibile în contextul activităților sale de supraveghere, un supraveghetor financiar, inclusiv ACSB atunci când își desfășoară activitățile de supraveghere, consideră că o instituție respondentă dintr-o țară terță se află în oricare dintre situațiile enumerate la alineatul (2) și poate afecta expunerea la risc a relației de corespondent;
- (b) în urma unei evaluări a informațiilor de care dispune supraveghetorul financiar menționat la litera (a) de la prezentul alineat, supraveghetorii financiari din Uniune sunt de acord cu privire la faptul că instituția respondentă din țara terță se află în una dintre situațiile enumerate la alineatul (2) și poate afecta expunerea la risc a relației de corespondent.

(4) Înainte de a emite recomandarea menționată la alineatul (2), ACSB consultă supraveghetorul din țara terță responsabil de instituția respondentă și solicită ca acesta să furnizeze propria opinie, precum și cea a instituției respondente cu privire la caracterul adecvat al politicilor în materie de CSB/CFT, procedurilor și controalelor, precum și al măsurilor de precauție privind clientela pe care instituția respondentă le-a instituit pentru a atenua riscurile de spălare a banilor, de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului și al măsurilor de remediere care urmează să fie instituite. În cazul în care nu se furnizează niciun răspuns în termen de două luni sau în cazul în care răspunsul furnizat nu indică faptul că instituția respondentă din țara terță poate pune în aplicare politici, proceduri și controale satisfăcătoare în materie de CSB/CFT și poate aplica măsuri adecvate de precauție privind clientela pentru a atenua riscurile la care este expusă și care ar putea afecta relația de corespondent, ACSB emite recomandarea.

(5) ACSB retrage recomandarea menționată la alineatul (2) de îndată ce consideră că o instituție respondentă dintr-o țară terță cu privire la care a adoptat respectiva recomandare, nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (3).

(6) În ceea ce privește instituțiile respondente din țări terțe menționate la alineatul (1), instituțiile de credit și instituțiile financiare:

(a) se abțin de la stabilirea de noi relații de afaceri cu instituția respondentă din țara terță, cu excepția cazului în care acestea concluzionează, pe baza informațiilor colectate în temeiul articolului 36 sau 37, că măsurile de atenuare aplicate relației de afaceri cu instituția respondentă din țara terță și măsurile în vigoare în instituția respondentă din țara terță pot atenua în mod adecvat riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate relației de afaceri respective;

(b) pentru relațiile de afaceri în curs de desfășurare cu instituția respondentă din țara terță:

(i) revizuiesc și actualizează informațiile privind instituția respondentă în temeiul articolului 36 sau 37;

(ii) pun capăt relației de afaceri, cu excepția cazului în care concluzionează, pe baza informațiilor colectate în temeiul punctului (i), că măsurile de atenuare aplicate relației de afaceri cu instituția respondentă din țara terță și măsurile în vigoare în instituția respondentă din țara terță pot atenua în mod adecvat riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate relației de afaceri respective;

(c) informează instituția respondentă cu privire la concluziile la care au ajuns în legătură cu riscurile prezentate de relația de corespondent în urma recomandării ACSB și cu măsurile luate în temeiul literei (a) sau (b).

În cazul în care ACSB a retras o recomandare emisă în temeiul alineatului (5), instituțiile de credit și instituțiile financiare își revizuiesc evaluarea pentru a stabili dacă instituțiile respondente din țara terță îndeplinesc oricare dintre condițiile prevăzute la alineatul (3).

(7) Instituțiile de credit și instituțiile financiare documentează orice decizie luată în temeiul prezentului articol.

Articolul 39

Interzicerea relațiilor de corespondent cu instituțiile fictive

(1) Se interzice instituțiilor de credit și instituțiilor financiare să stabilească sau să continue o relație de corespondent cu o instituție fictivă. Instituțiile de credit și instituțiile financiare iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că nu inițiază sau nu continuă relații de corespondent cu o instituție de credit sau o instituție financiară despre care se știe că permite unei instituții fictive să îi utilizeze conturile.

(2) În plus față de cerința prevăzută la alineatul (1), furnizorii de servicii de criptoactive se asigură că conturile lor nu sunt utilizate de instituții fictive pentru a furniza servicii de criptoactive. În acest scop, furnizorii de servicii de criptoactive instituie politici, proceduri și controale interne pentru a depista orice încercare de utilizare a conturilor lor pentru furnizarea de servicii de criptoactive nereglementate.

Articolul 40

Măsuri de atenuare a riscurilor legate de tranzacțiile cu adrese negăzduite

(1) Furnizorii de servicii de criptoactive identifică și evaluează riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat transferurilor de criptoactive direcționate către sau care provin de la o adresă negăzduită. În acest scop, furnizorii de servicii de criptoactive instituie politici, proceduri și controale interne.

Furnizorii de servicii de criptoactive aplică măsuri de atenuare proporționale cu riscurile identificate. Măsurile de atenuare respective includ una sau mai multe dintre acțiunile următoare:

- (a) adoptarea unor măsuri bazate pe riscuri pentru a identifica și a verifica identitatea inițiatorului sau a beneficiarului unui transfer efectuat către sau de la o adresă negăzduită sau a beneficiarului real al inițiatorului sau al beneficiarului respectiv, inclusiv prin recurgerea la terți;
 - (b) solicitarea de informații suplimentare privind originea și destinația criptoactivelor;
 - (c) efectuarea unei monitorizări permanente sporite a tranzacțiilor cu adrese negăzduite;
 - (d) adoptarea oricărei alte măsuri menite să atenueze și să gestioneze riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și riscul de neaplicare și eludare a sancțiunilor financiare specifice.
- (2) Până la 10 iulie 2027, ACSB emite orientări pentru a preciza măsurile de atenuare menționate alineatul (1), inclusiv:
- (a) criteriile și mijloacele de identificare și verificare a identității inițiatorului sau a beneficiarului unui transfer efectuat către sau de la o adresă negăzduită, inclusiv prin recurgerea la terți, ținând seama de cele mai recente evoluții tehnologice;
 - (b) criteriile și mijloacele pentru a verifica dacă adresa negăzduită este sau nu deținută sau controlată de un client.

Articolul 41

Dispoziții speciale privind persoanele care solicită să beneficieze de programele de obținere a dreptului de ședere prin investiții

Pe lângă măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20, în ceea ce privește clienții care sunt resortisanți ai unor țări terțe și care au demarat procesul de solicitare a dreptului de ședere într-un stat membru în schimbul oricărui tip de investiție, inclusiv transferuri, achiziții sau închirieri de bunuri, investiții în obligațiuni de stat, investiții în entități corporative, donații sau fonduri de dotare cu privire la o activitate care contribuie la binele public și contribuții la bugetul de stat, entitățile obligate aplică cel puțin măsurile sporite de precauție prevăzute la articolul 34 alineatul (4) literele (a), (c), (e) și (f).

Articolul 42

Dispoziții specifice privind persoanele expuse politic

- (1) Pe lângă măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20, entitățile obligate aplică următoarele măsuri în ceea ce privește tranzacțiile ocazionale sau relațiile de afaceri cu persoane expuse politic:
- (a) obținerea aprobării personalului de conducere de nivel superior pentru efectuarea de tranzacții ocazionale sau pentru stabilirea sau continuarea relațiilor de afaceri cu persoane expuse politic;
 - (b) adoptarea de măsuri adecvate pentru a stabili sursa patrimoniului și sursa fondurilor implicate în relații de afaceri sau în tranzacții ocazionale cu persoane expuse politic;
 - (c) efectuarea unei monitorizări permanente sporite a respectivelor relații de afaceri.
- (2) Până la 10 iulie 2027, ACSB emite orientări cu privire la următoarele aspecte:
- (a) criteriile de identificare a persoanelor cunoscute ca asociați apropiați;
 - (b) nivelul de risc asociat unei anumite categorii de persoane expuse politic, membrului familiei sau persoanei cunoscute ca asociat apropiat, inclusiv orientări privind modul în care astfel de riscuri urmează să fie evaluate în cazul în care persoanei nu îi mai este încredințată o funcție publică importantă în sensul articolului 45.

Articolul 43

Lista funcțiilor publice importante

(1) Fiecare stat membru emite și actualizează o listă cu funcțiile exacte care, în conformitate cu actele sale cu putere de lege și actele administrative de drept intern, îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate funcții publice importante în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 34. Statele membre solicită fiecărei organizații internaționale acreditate pe teritoriul lor să emită și să actualizeze o listă cu funcțiile publice importante din cadrul respectivei organizații internaționale în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 34. Listele respective includ, de asemenea, orice funcție care poate fi încredințată unor reprezentanți ai țărilor terțe și ai organizațiilor internaționale acreditați la nivelul statului membru. Statele membre notifică aceste liste, precum și orice modificări aduse acestora, Comisiei și ACSB.

(2) Comisia poate să stabilească, prin intermediul unui act de punere în aplicare, formatul pentru întocmirea și comunicarea listelor statelor membre de funcții publice importante în temeiul alineatului (1). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2).

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 85 pentru a completa articolul 2 alineatul (1) punctul 34 în cazul în care listele notificate de statele membre în temeiul alineatului (1) identifică categorii suplimentare comune de funcții publice importante și aceste categorii de funcții publice importante sunt relevante pentru Uniune în ansamblu.

Atunci când elaborează acte delegate în temeiul primului paragraf, Comisia consultă ACSB.

(4) Comisia elaborează și actualizează lista cu funcțiile exacte care îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate funcții publice importante la nivelul Uniunii. Această listă include, de asemenea, orice funcție care poate fi încredințată unor reprezentanți ai țărilor terțe și ai organizațiilor internaționale acreditați la nivelul Uniunii.

(5) Comisia compilează, pe baza listelor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, o listă unică a tuturor funcțiilor publice importante în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 34. Comisia publică lista unică respectivă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. ACSB pune lista respectivă la dispoziția publicului pe site-ul său web.

Articolul 44

Persoane expuse politic care beneficiază de polițe de asigurare

Entitățile obligate iau măsuri rezonabile pentru a stabili dacă beneficiarii unei polițe de asigurare de viață sau de altă asigurare legată de investiții sau, după caz, beneficiarul real al beneficiarului sunt persoane expuse politic. Măsurile respective se adoptă cel mai târziu la momentul plății de compensații sau la momentul cesiunii, totale sau parțiale, a poliței. În cazul în care s-au identificat riscuri mai mari, în plus față de aplicarea măsurilor de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20, entitățile obligate trebuie:

- (a) să informeze personalul de conducere de nivel superior înainte de plata veniturilor corespunzătoare poliței de asigurare;
- (b) să efectueze un control sporit al întregii relații de afaceri cu deținătorul poliței.

Articolul 45

Măsuri în privința persoanelor care încetează să mai fie expuse politic

(1) În cazul în care unei persoane expuse politic nu i se mai încredințează o funcție publică importantă de către Uniune, un stat membru, o țară terță sau o organizație internațională, entitățile obligate iau în considerare riscul continuu pe care îl prezintă persoana respectivă, ca urmare a funcției sale anterioare, atunci când evaluează riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în conformitate cu articolul 20.

(2) Entitățile obligate aplică una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 34 alineatul (4) pentru a atenua riscurile prezentate de persoana expusă politic până în momentul în care riscurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol nu mai există, dar, în orice caz, nu mai puțin de 12 luni de la data la care persoanei nu i s-a mai încredințat o funcție publică importantă.

(3) Obligația menționată la alineatul (2) se aplică în consecință în cazul în care o entitate obligată efectuează o tranzacție ocazională sau stabilește o relație de afaceri cu o persoană căreia, în trecut, i-a fost încredințată o funcție publică importantă de către Uniune, un stat membru, o țară terță sau o organizație internațională.

Articolul 46

Membrii familiei și persoanele cunoscute ca asociați apropiați ai persoanelor expuse politic

Măsurile prevăzute la articolele 42, 44 și 45 se aplică, de asemenea, membrilor familiei sau persoanelor cunoscute ca asociați apropiați ai persoanelor expuse politic.

SECȚIUNEA 5

Dispoziții specifice referitoare la precauția privind clientela

Articolul 47

Specificații pentru sectorul asigurărilor de viață și al altor tipuri de asigurări legate de investiții

În cazul asigurărilor de viață sau al altor tipuri de asigurări legate de investiții, pe lângă măsurile de precauție privind clientela impuse în ceea ce privește clientul și beneficiarul real, entitățile obligate aplică următoarele măsuri de precauție privind clientela în cazul beneficiarilor de polițe de asigurare de viață și de alte polițe de asigurare legate de investiții, de îndată ce beneficiarii sunt identificați sau desemnați:

- (a) în cazul beneficiarilor identificați ca persoane sau construcții juridice cu denumire specifică, consemnarea numelui persoanei sau al construcției;
- (b) în cazul beneficiarilor desemnați prin caracteristici sau categorie ori prin alte mijloace, obținerea unor informații suficiente privind beneficiarii respectivi, astfel încât, la momentul plății de compensații, să se poată stabili identitatea beneficiarului.

În sensul primului paragraf, verificarea identității beneficiarilor și, după caz, a beneficiarilor reali ai acestora are loc la momentul plății de compensații. În caz de cesiune, totală sau parțială, a unei asigurări de viață sau a unui alt tip de asigurare legată de investiții către un terț, entitățile obligate care au cunoștință de cesiunea respectivă identifică beneficiarul real la momentul cesiunii către persoana fizică sau juridică sau către construcția juridică care primește, pentru beneficiul propriu, valoarea poliței cesionate.

SECȚIUNEA 6

Recurgerea la alte entități obligate în ceea ce privește aplicarea măsurilor de precauție privind clientela

Articolul 48

Dispoziții generale privind recurgerea la alte entități obligate

(1) Entitățile obligate pot recurge la alte entități obligate, indiferent dacă sunt situate într-un stat membru sau într-o țară terță, pentru a îndeplini cerințele de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), cu condiția ca:

- (a) celelalte entități obligate să aplice cerințele de precauție privind clientela și cerințele de păstrare a evidențelor prevăzute în prezentul regulament sau cerințe echivalente atunci când celelalte entități obligate își au reședința sau sunt stabilite într-o țară terță;
- (b) respectarea cerințelor în materie de CSB/CFT de către celelalte entități obligate să fie supravegheată în conformitate cu capitolul IV din Directiva (UE) 2024/1640.

Responsabilitatea finală pentru îndeplinirea cerințelor de precauție privind clientela revine în continuare entității obligate care recurge la o altă entitate obligată.

(2) Atunci când decid să recurgă la alte entități obligate situate în țări terțe, entitățile obligate iau în considerare factorii de risc geografic enumerați în anexele II și III și orice informații sau orientări relevante furnizate de Comisie, de ACSB sau de alte autorități competente.

(3) În cazul entităților obligate care fac parte dintr-un grup, respectarea cerințelor prevăzute la prezentul articol și la articolul 49 poate fi asigurată prin politici, proceduri și controale la nivel de grup, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor următoare:

- (a) entitatea obligată se bazează pe informațiile furnizate exclusiv de către o entitate obligată care face parte din același grup;
 - (b) grupul aplică politici și proceduri în materie de CSB/CFT, măsuri de precauție privind clientela și norme privind păstrarea evidențelor care sunt în deplină conformitate cu prezentul regulament sau cu norme echivalente din țări terțe;
 - (c) punerea în aplicare efectivă a cerințelor menționate la litera (b) de la prezentul alineat este supravegheată la nivel de grup de către autoritatea de supraveghere din statul membru de origine în conformitate cu capitolul IV din Directiva (UE) 2024/1640 sau din țara terță în conformitate cu normele țării terțe respective.
- (4) Entitățile obligate nu recurg la entități obligate stabilite în țările terțe identificate în temeiul secțiunii 2 din prezentul capitol. Cu toate acestea, entitățile obligate stabilite în Uniune ale căror sucursale și filiale sunt stabilite în țările terțe respective pot recurge la sucursalele și filialele respective, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alineatul (3).

Articolul 49

Procesul de recurgere la o altă entitate obligată

- (1) Entitățile obligate obțin de la entitatea obligată la care au recurs toate informațiile necesare legate de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 20 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sau de activitatea care se introduce.
- (2) Entitățile obligate care recurg la alte entități obligate iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că entitatea obligată la care s-a recurs furnizează, la cerere:
- (a) copii ale informațiilor colectate pentru identificarea clientului;
 - (b) toate documentele justificative sau sursele fiabile de informații care au fost utilizate pentru a verifica identitatea clientului și, după caz, a beneficiarilor reali ai clientului sau a persoanelor în numele cărora acționează clientul, inclusiv datele obținute prin mijloace de identificare electronică și serviciile de încredere relevante, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014; și
 - (c) orice informații colectate privind scopul și natura dorită a relației de afaceri.
- (3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt furnizate fără întârziere de entitatea obligată la care s-a recurs și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare.
- (4) Condițiile pentru transmiterea informațiilor și a documentelor menționate la alineatele (1) și (2) se specifică într-un acord scris încheiat între entitățile obligate.
- (5) În cazul în care entitatea obligată recurge la o entitate obligată care face parte din grupul său, acordul scris poate fi înlocuit cu o procedură internă stabilită la nivel de grup, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 48 alineatul (3).

Articolul 50

Orientări privind recurgerea la alte entități obligate

Până la 10 iulie 2027, ACSB emite orientări adresate entităților obligate cu privire la:

- (a) condițiile care sunt acceptabile pentru ca entitățile obligate să recurgă la informațiile colectate de o altă entitate obligată, inclusiv în cazul aplicării de la distanță a măsurilor de precauție privind clientela;
- (b) rolurile și responsabilitățile entităților obligate implicate în situația în care se recurge la o altă entitate obligată;
- (c) abordări în materie de supraveghere în ceea ce privește recurgerea la alte entități obligate.

CAPITOLUL IV
TRANSPARENȚA ÎN CEEA CE PRIVEȘTE BENEFICIARIII REALI

Articolul 51

Identificarea beneficiarilor reali ai entităților juridice

Beneficiarii reali ai entităților juridice sunt persoanele fizice care:

- (a) dețin, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii ale entității corporative; sau
- (b) exercită control, direct sau indirect, asupra entității corporative sau altei entități juridice, prin participații în capitalurile proprii sau prin alte mijloace.

Controlul prin alte mijloace astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b) se identifică independent de existența unei participații în capitalurile proprii sau a controlului prin participații în capitalurile proprii și în paralel cu aceasta.

Articolul 52

Beneficiari reali prin participații în capitalurile proprii

(1) În sensul articolului 51 primul paragraf litera (a), „o participație în capitalurile proprii ale entității corporative” înseamnă exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra a cel puțin 25 % din acțiunile sau drepturile de vot ori alte participații în capitalurile proprii ale entității corporative, inclusiv dreptul la o cotă-parte din profit, la alte resurse interne sau la soldul lichidării. Drepturile indirecte de proprietate se calculează prin înmulțirea acțiunilor sau a drepturilor de vot ori a altor participații în capitalurile proprii deținute de entitățile intermediare din lanțul de entități în care beneficiarul real deține acțiuni sau drepturi de vot și prin adunarea rezultatelor acestor diferite lanțuri, cu excepția cazului în care se aplică articolul 54.

Pentru a evalua dacă există o participație în capitalurile proprii ale entității corporative, se iau în considerare participațiile deținute la fiecare nivel de proprietate.

(2) În cazul în care statele membre identifică, în temeiul articolului 8 alineatul (4) litera (c) din Directiva (UE) 2024/1640, categorii de entități corporative care sunt expuse unor riscuri mai ridicate de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, inclusiv pe baza sectoarelor în care își desfășoară activitatea, statele membre informează Comisia în acest sens. Până la 10 iulie 2029, Comisia evaluează dacă riscurile asociate acestor categorii de entități juridice sunt relevante pentru piața internă și, în cazul în care concluzionează că pentru atenuarea riscurilor respective este adecvat să se stabilească un prag mai scăzut, adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 85 pentru a modifica prezentul regulament prin identificarea:

- (a) categoriilor de entități corporative care sunt asociate unor riscuri mai ridicate de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și pentru care trebuie să se aplice un prag mai scăzut;
- (b) pragurilor aferente.

Pragul mai scăzut menționat la primul paragraf se stabilește la maximum 15 % din participațiile în capitalurile proprii ale entității corporative, cu excepția cazului în care Comisia concluzionează, pe baza riscului, că ar fi mai potrivit un prag mai ridicat, care, în orice caz, trebuie să fie mai mic de 25 %.

(3) Comisia revizuieste periodic actul delegat menționat la alineatul (2) pentru a se asigura că identifică categoriile relevante de entități corporative care sunt asociate unor riscuri mai ridicate și că pragurile aferente sunt proporționale cu riscurile respective.

(4) În cazul altor entități juridice decât entitățile corporative, pentru care, având în vedere forma și structura lor, nu este oportun sau posibil să se calculeze dreptul de proprietate, beneficiarii reali sunt persoanele fizice care exercită control prin alte mijloace, direct sau indirect, asupra entității juridice, în temeiul articolului 53 alineatele (3) și (4), cu excepția cazului în care se aplică articolul 57.

Articolul 53

Beneficiari reali prin exercitarea controlului

(1) Controlul asupra unei entități corporative sau al altei entități juridice se exercită prin participații în capitalurile proprii sau prin alte mijloace.

- (2) În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „control asupra entității juridice” înseamnă posibilitatea de a exercita, în mod direct sau indirect, o influență semnificativă și de a impune decizii relevante în cadrul entității juridice;
 - (b) „control indirect asupra unei entități juridice” înseamnă controlul asupra entităților juridice intermediare din structura de proprietate sau din diferite lanțuri ale structurii de proprietate, unde controlul direct este identificat la fiecare nivel al structurii;
 - (c) „control prin participatii în capitalurile proprii ale entității corporative” înseamnă exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra a 50 % plus unu din acțiunile sau drepturile de vot sau alte participatii în capitalurile proprii ale entității corporative.
- (3) Controlul asupra entității juridice prin alte mijloace include, în orice caz, posibilitatea de a exercita:
- (a) în cazul unei entități corporative, majoritatea drepturilor de vot în cadrul entității corporative, indiferent dacă acestea sunt sau nu partajate de persoane care acționează în mod concertat;
 - (b) dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor sau funcționarilor similari ai consiliului de administrație al entității juridice sau ai organelor administrative, de conducere sau de supraveghere ale acesteia;
 - (c) drepturi de veto sau de decizie relevante aferente cotei-părți din entitatea corporativă;
 - (d) decizii privind distribuirea profitului entității juridice sau care conduc la o modificare a activelor în cadrul entității juridice.
- (4) În plus față de alineatul (3), controlul asupra entității juridice poate fi exercitat prin alte mijloace. În funcție de situația specifică a entității juridice și de structura acesteia, controlul prin alte mijloace poate include:
- (a) acorduri formale sau informale cu proprietarii, membrii sau entitățile juridice, dispoziții din statut, acorduri de parteneriat, acorduri de sindicalizare sau acorduri ori documente echivalente, în funcție de caracteristicile specifice ale entității juridice, precum și modalitățile de vot;
 - (b) relațiile între membrii familiei;
 - (c) utilizarea unor acorduri formale sau informale privind persoana desemnată.

În sensul prezentului alineat, „acord formal privind persoana desemnată” înseamnă un contract sau un acord echivalent încheiat între o persoană care desemnează și o persoană desemnată, în care persoana care desemnează este o entitate juridică sau o persoană fizică ce emite instrucțiuni unei persoane desemnate de a acționa în numele său într-o anumită calitate, inclusiv în calitate de director, acționar sau constituitor, iar persoana desemnată este o entitate juridică sau o persoană fizică mandatată de persoana care desemnează să acționeze în numele său.

Articolul 54

Coexistența participației în capitalurile proprii și a controlului în structura de proprietate

În cazul în care entitățile corporative sunt deținute printr-o structură de proprietate pe mai multe niveluri, iar în unul sau mai multe lanțuri ale structurii respective coexistă participația în capitalurile proprii și controlul în raport cu diferite niveluri ale lanțului, beneficiarii reali sunt:

- (a) persoanele fizice care exercită control, direct sau indirect, prin participatii în capitalurile proprii sau prin alte mijloace, asupra entităților juridice care dețin o participație directă în capitalurile proprii ale entității corporative, fie individual, fie cumulativ;
- (b) persoanele fizice care, în mod individual sau cumulativ, direct sau indirect, dețin o participație în capitalurile proprii ale entității corporative care exercită control, direct sau indirect, prin participatii în capitalurile proprii sau prin alte mijloace, asupra entității corporative.

Articolul 55

Structuri de proprietate care implică construcții juridice sau entități juridice similare

În cazul în care entitățile juridice menționate la articolul 57 sau construcțiile juridice dețin o participație în capitalurile proprii ale entității corporative, fie individual, fie cumulativ, sau exercită control, direct sau indirect, asupra entității corporative, prin participații în capitalurile proprii sau prin alte mijloace, beneficiarii reali sunt persoanele fizice care sunt beneficiarii reali ai entităților juridice menționate la articolul 57 sau ai construcțiilor juridice.

Articolul 56

Notificări

Fiecare stat membru notifică Comisiei, până la 10 octombrie 2027, o listă a tipurilor de entități juridice existente în temeiul dreptului său intern ai căror beneficiari reali sunt identificați în conformitate cu articolul 51 și cu articolul 52 alineatul (4). Notificarea respectivă include categoriile specifice de entități, descrierea caracteristicilor acestora și, după caz, temeiul juridic în baza dreptului intern al statului membru în cauză. Notificarea include, de asemenea, o indicație a aplicării sau nu a mecanismului prevăzut la articolul 63 alineatul (4), având în vedere forma și structurile specifice ale entităților juridice, altele decât entitățile corporative, însoțită de o justificare detaliată a motivelor în acest sens.

Comisia transmite notificarea menționată la primul paragraf celorlalte state membre.

Articolul 57

Identificarea beneficiarilor reali ai entităților juridice similare *trust*-urilor exprese

(1) În cazul entităților juridice, altele decât cele menționate la articolul 51, similare *trust*-urilor exprese, cum ar fi fundațiile, beneficiarii reali sunt toate persoanele fizice următoare:

- (a) fondatorii;
- (b) membrii organului de conducere în exercitarea funcției sale de conducere;
- (c) membrii organului de conducere în exercitarea funcției sale de supraveghere;
- (d) beneficiarii, cu excepția cazului în care se aplică articolul 59;
- (e) orice altă persoană fizică care exercită control, direct sau indirect, asupra entității juridice.

(2) În cazurile în care entitățile juridice menționate la alineatul (1) aparțin unor structuri de control pe mai multe niveluri, în cadrul cărora oricare dintre pozițiile enumerate la alineatul (1) este deținută de o entitate juridică, beneficiarii reali ai entităților juridice menționate la alineatul (1) sunt:

- (a) persoanele fizice enumerate la alineatul (1); și
- (b) beneficiarii reali ai entităților juridice care dețin oricare dintre pozițiile enumerate la alineatul (1).

(3) Statele membre notifică Comisiei, până la 10 octombrie 2027, o listă a tipurilor de entități juridice ai căror beneficiari reali sunt identificați în conformitate cu alineatul (1).

Notificarea menționată la primul paragraf este însoțită de o descriere:

- (a) a formei și a caracteristicilor de bază ale respectivelor entități juridice;
- (b) a procesului prin care pot fi înființate;
- (c) a procesului de accesare a informațiilor de bază și a informațiilor privind beneficiarii reali în legătură cu entitățile juridice respective;
- (d) a site-urilor web pe care pot fi consultate registrele centrale care conțin informații privind beneficiarii reali ai entităților juridice respective, precum și a datelor de contact ale entităților responsabile de aceste registre.

(4) Comisia poate să adopte, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă a tipurilor de entități juridice reglementate de dreptul statelor membre, care ar trebui să facă obiectul cerințelor de la prezentul articol. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2).

Articolul 58

Identificarea beneficiarilor reali ai trust-urilor exprese și ai construcțiilor juridice similare

(1) Beneficiarii reali ai *trust*-urilor exprese sunt toate persoanele fizice următoare:

- (a) constituitorii;
- (b) persoanele care dețin calitatea de *trustee*;
- (c) protectorii, dacă există;
- (d) beneficiarii, cu excepția cazului în care se aplică articolul 59 sau 60;
- (e) oricare alte persoane fizice ce exercită controlul în ultimă instanță asupra *trust*-ului expres prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau prin alte mijloace, inclusiv prin intermediul unui lanț de control sau de proprietate.

(2) Beneficiarii reali ai altor construcții juridice similare *trust*-urilor exprese sunt persoanele fizice care dețin poziții echivalente sau similare celor menționate la alineatul (1).

(3) Atunci când construcțiile juridice aparțin unor structuri de control pe mai multe niveluri și în cadrul cărora oricare dintre pozițiile enumerate la alineatul (1) este deținută de o entitate juridică, beneficiarii reali ai construcției juridice sunt:

- (a) persoanele fizice enumerate la alineatul (1); și
- (b) beneficiarii reali ai entităților juridice care dețin oricare dintre pozițiile enumerate la alineatul (1).

(4) Statele membre notifică Comisiei, până la 10 octombrie 2027, o listă a tipurilor de construcții juridice similare *trust*-urilor exprese care sunt reglementate de dreptul lor.

Notificarea este însoțită de o descriere:

- (a) a formei și a caracteristicilor de bază ale respectivelor construcții juridice;
- (b) a procesului prin care respectivele construcții juridice pot fi înființate;
- (c) a procesului de accesare a informațiilor de bază și a informațiilor privind beneficiarii reali în legătură cu construcțiile juridice respective;
- (d) a site-urilor web pe care pot fi consultate registrele centrale care conțin informații privind beneficiarii reali ai construcțiilor juridice respective, precum și a datelor de contact ale entităților responsabile de aceste registre.

De asemenea, notificarea este însoțită de o justificare care detaliază motivele pentru care statul membru consideră că construcțiile juridice notificate sunt similare *trust*-urilor exprese și a concluzionat că alte construcții juridice reglementate de dreptul său intern nu sunt similare *trust*-urilor exprese.

(5) Comisia poate să adopte, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă a tipurilor de construcții juridice reglementate de dreptul statelor membre, care ar trebui să facă obiectul aceluiași cerințe de transparență în ceea ce privește beneficiarii reali ca și *trust*-urile exprese, însoțită de informațiile menționate la alineatul (4) al doilea paragraf de la prezentul articol. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2).

Articolul 59

Identificarea unei categorii de beneficiari

(1) În cazul entităților juridice similare *trust*-urilor exprese în temeiul articolului 57 sau, cu excepția *trust*-urilor discreționare, a *trust*-urilor exprese și a construcțiilor juridice similare în temeiul articolului 58, în cazul în care beneficiarii nu au fost încă stabiliți, se identifică categoria de beneficiari și caracteristicile generale ale acesteia. Beneficiarii din categoria respectivă sunt beneficiari reali de îndată ce sunt identificați sau desemnați.

- (2) În următoarele cazuri, se identifică numai categoria de beneficiari și caracteristicile acesteia:
- (a) schemele de pensii care intră sub incidența Directivei (UE) 2016/2341;
 - (b) sistemele de participare financiară sau de participare a angajaților, cu condiția ca statele membre să fi concluzionat, în urma unei evaluări adecvate a riscurilor, că există un risc scăzut de utilizare abuzivă în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului;
 - (c) entități juridice similare *trust*-urilor exprese în temeiul articolului 57, *trust*-uri exprese și construcții juridice similare în temeiul articolului 58, cu condiția ca:
 - (i) entitățile juridice, *trust*-urile exprese sau construcțiile juridice similare să fi fost înființate fără scop lucrativ sau în scop caritabil; și
 - (ii) în urma unei evaluări adecvate a riscurilor, statele membre să fi concluzionat că categoria de entități juridice, *trust*-uri exprese sau construcții juridice similare prezintă un risc scăzut de utilizare abuzivă în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.
- (3) Statul membru notifică Comisiei categoriile de entități juridice, *trust*-uri exprese sau construcții juridice similare în temeiul alineatului (2), împreună cu o justificare bazată pe evaluarea riscurilor specifice. Comisia transmite notificarea respectivă celorlalte state membre.

Articolul 60

Identificarea beneficiarilor potențiali și a beneficiarilor implicați în cadrul *trust*-urilor discreționare

În cazul *trust*-urilor discreționare, dacă beneficiarii nu au fost încă selectați, se identifică beneficiarii potențiali și beneficiarii implicați. Beneficiarii din rândul beneficiarilor potențiali sunt beneficiari reali de îndată ce sunt selectați. Beneficiarii implicați sunt beneficiarii reali atunci când persoanele care dețin calitatea de *trustee* nu își exercită puterea discreționară.

În cazul în care *trust*-urile discreționare îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (2), se identifică numai categoria de beneficiari potențiali și de beneficiari implicați. Respectivul categorii de *trust*-uri discreționare sunt notificate Comisiei în conformitate cu alineatul (3) de la articolul respectiv.

Articolul 61

Identificarea beneficiarilor reali ai organismelor de plasament colectiv

Prin derogare de la articolul 51 primul paragraf și de la articolul 58 alineatul (1), beneficiarii reali ai organismelor de plasament colectiv sunt persoanele fizice care îndeplinesc una sau mai multe dintre următoarele condiții:

- (a) dețin direct sau indirect 25 % sau mai mult din unitățile deținute în organismul de plasament colectiv;
- (b) au capacitatea de a defini sau de a influența politica de investiții a organismului de plasament colectiv;
- (c) exercită control asupra activităților organismului de plasament colectiv prin alte mijloace.

Articolul 62

Informații privind beneficiarii reali

(1) Entitățile juridice și persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai *trust*-urilor exprese ori persoanele care dețin poziții echivalente în construcții juridice similare se asigură că informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin, le furnizează entităților obligate în contextul procedurilor de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul III sau le transmit către registrele centrale sunt adecvate, exacte și actualizate.

Informațiile privind beneficiarii reali menționate la primul paragraf includ următoarele:

- (a) toate prenumele și numele, locul și data nașterii completă, adresa de reședință, țara de reședință și cetățenia sau cetățeniile beneficiarului real, numărul documentului de identitate, cum ar fi pașaportul sau documentul național de identitate și, dacă există, codul numeric personal unic atribuit persoanei de către țara în care aceasta își are reședința obișnuită, precum și o descriere generală a sursei acestui număr;
- (b) natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut în entitatea juridică sau construcția juridică, fie prin participării în capitalurile proprii, fie prin control prin alte mijloace, precum și data de la care este deținut acest interes generator de beneficii;
- (c) informații privind entitatea juridică al cărei beneficiar real este persoana fizică, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) litera (b), sau, în cazul construcțiilor juridice al căror beneficiar real este persoana fizică, informații de bază privind construcția juridică;
- (d) în cazul în care structura de proprietate și de control conține mai multe entități juridice sau construcții juridice, o descriere a structurii respective, inclusiv denumirea și, dacă există, numerele de identificare pentru fiecare entitate juridică sau construcție juridică care face parte din structura respectivă, precum și o descriere a relațiilor dintre acestea, inclusiv cota de participație deținută;
- (e) în cazul în care o categorie de beneficiari este identificată în temeiul articolului 59, o descriere generală a caracteristicilor categoriei de beneficiari;
- (f) în cazul în care beneficiarii potențiali și beneficiarii implicați sunt identificați în temeiul articolului 60:
 - (i) pentru persoanele fizice, numele și prenumele acestora;
 - (ii) pentru entitățile juridice și construcțiile juridice, denumirile acestora;
 - (iii) pentru o categorie de beneficiari potențiali sau beneficiari implicați, descrierea acesteia.

(2) Entitățile juridice și persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai *trust*-urilor exprese ori persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară obțin informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii reali în termen de 28 de zile calendaristice de la crearea entității juridice sau de la constituirea construcției juridice. Informațiile respective sunt actualizate cu promptitudine și, în orice caz, în termen de 28 de zile calendaristice de la orice schimbare a beneficiarilor reali și anual.

Articolul 63

Obligațiile entităților juridice

(1) Toate entitățile juridice create în Uniune obțin și dețin informații adecvate, exacte și actualizate cu privire la beneficiarii reali.

Entitățile juridice furnizează entităților obligate, pe lângă informațiile privind proprietarii lor legali, informații privind beneficiarii reali, atunci când entitățile obligate iau măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul III.

(2) Entitatea juridică raportează registrului central informațiile privind beneficiarii reali, fără întârzieri nejustificate, după crearea acesteia. Orice modificare a informațiilor se raportează în registrul central fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de 28 de zile calendaristice de la momentul respectiv. Entitatea juridică verifică periodic dacă deține informații actualizate cu privire la beneficiarii săi reali. O astfel de verificare se efectuează cel puțin anual, fie ca proces de sine stătător, fie în cadrul altor procese periodice, cum ar fi depunerea situației financiare.

Beneficiarii reali ai unei entități juridice, precum și entitățile juridice și, în cazul construcțiilor juridice, persoanele care dețin calitatea de *trustee* sau persoanele care dețin o poziție echivalentă, care fac parte din structura de proprietate sau de control a entității juridice, furnizează entităților juridice respective toate informațiile necesare pentru ca entitatea juridică să respecte cerințele prezentului capitol sau să răspundă oricărei cereri de informații suplimentare primite în temeiul articolului 10 alineatul (4) din Directiva (UE) 2024/1640.

(3) În cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor de identificare posibile în temeiul articolelor 51-57, nu se identifică nicio persoană ca beneficiar real sau în cazul în care entitatea juridică se confruntă cu o incertitudine semnificativă și justificată cu privire la faptul că persoanele identificate sunt beneficiarii reali, entitățile juridice țin evidența acțiunilor întreprinse în vederea identificării beneficiarilor reali ai acestora.

(4) În cazurile menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, atunci când furnizează informații privind beneficiarii reali în conformitate cu articolul 20 din prezentul regulament și cu articolul 10 din Directiva (UE) 2024/1640, entitățile juridice furnizează următoarele:

- (a) o declarație din care să reiasă că nu există niciun beneficiar real sau că beneficiarii reali nu au putut fi stabiliți, însoțită de o justificare care să explice de ce nu a fost posibilă stabilirea beneficiarului real în conformitate cu articolele 51-57 din prezentul regulament și să indice aspectele din informațiile obținute în privința cărora există incertitudini;
- (b) informații detaliate privind toate persoanele fizice care sunt membri ai personalului de conducere de nivel superior în cadrul entității juridice echivalente cu informațiile solicitate în temeiul articolului 62 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din prezentul regulament.

În sensul prezentului alineat, „membri ai personalului de conducere de nivel superior” înseamnă persoanele fizice care sunt membri executivi ai organului de conducere, precum și persoanele fizice care exercită funcții de conducere în cadrul unei entități juridice și care sunt responsabile și răspunzătoare în fața organului de conducere pentru gestionarea activității de zi cu zi a entității.

(5) Entitățile juridice pun la dispoziția autorităților competente, la cerere și fără întârziere, informațiile colectate în temeiul prezentului articol.

(6) Informațiile menționate la alineatul (4) se păstrează timp de cinci ani de la data la care entitățile juridice sunt dizolvate sau încetează să existe în alt mod, fie de către persoane desemnate de entitate să păstreze documentele, fie de către administratori, lichidatori sau alte persoane implicate în dizolvarea entității. Identitatea și datele de contact ale persoanei responsabile cu păstrarea informațiilor se raportează în registrele centrale.

Articolul 64

Obligațiile persoanelor care dețin calitatea de trustee

(1) În cazul unei construcții juridice administrate într-un stat membru sau al unei construcții juridice a cărei persoană care deține calitatea de trustee sau persoană care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară își are reședința sau este stabilită într-un stat membru, persoanele care dețin calitatea de trustee și persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară obțin și dețin următoarele informații referitoare la construcția juridică:

- (a) informații de bază privind construcția juridică;
- (b) informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii reali, astfel cum sunt prevăzute la articolul 62;
- (c) în cazul în care entitățile juridice sau construcțiile juridice sunt părți la construcția juridică, informații de bază și informații privind beneficiarii reali în legătură cu respectivele entități juridice și construcții juridice;
- (d) informații privind orice agent autorizat să acționeze în numele construcției juridice sau să întreprindă orice acțiune în legătură cu aceasta, precum și privind entitățile obligate cu care persoana care deține calitatea de trustee sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară stabilește o relație de afaceri în numele construcției juridice.

Informațiile menționate la primul paragraf se păstrează timp de cinci ani de la data la care încetează implicarea în trust-ul expres sau în construcția juridică similară a persoanei care deține calitatea de trustee sau a persoanei care deține o poziție echivalentă.

(2) Persoana care deține calitatea de trustee sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară obține și transmite registrului central informațiile privind beneficiarii reali și informațiile de bază privind construcția juridică, fără întârzieri nejustificate, după constituirea trust-ului expres sau a construcției juridice similare și, în orice caz, în termen de 28 de zile calendaristice de la momentul respectiv. Persoana care deține calitatea de trustee sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară se asigură că orice schimbare a beneficiarilor reali sau a informațiilor de bază privind construcția juridică este raportată registrului central, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de 28 de zile calendaristice de la data la care intervine schimbarea respectivă.

Persoana care deține calitatea de trustee sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară verifică periodic dacă informațiile pe care le deține cu privire la construcția juridică în temeiul alineatului (1) primul paragraf sunt actualizate. O astfel de verificare se efectuează cel puțin anual, fie ca proces de sine stătător, fie în cadrul altor procese periodice.

(3) Persoanele care dețin calitatea de trustee sau persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară menționate la alineatul (1) dezvăluie statutul lor și furnizează entităților obligate informații privind beneficiarii reali și privind activele construcțiilor juridice care trebuie gestionate în contextul unei relații de afaceri sau al unei tranzacții ocazionale, atunci când entitățile obligate aplică măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul III.

(4) Beneficiarii (reali ai unei construcții juridice, alții decât persoanele care dețin calitatea de *trustee* sau persoanele care dețin o poziție echivalentă, agenții și entitățile obligate în serviciul construcției juridice, precum și orice persoană și, în cazul construcțiilor juridice, de persoanele care dețin calitatea de *trustee*, care reprezintă legăturile prin care are loc intermedierea poziției indirecte a beneficiarilor reali ai construcției juridice, furnizează persoanelor care dețin calitatea de *trustee* sau persoanelor care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară toate informațiile și documentația necesare pentru ca persoanele care dețin calitatea de *trustee* sau persoanele care dețin o poziție echivalentă să respecte cerințele prezentului capitol.

(5) Persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai unui *trust* expres și persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară pun la dispoziția autorităților competente informațiile colectate în temeiul prezentului articol, la cerere și fără întârziere.

(6) În cazul construcțiilor juridice ale căror părți sunt entități juridice, atunci când, după epuizarea tuturor mijloacelor de identificare posibile în temeiul articolelor 51-57, nu se identifică nicio persoană ca beneficiar real al entităților juridice respective sau atunci când există o incertitudine semnificativă și justificată cu privire la faptul că persoanele identificate sunt beneficiarii reali, persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai *trust*-urilor exprese ori persoanele care dețin o poziție echivalentă în construcții juridice similare țin evidența acțiunilor întreprinse în vederea identificării beneficiarilor reali ai acestora.

(7) În cazurile menționate la alineatul (6) de la prezentul articol, atunci când furnizează informații privind beneficiarii reali în conformitate cu articolul 20 din prezentul regulament și cu articolul 10 din Directiva (UE) 2024/1640, persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai *trust*-urilor exprese ori persoanele care dețin o poziție echivalentă în construcții juridice similare furnizează următoarele:

- (a) o declarație din care să reiasă că nu există niciun beneficiar real sau că beneficiarii reali nu au putut fi stabiliți, însoțită de o justificare care să explice de ce nu a fost posibilă stabilirea beneficiarului real în conformitate cu articolele 51-57 din prezentul regulament și să indice aspectele din informațiile obținute în privința cărora există incertitudini;
- (b) informații detaliate privind toate persoanele fizice care sunt membri ai personalului de conducere de nivel superior în cadrul entității juridice care este parte la construcția juridică, echivalente cu informațiile solicitate în temeiul articolului 62 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din prezentul regulament.

Articolul 65

Exceptări de la obligațiile entităților juridice și ale construcțiilor juridice

Articolele 63 și 64 nu se aplică:

- (a) societăților ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, cu condiția ca:
 - (i) controlul asupra societății să fie exercitat exclusiv de persoana fizică cu drepturi de vot;
 - (ii) nicio altă entitate juridică sau construcție juridică să nu facă parte din structura de proprietate sau de control a societății; și
 - (iii) pentru entitățile juridice străine în temeiul articolului 67, să existe cerințe echivalente cu cele menționate la subpunctele (i) și (ii) de la prezenta literă în temeiul standardelor internaționale;
- (b) organismelor de drept public în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴³⁾.

Articolul 66

Obligațiile persoanelor desemnate

Aționarii nominali și directorii nominali ai unei entități juridice păstrează informații adecvate, exacte și actualizate cu privire la identitatea persoanei care îi desemnează și a beneficiarilor reali ai persoanei care îi desemnează și prezintă aceste informații, precum și statutul lor, entității juridice. Entitățile juridice raportează aceste informații registrului central.

⁽⁴³⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

Entitățile juridice raportează, de asemenea, informațiile menționate la primul paragraf entităților obligate atunci când entitățile obligate aplică măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul III.

Articolul 67

Entități juridice străine și construcții juridice străine

(1) Entitățile juridice create în afara Uniunii și persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai *trust*-urilor exprese administrate în afara Uniunii ori persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară administrată în afara Uniunii sau care își au reședința sau sunt stabilite în afara Uniunii transmit informații privind beneficiarii reali, în temeiul articolului 62, registrului central al statului membru în care acestea:

- (a) stabilesc o relație de afaceri cu o entitate obligată;
- (b) achiziționează bunuri imobile în Uniune, fie direct, fie prin intermediari;
- (c) achiziționează, fie direct, fie prin intermediari, oricare dintre următoarele bunuri de la persoane care comercializează astfel de bunuri, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 3 literele (f) și (j), în contextul unei tranzacții ocazionale:
 - (i) autovehicule în scopuri necomerciale, la un preț de cel puțin 250 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
 - (ii) ambarcațiuni în scopuri necomerciale, la un preț de cel puțin 7 500 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
 - (iii) aeronave în scopuri necomerciale, la un preț de cel puțin 7 500 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
- (d) li se atribuie un contract de achiziții publice pentru bunuri sau servicii ori concesiuni de către o autoritate contractantă din Uniune.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), în cazul în care entitățile juridice create în afara Uniunii stabilesc o relație de afaceri cu o entitate obligată, acestea transmit informațiile privind beneficiarii reali registrului central doar în cazul în care:

- (a) stabilesc o relație de afaceri cu o entitate obligată care este asociată cu riscuri medii-ridicate sau ridicate de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în temeiul evaluării riscurilor la nivelul Uniunii sau al evaluării naționale a riscurilor efectuate de statul membru în cauză, menționate la articolele 7 și 8 din Directiva (UE) 2024/1640; sau
- (b) în evaluarea riscurilor la nivelul Uniunii sau evaluarea națională a riscurilor efectuată de statul membru în cauză, categoria din care face parte entitatea juridică sau sectorul în care entitatea juridică creată în afara Uniunii își desfășoară activitatea sunt identificate ca fiind asociate, după caz, cu riscuri medii-ridicate sau ridicate de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

(3) Informațiile privind beneficiarii reali sunt însoțite de o declarație în care sunt precizate activitățile în legătură cu care sunt transmise informațiile, precum și de orice document relevant și se transmit:

- (a) pentru cazurile menționate la alineatul (1) litera (a), înainte de începerea relației de afaceri;
- (b) pentru cazurile menționate la alineatul (1) literele (b) și (c), înainte de finalizarea achiziției;
- (c) pentru cazurile menționate la alineatul (1) litera (d), înainte de semnarea contractului.

(4) În sensul alineatului (1) litera (a), entitățile obligate informează entitățile juridice în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (2) și solicită un certificat care să facă dovada înregistrării în registru a informațiilor privind beneficiarii reali sau un extras din informațiile respective înscrise în registrul central pentru a continua relația de afaceri sau tranzacția ocazională.

(5) În cazurile prevăzute la alineatul (1), entitățile juridice create în afara Uniunii și persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai *trust*-urilor exprese administrate în afara Uniunii ori persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară administrată în afara Uniunii sau care își au reședința sau sunt stabilite în afara Uniunii raportează orice modificare a informațiilor privind beneficiarii reali înscrise în registrul central în temeiul alineatului (1) fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de 28 de zile calendaristice de la schimbarea respectivă.

Primul paragraf se aplică:

- (a) pentru cazurile menționate la alineatul (1) litera (a), pe întreaga durată a relației de afaceri cu entitatea obligată;
 - (b) pentru cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), atâ timp cât entitatea juridică sau construcția juridică deține bunul imobil;
 - (c) pentru cazurile menționate la alineatul (1) litera (c), pe durata perioadei cuprinse între transmiterea inițială a informațiilor către registrul central și finalizarea achiziției;
 - (d) pentru cazurile menționate la alineatul (1) litera (d), pe întreaga durată a contractului.
- (6) În cazul în care entitatea juridică, persoana care deține calitatea de *trustee* al unui *trust* expres sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) în diferite state membre, un certificat care să facă dovada înregistrării informațiilor privind beneficiarii reali în registrul central al unui stat membru este considerat o dovadă suficientă a înregistrării.
- (7) În cazul în care, la 10 iulie 2027, entitățile juridice create în afara Uniunii sau construcțiile juridice administrate în afara Uniunii sau a căror persoană care deține calitatea de *trustee* sau persoană care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară își are reședința sau este stabilită în afara Uniunii dețin, fie direct, fie prin intermediari, bunuri imobile, informațiile privind beneficiarii reali ai entităților juridice și construcțiilor juridice respective se transmit registrului central și sunt însoțite de o justificare a transmiterii respective până la 10 ianuarie 2028.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică entităților juridice sau construcțiilor juridice care au achiziționat bunuri imobile în Uniune înainte de 1 ianuarie 2014.

Statele membre pot decide, în funcție de risc, că se aplică o dată anterioară și notifică acest lucru Comisiei. Comisia comunică astfel de decizii celorlalte state membre.

(8) În funcție de risc, statele membre pot extinde obligația prevăzută la alineatul (1) litera (a) pentru a cuprinde relațiile de afaceri cu entități juridice străine care sunt în curs la 10 iulie 2027 și notifică acest lucru Comisiei. Comisia comunică astfel de decizii celorlalte state membre.

Articolul 68

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile care se aplică pentru încălcările dispozițiilor prezentului capitol și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

Statele membre notifică Comisiei aceste norme privind sancțiunile împreună cu temeiul juridic al acestora până la 10 ianuarie 2025 și îi comunică fără întârziere acesteia orice modificare ulterioară a acestora.

(2) Până la 10 iulie 2026, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 85 pentru a completa prezentul regulament prin definirea:

- (a) categoriilor de încălcări care fac obiectul sancțiunilor și a persoanelor răspunzătoare pentru aceste încălcări;
- (b) indicatorilor pentru clasificarea nivelului de gravitate a încălcărilor care atrag aplicarea sancțiunilor;
- (c) criteriilor care trebuie luate în considerare la stabilirea nivelului sancțiunilor.

Comisia revizuieste periodic actul delegat menționat la primul paragraf pentru a se asigura că acesta identifică categoriile relevante de încălcări și că sancțiunile aferente sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

CAPITOLUL V
OBLIGAȚII DE RAPORTARE

Articolul 69

Raportarea suspiciunilor

(1) Entitățile obligate și, după caz, directorii și angajații acestora cooperează pe deplin cu FIU, asigurând, cu promptitudine:

- (a) raportarea către FIU, din proprie inițiativă, în cazul în care entitatea obligată are cunoștință, suspectează sau are motive întemeiate să suspecteze că fondurile sau activitățile, indiferent de suma în cauză, reprezintă produse ale unei activități infracționale sau au legătură cu finanțarea terorismului sau cu o activitate infracțională, precum și transmiterea unui răspuns la solicitările de informații suplimentare formulate de FIU în astfel de cazuri;
- (b) furnizarea către FIU, la solicitarea acesteia, a tuturor informațiilor necesare, inclusiv a informațiilor privind evidențele tranzacțiilor, în termenele impuse.

Se raportează toate tranzacțiile suspecte, inclusiv încercările de efectuare a unor tranzacții și suspiciunile care decurg din incapacitatea de a aplica măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu primul paragraf.

În sensul primului paragraf, entitățile obligate răspund unei solicitări de informații formulate de FIU în termen de cinci zile lucrătoare. În cazuri justificate și urgente, FIU-urile pot scurta termenul respectiv, inclusiv prin stabilirea unui interval mai mic de 24 de ore.

Prin derogare de la cel de la treilea paragraf, FIU poate prelungi termenul de răspuns dincolo de cele cinci zile lucrătoare prevăzute, în cazul în care consideră că acest lucru este justificat și cu condiția ca prelungirea să nu submineze analiza FIU.

(2) În sensul alineatului (1), entitățile obligate evaluează tranzacțiile sau activitățile desfășurate de clienții lor pe baza oricăror fapte și informații relevante de care au cunoștință sau pe care le dețin și în funcție de acestea. Atunci când este necesar, entitățile obligate acordă prioritate evaluării lor, ținând seama de urgența tranzacției sau a activității și de riscurile care se răsfrâng asupra statului membru în care sunt stabilite.

O suspiciune în temeiul alineatului (1) litera (a) se bazează pe caracteristicile clientului și ale contrapărților, pe dimensiunea și natura tranzacției ori a activității sau pe metodele și tiparele aferente tranzacției sau activității, pe legătura existentă între mai multe tranzacții sau activități, pe originea, destinația sau utilizarea fondurilor sau pe orice altă circumstanță cunoscută entității obligate, inclusiv coerența tranzacției sau a activității cu informațiile obținute în temeiul capitolului III, incluzând profilul de risc al clientului.

(3) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare specifică formatul care trebuie utilizat pentru raportarea suspiciunilor în temeiul alineatului (1) litera (a) și pentru furnizarea evidențelor tranzacțiilor în temeiul alineatului (1) litera (b).

(4) Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (3) de la prezentul articol în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(5) Până la 10 iulie 2027, ACSB emite orientări privind indicatorii activităților sau comportamentelor suspecte. Respectivele orientări se actualizează periodic.

(6) Coordonatorul funcției de conformitate numit în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) transmite informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol către FIU din statul membru pe al cărui teritoriu este stabilită entitatea obligată care transmite informațiile.

(7) Entitățile obligate se asigură că coordonatorul funcției de conformitate numit în conformitate cu articolul 11 alineatul (2), precum și orice angajat sau persoană aflată într-o poziție comparabilă, inclusiv agenții și distribuitorii, care sunt implicați în îndeplinirea sarcinilor care intră sub incidența prezentului articol sunt protejați împotriva represaliilor, a discriminării și a oricărui alt tratament inechitabil ca urmare a îndeplinirii sarcinilor respective.

Prezentul alineat nu aduce atingere protecției la care persoanele menționate la primul paragraf pot avea dreptul în temeiul Directivei (UE) 2019/1937.

(8) În cazul în care activitățile din cadrul unui parteneriat pentru schimbul de informații oferă prilejul de a avea cunoștință, de a suspecta sau de a avea motive întemeiate pentru a suspecta că fondurile, indiferent de suma în cauză, reprezintă produse ale unei activități infracționale sau au legătură cu finanțarea terorismului, entitățile obligate care au identificat suspiciuni în legătură cu activitățile clienților lor pot desemna una din entitățile obligate respective să fie însărcinată cu transmiterea unui raport către FIU în temeiul alineatului (1) litera (a). Raportul include cel puțin numele și datele de contact ale tuturor entităților obligate care au participat la activitățile care au stat la baza raportului.

În cazul în care entitățile obligate menționate la primul paragraf sunt stabilite în mai multe state membre, informațiile se raportează fiecărei FIU relevante. În acest scop, entitățile obligate se asigură că raportul este transmis de o entitate obligată de pe teritoriul statelor membre în care este situată FIU.

În cazul în care entitățile obligate decid să nu facă uz de posibilitatea de a transmite un raport unic la FIU în temeiul primului paragraf, acestea includ în rapoartele lor o mențiune a faptului că suspiciunea este rezultatul activităților din cadrul unui parteneriat pentru schimbul de informații.

(9) Entitățile obligate menționate la alineatul (8) de la prezentul articol păstrează o copie a oricărui raport transmis în temeiul alineatului respectiv, în conformitate cu articolul 77.

Articolul 70

Dispoziții specifice privind raportarea suspiciunilor de către anumite categorii de entități obligate

(1) Prin derogare de la articolul 69 alineatul (1), statele membre pot permite entităților obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) să transmită informațiile menționate la articolul 69 alineatul (1) unui organism de autoreglementare desemnat de statul membru.

Organismul de autoreglementare desemnat transmite informațiile menționate la primul paragraf către FIU cu promptitudine și sub formă nefiltrată.

(2) Notarii, avocații, alte persoane care exercită profesii juridice liberale, auditorii, experții contabili externi și consilierii fiscali sunt exceptați de la cerințele prevăzute la articolul 69 alineatul (1), în măsura în care această exceptare se referă la informațiile pe care aceștia le primesc de la un client sau le obțin în legătură cu acesta în cursul evaluării situației juridice a clientului sau al îndeplinirii sarcinii de apărare sau de reprezentare a clientului respectiv în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv în cadrul consilierii privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau ulterior acestora.

Exceptarea prevăzută la primul paragraf nu se aplică atunci când entitățile obligate menționate la paragraful respectiv:

- (a) participă la spălarea banilor, la infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau la finanțarea terorismului;
- (b) furnizează consultanță juridică în scopul spălării banilor, al săvârșirii unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau al finanțării terorismului; sau
- (c) au cunoștință de faptul că intenția clientului este să obțină consultanță juridică în scopul spălării banilor, al săvârșirii unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau al finanțării terorismului; cunoașterea sau scopul pot fi deduse din împrejurări de fapt obiective.

(3) În plus față de situațiile menționate la alineatul (2) al doilea paragraf, atunci când acest lucru este justificat de riscurile mai ridicate de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului asociate cu anumite tipuri de tranzacții, statele membre pot decide că exceptarea menționată la alineatul (2) primul paragraf nu se aplică în cazul acestor tipuri de tranzacții și, dacă este cazul, pot impune obligații de raportare suplimentare entităților obligate menționate la alineatul respectiv. Statele membre notifică Comisiei orice decizie luată în temeiul prezentului alineat. Comisia comunică astfel de decizii celorlalte state membre.

Articolul 71

Abținerea de la efectuarea tranzacțiilor

(1) Entitățile obligate se abțin de la efectuarea tranzacțiilor despre care au cunoștință sau bănuiesc că sunt legate de produsele unei activități infracționale sau de finanțarea terorismului, până când au transmis un raport în conformitate cu articolul 69 alineatul (1) primul paragraf litera (a) și până când duc la îndeplinire orice instrucțiuni specifice suplimentare primite de la FIU sau de la altă autoritate competentă în conformitate cu legislația aplicabilă. Entitățile obligate pot efectua

tranzacția în cauză după ce au evaluat riscurile legate de executarea tranzacției respective dacă nu au primit instrucțiuni contrare de la FIU în termen de trei zile lucrătoare de la transmiterea raportului.

(2) În cazul în care nu este posibil ca o entitate obligată să se abțină de la efectuarea unei tranzacții astfel cum se menționează la alineatul (1) sau în cazul în care o astfel de abținere ar fi susceptibilă să zădărnicească eforturile de urmărire a beneficiarilor unei tranzacții suspecte, entitatea obligată în cauză informează FIU imediat după efectuarea tranzacției.

Articolul 72

Divulgarea de informații către FIU

Divulgarea de informații către FIU cu bună credință de către o entitate obligată sau de un angajat sau director al unei astfel de entități obligate în conformitate cu articolele 69 și 70 nu constituie o încălcare a niciunei restricții de divulgare a informațiilor impuse prin contract sau printr-un act cu putere de lege sau act administrativ, și nu atrage niciun fel de răspundere pentru entitatea obligată ori pentru directorii sau angajații acesteia, chiar și în împrejurarea în care aceștia nu aveau cunoștință exactă de activitatea infracțională subiacentă și indiferent dacă activitatea ilegală respectivă a avut efectiv loc sau nu.

Articolul 73

Interzicerea divulgării de informații

(1) Entitățile obligate și directorii, angajații sau persoanele aflate în poziții comparabile, inclusiv agenții și distribuitorii, nu divulgă clientului vizat sau altor terți faptul că tranzacțiile sau activitățile fac sau au făcut obiectul unei evaluări în conformitate cu articolul 69, că anumite informații sunt în curs de transmitere, au fost sau vor fi transmise în conformitate cu articolul 69 sau 70 sau că este în curs sau ar putea fi efectuată o analiză privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

(2) Alineatul (1) nu se aplică divulgărilor de informații către autoritățile competente și către organismele de autoreglementare în cazul în care acestea îndeplinesc funcții de supraveghere sau divulgării de informații în scopul cercetării și urmăririi penale în contextul spălării de bani, al finanțării terorismului și al altor activități infracționale.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, divulgarea de informații poate avea loc între entitățile obligate care aparțin aceluiași grup sau între astfel de entități și sucursalele și filialele acestora stabilite în țări terțe, cu condiția ca respectivele sucursale și filiale să respecte pe deplin politicile și procedurile la nivel de grup, inclusiv procedurile privind schimbul de informații în cadrul grupului, în conformitate cu articolul 16, și ca politicile și procedurile la nivel de grup să respecte cerințele prevăzute în prezentul regulament.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, divulgarea de informații poate avea loc între entitățile obligate, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b), sau între entitățile din țări terțe care impun cerințe echivalente celor prevăzute în prezentul regulament, care își desfășoară activitățile profesionale, ca angajați sau nu, în cadrul aceleiași persoane juridice sau al unei structuri mai largi de care aparține persoana și care are în comun proprietatea, gestiunea sau controlul conformității, inclusiv rețele sau parteneriate.

(5) În ceea ce privește entitățile obligate menționate la articolul 3 punctele 1 și 2 și punctul 3 literele (a) și (b), în cazurile privind aceeași tranzacție care implică două sau mai multe entități obligate, și prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, divulgarea poate avea loc între entitățile obligate relevante, cu condiția ca acestea să fie situate în Uniune, sau cu entitățile dintr-o țară terță care impune cerințe echivalente celor prevăzute în prezentul regulament, și cu condiția ca acestea să se supună unor cerințe privind secretul profesional și protecția datelor cu caracter personal.

(6) În cazul în care entitățile obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) încearcă să descurajeze un client să participe la activități ilegale, aceasta nu reprezintă divulgare în înțelesul alineatului (1) de la prezentul articol.

Articolul 74

Raportarea pe bază pe praguri a tranzacțiilor care implică anumite bunuri cu valoare ridicată

(1) Persoanele care comercializează bunuri cu valoare ridicată raportează către FIU toate tranzacțiile care implică vânzarea următoarelor bunuri cu valoare ridicată atunci când bunurile respective sunt achiziționate în scopuri necomerciale:

(a) autovehicule la un preț de cel puțin 250 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;

- (b) ambarcațiuni la un preț de cel puțin 7 500 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
 - (c) aeronave la un preț de cel puțin 7 500 000 EUR sau echivalentul în monedă națională.
- (2) Instituțiile de credit și instituțiile financiare care prestează servicii în legătură cu achiziționarea sau cu transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor menționate la alineatul (1) raportează, de asemenea, către FIU toate tranzacțiile pe care le efectuează pentru clienții lor în legătură cu bunurile respective.
- (3) Raportarea în temeiul alineatelor (1) și (2) se efectuează în termenele impuse de FIU.

CAPITOLUL VI

SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 75

Schimbul de informații în cadrul parteneriatelor pentru schimbul de informații

(1) Membrii parteneriatelor pentru schimbul de informații pot face schimb de informații între ei atunci când acest lucru este strict necesar în scopul respectării obligațiilor prevăzute în capitolul III și la articolul 69 și în conformitate cu drepturile fundamentale și cu garanțiile procedurale judiciare.

(2) Entitățile obligate care intenționează să participe la un parteneriat pentru schimbul de informații notifică acest lucru autorităților lor de supraveghere respective care, după caz, în consultare unele cu altele și cu autoritățile responsabile cu verificarea respectării Regulamentului (UE) 2016/679, verifică dacă parteneriatul pentru schimbul de informații dispune de mecanisme pentru a asigura respectarea prezentului articol și dacă a fost efectuată evaluarea impactului asupra protecției datelor menționată la alineatul (4) litera (h). Verificarea are loc înainte de începerea activităților în cadrul parteneriatului pentru schimbul de informații. După caz, autoritățile de supraveghere se consultă, de asemenea, cu FIU-urile.

Responsabilitatea pentru respectarea cerințelor prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern revine participanților la parteneriatul pentru schimbul de informații.

- (3) Schimbul de informații în cadrul unui parteneriat pentru schimbul de informații este limitat la:
- (a) informații privind clientul, inclusiv orice informație obținută în cursul identificării și verificării identității clientului și, după caz, a beneficiarului real al clientului;
 - (b) informații privind scopul și natura dorită a relației de afaceri sau a tranzacției ocazionale dintre client și entitatea obligată, precum și, după caz, privind sursa averii și sursa fondurilor clientului;
 - (c) informații privind tranzacțiile clientului;
 - (d) informații privind factorii de risc mai ridicat și mai scăzut asociați cu clientul;
 - (e) analiza riscurilor asociate clientului efectuată de persoana obligată în temeiul articolului 20 alineatul (2);
 - (f) informațiile deținute de entitatea obligată în temeiul articolului 77 alineatul (1);
 - (g) informații privind suspiciunile în temeiul articolului 69.

Informațiile menționate la primul paragraf fac obiectul schimbului de informații numai în măsura în care acest lucru este necesar în scopul desfășurării activităților în cadrul parteneriatului pentru schimbul de informații.

- (4) Următoarele condiții se aplică schimbului de informații în contextul unui parteneriat pentru schimbul de informații:
- (a) entitățile obligate înregistrează toate schimburile de informații în cadrul parteneriatului;
 - (b) entitățile obligate nu se bazează exclusiv pe informațiile primite în contextul parteneriatului pentru îndeplinirea cerințelor prezentului regulament;

- (c) entitățile obligate nu trag concluzii, nici nu iau decizii care să aibă impact asupra relației de afaceri cu clientul sau asupra efectuării de tranzacții ocazionale pentru client pe baza informațiilor primite de la alți participanți la parteneriatul pentru schimbul de informații, fără să fi evaluat mai întâi informațiile respective; orice informație primită în contextul parteneriatului care este utilizată într-o evaluare care are drept rezultat decizia de a refuza stabilirea unei relații de afaceri sau de a pune capăt relației de afaceri ori de a nu efectua o tranzacție ocazională este inclusă în evidențele păstrate în temeiul articolului 21 alineatul (3), iar evidențele respective conțin o referire la faptul că informația provine dintr-un parteneriat pentru schimbul de informații;
- (d) entitățile obligate efectuează propria evaluare a tranzacțiilor clienților pentru a evalua care dintre acestea pot avea legătură cu spălarea banilor sau finanțarea terorismului sau care pot implica produse ale unei activități infracționale;
- (e) entitățile obligate pun în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate, inclusiv măsuri care permit pseudonimizarea, pentru a asigura un nivel de securitate și de confidențialitate proporțional cu natura și amploarea informațiilor care fac obiectul schimbului de informații;
- (f) schimbul de informații se efectuează numai în legătură cu clienții:
- (i) ale căror comportamente sau tranzacții sunt asociate cu un risc mai ridicat de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului, astfel cum au fost identificate în temeiul evaluării la nivelul Uniunii și a evaluării naționale a riscurilor efectuate în conformitate cu articolele 7 și 8 din Directiva (UE) 2024/1640;
 - (ii) care se află în oricare dintre situațiile menționate la articolele 29, 30, 31 și 36-46 din prezentul regulament; sau
 - (iii) în cazul cărora entitățile obligate trebuie să colecteze informații suplimentare pentru a stabili dacă sunt asociați cu un nivel mai ridicat de risc de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului;
- (g) informațiile generate prin utilizarea inteligenței artificiale, a tehnologiilor de învățare automată sau a algoritmilor pot face obiectul schimbului de informații numai în cazul în care procesele respective au fost supuse unei supravegheri umane adecvate;
- (h) înainte de prelucrarea oricăror date cu caracter personal se efectuează o evaluare a impactului asupra protecției datelor, astfel cum este menționată la articolul 35 din Regulamentul (UE) 2016/679;
- (i) autoritățile competente care sunt membre ale unui parteneriat pentru schimbul de informații obțin, furnizează și fac schimb de informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern relevant;
- (j) în cazul în care autoritățile competente menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din prezentul regulament participă la un parteneriat pentru schimbul de informații, acestea obțin, furnizează sau fac schimb de date cu caracter personal și informații operaționale numai în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁴⁾ și cu dispozițiile aplicabile din dreptul procesual penal național, inclusiv autorizarea judiciară prealabilă sau orice alte garanții procedurale naționale, după caz;
- (k) schimbul de informații în ceea ce privește tranzacțiile suspecte în temeiul alineatului (3) litera (g) de la prezentul articol are loc numai în cazul în care FIU căreia i s-a raportat tranzacția suspectă în temeiul articolului 69 sau 70 și-a dat acordul în legătură cu divulgarea informațiilor respective.
- (5) Informațiile primite în contextul unui parteneriat pentru schimbul de informații nu se transmit mai departe decât în cazul în care:
- (a) informațiile sunt furnizate unei alte entități obligate în temeiul articolului 49 alineatul (1);
 - (b) informațiile trebuie incluse într-un raport transmis către FIU sau trebuie furnizate ca răspuns la o solicitare din partea FIU în temeiul articolului 69 alineatul (1);
 - (c) informațiile sunt furnizate ACSB în temeiul articolului 93 din Regulamentul (UE) 2024/1620;

⁽⁴⁴⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

(d) informațiile sunt solicitate de autoritățile de aplicare a legii sau de autoritățile judiciare, sub rezerva oricăror autorizații prealabile sau a altor garanții procedurale necesare în temeiul dreptului intern.

(6) Entitățile obligate care participă la parteneriate pentru schimbul de informații definesc politici și proceduri pentru schimbul de informații în cadrul politicilor și procedurilor lor interne instituite în temeiul articolului 9. Aceste politici și proceduri:

(a) specifică evaluarea care trebuie efectuată pentru a stabili amploarea informațiilor care urmează să facă obiectul schimbului de informații și, după caz, în funcție de natura informațiilor sau garanțiile judiciare aplicabile, prevăd accesul diferențiat sau limitat la informații pentru membrii parteneriatului;

(b) descriu rolurile și responsabilitățile părților la parteneriatul pentru schimbul de informații;

(c) identifică evaluările riscurilor pe care entitatea obligată le va lua în considerare pentru a stabili situațiile de risc mai ridicat în care informațiile pot face obiectul schimbului de informații.

Politicile și procedurile interne menționate la primul paragraf se elaborează înainte de participarea la un parteneriat pentru schimbul de informații.

(7) În cazul în care autoritățile de supraveghere consideră că este necesar, entitățile obligate care participă la un parteneriat pentru schimbul de informații dispun efectuarea unui audit independent al funcționării parteneriatului respectiv și comunică rezultatele autorităților de supraveghere.

CAPITOLUL VII

PROTECȚIA DATELOR ȘI PĂSTRAREA EVIDENȚELOR

Articolul 76

Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) În măsura în care acest lucru este strict necesar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, entitățile obligate pot prelucra categoriile speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 și datele cu caracter personal privind condamnări penale și infracțiuni menționate la articolul 10 din regulamentul respectiv, sub rezerva garanțiilor prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

(2) Entitățile obligate pot să prelucreze datele cu caracter personal care intră sub incidența articolului 9 din Regulamentul (UE) 2016/679, în condițiile în care:

(a) acestea își informează clienții sau clienții potențiali că astfel de categorii de date pot fi prelucrate în scopul respectării cerințelor prezentului regulament;

(b) datele provin din surse fiabile, sunt corecte și actualizate;

(c) acestea nu iau decizii care ar conduce la rezultate părtinitoare și discriminatorii pe baza datelor respective;

(d) acestea adoptă măsuri care asigură un nivel ridicat de securitate în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (UE) 2016/679, în special în ceea ce privește confidențialitatea.

(3) Entitățile obligate pot să prelucreze datele cu caracter personal care intră sub incidența articolului 10 din Regulamentul (UE) 2016/679 dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol și dacă:

(a) aceste date cu caracter personal se referă la spălarea banilor, la infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau la finanțarea terorismului;

(b) entitățile obligate dispun de proceduri care permit, în cadrul prelucrării acestor date, distincția între acuzații, anchete, proceduri și condamnări, ținând seama de dreptul fundamental la un proces echitabil, de dreptul la apărare și de prezumția de nevinovăție.

(4) Datele cu caracter personal sunt prelucrate de entitățile obligate în baza prezentului regulament doar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu acest scop. Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal în baza prezentului regulament în scopuri comerciale.

(5) Entitățile obligate pot adopta decizii care rezultă din procese automatizate, inclusiv crearea de profiluri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679, sau din procese care implică sisteme de inteligență artificială în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2024/xxx al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁵⁾, cu condiția ca:

- (a) datele prelucrate de astfel de sisteme să se limiteze la datele obținute în temeiul capitolului III din prezentul regulament;
- (b) orice decizie de a stabili o relație de afaceri cu un client sau de a refuza stabilirea ori menținerea unei astfel de relații sau orice decizie de a efectua o tranzacție ocazională pentru un client ori de a refuza efectuarea unei astfel de tranzacții sau orice decizie de a extinde sau de a reduce amploarea măsurilor de precauție privind clientela aplicate în temeiul articolului 20 din prezentul regulament să facă obiectul unei intervenții umane semnificative pentru a se asigura corectitudinea și caracterul adecvat al deciziei respective; și
- (c) clientul să poată obține o explicație cu privire la decizia luată de entitatea obligată și să poată contesta decizia respectivă, mai puțin în legătură cu un raport astfel cum se menționează la articolul 69 din prezentul regulament.

Articolul 77

Păstrarea evidențelor

- (1) Entitățile obligate păstrează următoarele documente și informații:
 - (a) o copie a documentelor și a informațiilor obținute în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela în temeiul capitolului III, inclusiv informațiile obținute prin mijloace de identificare electronică;
 - (b) o evidență a evaluării efectuate în temeiul articolului 69 alineatul (2), inclusiv informațiile și circumstanțele luate în considerare și rezultatele unei astfel de evaluări, indiferent dacă o astfel de evaluare conduce sau nu la transmiterea unui raport privind o tranzacție suspectă către FIU, precum și o copie a raportului privind tranzacțiile suspecte, dacă există;
 - (c) documente justificative și evidențe ale tranzacțiilor, constând în documente originale sau copii admise în procedurile judiciare în temeiul dreptului intern aplicabil, necesare pentru identificarea tranzacțiilor;
 - (d) atunci când participă la parteneriate pentru schimbul de informații în temeiul capitolului VI, copii ale documentelor și ale informațiilor obținute în cadrul parteneriatelor respective și evidențe ale tuturor schimburilor de informații.

Entitățile obligate se asigură că documentele, informațiile și evidențele păstrate în temeiul prezentului articol nu sunt oculte.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), entitățile obligate pot decide să înlocuiască păstrarea copiilor informațiilor cu păstrarea trimiterilor la acele informații, cu condiția ca natura și metoda de păstrare a acestor informații să asigure faptul că entitățile obligate pot furniza imediat autorităților competente informațiile și că informațiile nu pot fi modificate sau schimbate.

Entitățile obligate care recurg la derogarea menționată la primul paragraf definesc în procedurile lor interne elaborate în temeiul articolului 9 categoriile de informații pentru care vor păstra o trimitere în locul unei copii sau al unui original, precum și procedurile de recuperare a informațiilor, astfel încât acestea să poată fi furnizate autorităților competente la cerere.

(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) se păstrează pentru o perioadă de cinci ani de la data încetării relației de afaceri sau de la data efectuării tranzacției ocazionale ori de la data refuzului de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională. Fără a aduce atingere perioadelor de păstrare a datelor colectate în scopurile altor acte juridice ale Uniunii sau ale dreptului intern în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, entitățile obligate șterg datele cu caracter personal la expirarea perioadei de păstrare de cinci ani.

Autoritățile competente pot solicita păstrarea în continuare a informațiilor menționate la primul paragraf, de la caz la caz, cu condiția ca o astfel de păstrare să fie necesar pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a spălării banilor sau a finanțării terorismului. Respectiva perioadă de păstrare în continuare a informațiilor nu depășește cinci ani.

⁽⁴⁵⁾ Regulamentul (UE) 2024/xxx al Parlamentului European și al Consiliului din xxx de stabilire a unor norme armonizate privind inteligența artificială și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 300/2008, (UE) nr. 167/2013, (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 și (UE) 2019/2144 și a Directivelor 2014/90/UE, (UE) 2016/797 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind inteligența artificială) (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

(4) În cazul în care, la 10 iulie 2027, într-un stat membru sunt în desfășurare proceduri judiciare care vizează prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a unor cazuri presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și o entitate obligată deține informații sau documente referitoare la respectivele proceduri în curs, entitatea obligată poate păstra informațiile sau documentele respective pentru o perioadă de cinci ani de la 10 iulie 2027.

Fără a aduce atingere dispozițiilor din dreptul penal intern privind mijloacele de probă aplicabile anchetelor penale și procedurilor judiciare în curs, statele membre pot permite sau solicita păstrarea unor astfel de informații sau documente pentru o perioadă suplimentară de cinci ani, în cazul în care a fost stabilită necesitatea și proporționalitatea unei astfel de păstrări suplimentare pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a cazurilor presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Articolul 78

Punerea evidențelor la dispoziția autorităților competente

Entitățile obligate instituie sisteme care să le permită să răspundă în mod complet și rapid la solicitările FIU sau ale altor autorități competente, în conformitate cu dreptul intern, prin care se urmărește să se stabilească dacă entitățile obligate au sau au avut în decursul unei perioade de cinci ani anterioare datei solicitării o relație de afaceri cu anumite persoane și care este natura relației respective, prin canale sigure și într-un mod care să garanteze confidențialitatea deplină a solicitărilor.

CAPITOLUL VIII

MĂSURI DE ATENUARE A RISCURILOR CARE DECURG DIN INSTRUMENTE ANONIME

Articolul 79

Conturi anonime, acțiuni la purtător și warante pe acțiuni la purtător

(1) Se interzice instituțiilor de credit, instituțiilor financiare și furnizorilor de servicii de criptoactive să dețină conturi bancare și de plăți anonime, carnete de economii anonime, casete de valori anonime sau conturi de criptoactive anonime, precum și orice alt cont care permite anonimizarea titularului contului de client sau anonimizarea ori ascunderea sporită a tranzacțiilor, inclusiv prin intermediul monedelor care favorizează anonimatul.

Titularii și beneficiarii conturilor bancare și de plăți anonime, ai carnetelor de economii anonime și ai casetelor de valori anonime deținute de instituțiile de credit sau instituțiile financiare sau ai conturilor de criptoactive anonime sunt supuși măsurilor de precauție privind clientela înainte ca respectivele conturi, carnete de economii sau casete de valori să fie folosite în vreun fel.

(2) Instituțiile de credit și instituțiile financiare care acționează în calitate de acceptanți în înțelesul articolului 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁶⁾ nu acceptă plățile efectuate cu carduri preplătite anonime emise în țări terțe, cu excepția cazului în care se prevede altfel în standardele tehnice de reglementare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 28 din prezentul regulament pe baza unui risc redus dovedit.

(3) Se interzice societăților să emită acțiuni la purtător și acestea convertesc toate acțiunile la purtător existente în acțiuni nominative, le imobilizează în înțelesul articolului 2 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 sau le depun la o instituție financiară până la 10 iulie 2029. Cu toate acestea, societățile care dețin titluri de valoare cotate pe o piață reglementată sau ale căror acțiuni sunt emise ca titluri intermediare fie prin imobilizare în înțelesul articolului 2 alineatul (1) punctul 3 din regulamentul respectiv, fie printr-o emisiune directă în formă dematerializată în înțelesul articolului 2 alineatul (1) punctul 4 din regulamentul respectiv, sunt autorizate să emită noi acțiuni la purtător și să le mențină pe cele existente. Pentru acțiunile la purtător existente care nu sunt convertite, imobilizate sau depuse până la 10 iulie 2029, toate drepturile de vot și drepturile de distribuire aferente acțiunilor respective se suspendă automat până la conversia, imobilizarea sau depunerea lor. Toate aceste acțiuni care nu au fost convertite, imobilizate sau depuse până la 10 iulie 2030 se anulează, generând o scădere a capitalului social cu suma corespunzătoare.

Se interzice societăților să emită warante pe acțiuni la purtător care nu sunt în formă intermediată.

⁽⁴⁶⁾ Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul (JO L 123, 19.5.2015, p. 1).

Articolul 80

Limite pentru plățile mari în numerar în schimbul unor bunuri sau servicii

(1) Persoanele care comercializează bunuri sau prestează servicii pot accepta sau efectua o plată în numerar numai până la concurența sumei de 10 000 EUR sau echivalentul în moneda națională sau în valută, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele.

(2) Statele membre pot adopta limite inferioare în urma consultării Băncii Centrale Europene, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE a Consiliului⁽⁴⁷⁾. Aceste limite inferioare sunt notificate Comisiei în termen de trei luni de la introducerea măsurii la nivel național.

(3) În cazul în care la nivel național există deja limite inferioare limitelor stabilite la alineatul (1), acestea continuă să se aplice. Statele membre notifică aceste limite Comisiei până la 10 octombrie 2024.

(4) Limita menționată la alineatul (1) nu se aplică:

(a) plăților între persoane fizice care nu acționează în exercițiul profesiei;

(b) plăților sau depozitelor efectuate la sediile instituțiilor de credit, ale emitenților de monedă electronică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Directiva 2009/110/CE, și ale prestatorilor de servicii de plată în sensul definiției de la articolul 4 punctul 11 din Directiva (UE) 2015/2366.

Plățile sau depozitele menționate la primul paragraf litera (b) care depășesc limita se raportează către FIU în termenele impuse de FIU.

(5) Statele membre se asigură că se iau măsuri adecvate, inclusiv impunerea de sancțiuni, împotriva persoanelor fizice sau juridice care acționează în exercițiul profesiei și care sunt suspectate de o încălcare a limitei stabilite la alineatul (1) sau a unei limite inferioare adoptate de statele membre.

(6) Nivelul global al sancțiunilor se calculează, în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul intern, astfel încât să producă rezultate proporționale cu gravitatea încălcării, descurajând astfel în mod eficient alte infracțiuni de același tip.

(7) În cazul în care, din motive de forță majoră, mijloacele de plată cu fonduri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, altele decât bancnotele și monedele, devin indisponibile la nivel național, statele membre pot suspenda temporar aplicarea alineatului (1) sau, după caz, a alineatului (2) de la prezentul articol și informează fără întârziere Comisia cu privire la aceasta. De asemenea, statele membre informează Comisia cu privire la durata preconizată a indisponibilității mijloacelor de plată cu fonduri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366, altele decât bancnotele și monedele, precum și cu privire la măsurile luate de statele membre pentru a restabili disponibilitatea acestora.

În cazul în care, pe baza informațiilor comunicate de statul membru, Comisia consideră că suspendarea aplicării alineatului (1) sau, după caz, a alineatului (2) nu este justificată de un caz de forță majoră, aceasta adoptă o decizie adresată statului membru respectiv prin care solicită anularea imediată a unei astfel de suspendări.

⁽⁴⁷⁾ Decizia 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare (JO L 189, 3.7.1998, p. 42).

CAPITOLUL IX
DISPOZIȚII FINALE

SECȚIUNEA 1

Cooperarea dintre FIU și EPPO

Articolul 81

Cooperarea dintre FIU și EPPO

(1) În temeiul articolului 24 din Regulamentul (UE) 2017/1939, fiecare FIU raportează către EPPO, fără întârzieri nejustificate, rezultatele analizelor sale și orice informație suplimentară relevantă în cazul în care există motive întemeiate pentru a suspecta că sunt sau au fost săvârșite activități de spălare a banilor și alte activități infracționale în legătură cu care EPPO și-ar putea exercita competența în conformitate cu articolul 22 și cu articolul 25 alineatele (2) și (3) din regulamentul respectiv.

Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează, în consultare cu EPPO, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Respectiv proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare specifică formatul care trebuie utilizat de FIU pentru raportarea informațiilor către EPPO.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(2) FIU răspund în timp util solicitărilor de informații formulate de EPPO cu privire la activități de spălare a banilor și alte activități infracționale astfel cum sunt menționate la alineatul (1).

(3) FIU și EPPO își pot comunica reciproc rezultatele analizelor strategice, inclusiv tipologiile și indicatorii de risc, în cazul în care aceste analize se referă la activități de spălare a banilor și la alte activități infracționale astfel cum sunt menționate la alineatul (1).

Articolul 82

Solicitările de informații adresate EPPO

(1) EPPO răspunde fără întârzieri nejustificate solicitărilor motivate de informații din partea unei FIU în cazul în care informațiile respective sunt necesare pentru îndeplinirea funcțiilor FIU în temeiul capitolului III din Directiva (UE) 2024/1640.

(2) EPPO poate amâna sau refuza furnizarea informațiilor astfel cum sunt menționate la alineatul (1) atunci când furnizarea lor ar fi susceptibilă să aducă atingere bunei desfășurări și confidențialității unei investigații în curs. EPPO comunică în timp util către FIU solicitantă amânarea sau refuzul furnizării informațiilor solicitate, inclusiv motivele care stau la baza amânării sau refuzului.

SECȚIUNEA 2

Cooperarea dintre FIU și OLAF

Articolul 83

Cooperarea dintre FIU și OLAF

(1) În temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁸⁾, fiecare FIU transmite către OLAF, fără întârziere, rezultatele analizelor sale și orice informație suplimentară relevantă în cazul în care există motive întemeiate pentru a suspecta că sunt sau au fost săvârșite acte de fraudă, acte de corupție și orice altă activitate ilegală care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, în legătură cu care OLAF și-ar putea exercita competența în conformitate cu articolul 8 din regulamentul respectiv.

⁽⁴⁸⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

(2) FIU răspund în timp util solicitărilor de informații formulate de OLAF cu privire la acte de fraudă, acte de corupție sau orice alte activități ilegale, astfel cum sunt menționate la alineatul (1).

(3) FIU și OLAF își pot comunica reciproc rezultatele analizelor strategice, inclusiv tipologiile și indicatorii de risc, în cazul în care aceste analize se referă la acte de fraudă, acte de corupție sau orice alte activități ilegale, astfel cum sunt menționate la alineatul (1).

Articolul 84

Solicitări de informații adresate OLAF

(1) OLAF răspunde în timp util solicitărilor motivate de informații din partea unei FIU în cazul în care informațiile respective sunt necesare pentru îndeplinirea funcțiilor FIU în temeiul capitolului III din Directiva (UE) 2024/1640.

(2) OLAF poate amâna sau refuza furnizarea informațiilor astfel cum sunt menționate la alineatul (1) atunci când furnizarea lor ar fi susceptibilă să aibă un impact negativ asupra unei investigații în curs. OLAF comunică în timp util către FIU solicitantă o astfel de amânare sau un astfel de refuz, inclusiv motivele care stau la baza amânării sau refuzului.

SECȚIUNEA 3

Alte dispoziții

Articolul 85

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 29, 30, 31, 34, 43, 52 și 68 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 9 iulie 2024.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 29, 30, 31, 34, 43, 52 și 68 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 29, 30, 31 sau 34 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de o lună de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu o lună la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(7) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 43, 52 sau 68 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 86***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de Comitetul pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului înființat prin articolul 34 din Regulamentul (UE) 2023/1113. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 87***Revizuire**

Până la 10 iulie 2032 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia evaluează aplicarea prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

Prima revizuire include o evaluare:

- (a) a sistemelor naționale de raportare a suspiciunilor în temeiul articolului 69, precum și a obstacolelor și oportunităților legate de instituirea unui sistem unic de raportare la nivelul Uniunii;
- (b) a caracterului adecvat al cadrului de transparență în ceea ce privește beneficiarii reali pentru a atenua riscurile asociate entităților juridice și construcțiilor juridice.

*Articolul 88***Rapoarte**

Până la 10 iulie 2030, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte de evaluare a necesității și proporționalității în ceea ce privește următoarele:

- (a) reducerea pragului de 25 % utilizat pentru identificarea beneficiarilor reali ai entităților juridice prin participării în capitalurile proprii;
- (b) extinderea sferei de cuprindere a bunurilor cu valoare ridicată pentru a include îmbrăcămintea și accesoriile cu valoare ridicată;
- (c) extinderea sferei de cuprindere a semnalărilor bazate pe praguri prevăzute la articolul 74 pentru a include vânzarea altor bunuri, introducerea unor formate armonizate pentru raportarea tranzacțiilor respective în funcție de utilitatea acestor rapoarte pentru FIU și extinderea sferei de cuprindere a informațiilor colectate de la persoanele care comercializează bunuri în zonele de comerț liber;
- (d) ajustarea limitei pentru plățile mari în numerar.

*Articolul 89***Legătura cu Directiva (UE) 2015/849**

Trimiterile la Directiva (UE) 2015/849 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și la Directiva (UE) 2024/1640 și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VI la prezentul regulament.

*Articolul 90***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 10 iulie 2027, mai puțin în ceea ce privește entitățile obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (n) și (o), cărora li se aplică de la 10 iulie 2029.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 mai 2024.

Pentru Parlamentul European

Președinta

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

H. LAHBIB

ANEXA I

Lista orientativă a variabilelor de risc

Lista următoare este o listă neexhaustivă a variabilelor de risc pe care entitățile obligate trebuie să le ia în considerare atunci când elaborează evaluarea riscurilor în conformitate cu articolul 10 și atunci când stabilesc în ce măsură să aplice măsurile de precauție privind clientela în conformitate cu articolul 20:

- (a) Variabile de risc privind clienții:
 - (i) activitatea economică sau profesională a clientului și a beneficiarului real al clientului;
 - (ii) reputația clientului și a beneficiarului real al clientului;
 - (iii) natura și comportamentul clientului și ale beneficiarului real al clientului;
 - (iv) jurisdicțiile în care se află clientul și beneficiarul real al clientului;
 - (v) jurisdicțiile în care se află locurile principale de desfășurare a activității clientului și beneficiarului real al clientului;
 - (vi) jurisdicțiile cu care clientul și beneficiarul real al clientului au legături personale relevante.
- (b) Variabile de risc privind produsele, serviciile sau tranzacțiile:
 - (i) scopul unui cont sau al unei relații;
 - (ii) regularitatea sau durata relației de afaceri;
 - (iii) nivelul activelor care urmează a fi depuse de un client sau dimensiunea tranzacțiilor efectuate;
 - (iv) nivelul de transparență, sau de opacitate, al produsului, serviciului sau tranzacției;
 - (v) complexitatea produsului, serviciului sau tranzacției;
 - (vi) valoarea sau dimensiunea produsului, serviciului sau tranzacției.
- (c) Variabile de risc privind canalul de distribuție:
 - (i) măsura în care relația de afaceri se desfășoară fără prezență față în față;
 - (ii) prezența unui inițiator sau a unui intermediar la care clientul ar putea recurge și natura relației acestora cu clientul.
- (d) Variabilă de risc privind asigurarea de viață și alte tipuri de asigurări legate de investiții:
 - (i) nivelul de risc pe care îl prezintă beneficiarul poliței de asigurare.

ANEXA II

Factori de risc mai redus

Lista următoare este o listă neexhaustivă a factorilor și tipurilor de dovezi cu privire la riscurile potențial mai reduse menționate la articolul 20:

1. Factori de risc privind clienții:
 - (a) societăți publice cotate la o bursă de valori și supuse cerințelor de prezentare a informațiilor (fie prin norme bursiere, fie prin lege sau prin mijloace executorii), care impun cerințe pentru a asigura transparența adecvată în ceea ce privește beneficiarii reali;
 - (b) administrații publice sau întreprinderi publice;
 - (c) clienți care își au reședința în zone geografice cu risc redus, astfel cum se prevede la punctul 3.
2. Factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:
 - (a) polițe de asigurare de viață a căror primă este scăzută;
 - (b) polițe de asigurare pentru schemele de pensii, în cazul în care nu există o opțiune de răscumpărare timpurie și polița nu poate fi folosită drept garanție;
 - (c) scheme de pensii, anuități sau sisteme similare care asigură salariaților prestații de pensie, în cazul cărora contribuțiile se realizează prin deducere din salarii, iar normele sistemului nu permit ca drepturile beneficiarilor sistemului să fie transferate;
 - (d) produse sau servicii financiare care furnizează servicii definite și limitate în mod corespunzător anumitor tipuri de clienți, astfel încât să sporească accesul în scopul incluziunii financiare;
 - (e) produse în cazul cărora riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sunt gestionate de alți factori, cum ar fi limitele financiare sau transparența proprietății (de exemplu, anumite tipuri de monedă electronică).
3. Factori de risc geografic – înregistrare, stabilire, reședință în:
 - (a) state membre;
 - (b) țări terțe care dețin sisteme eficiente de CSB/CFT;
 - (c) țări terțe identificate din surse credibile ca având un nivel scăzut al corupției sau al altor activități infracționale;
 - (d) țări terțe care, pe baza unor surse credibile, cum ar fi evaluări reciproce, rapoarte detaliate de evaluare sau rapoarte de monitorizare publicate, au prevăzut cerințe de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în conformitate cu recomandările GAFI revizuite și pun în aplicare în mod eficace cerințele respective.

ANEXA III

Factori de risc mai ridicat

Lista următoare este o listă neexhaustivă a factorilor și tipurilor de dovezi cu privire la riscurile potențial mai ridicate menționate la articolul 20:

1. Factori de risc privind clienții:

- (a) relația de afaceri sau tranzacția ocazională se desfășoară în circumstanțe neobișnuite;
- (b) clienți care își au reședința în zone geografice cu risc mai ridicat, astfel cum se prevede la punctul 3;
- (c) persoane juridice sau construcții juridice cu rol de structuri de administrare a activelor personale;
- (d) entități corporative care au acționari nominali sau acțiuni la purtător;
- (e) activități în care se rulează mult numerar;
- (f) structura de proprietate a societății pare neobișnuit sau excesiv de complexă, având în vedere natura activității societății;
- (g) clientul este un resortisant al unei țări terțe care solicită drepturi de ședere într-un stat membru în schimbul oricărui tip de investiție, inclusiv transferuri de capital, achiziționarea sau închirierea de bunuri, investiții în obligațiuni de stat, investiții în entități corporative, donații sau fonduri de dotare cu privire la o activitate care contribuie la binele public și contribuții la bugetul de stat;
- (h) clientul este o entitate juridică sau o construcție juridică creată sau constituită într-o jurisdicție în care nu are activitate economică reală, nici o prezență economică substanțială sau o justificare economică aparentă;
- (i) clientul este deținut, în mod direct sau indirect, de una sau mai multe entități sau construcții menționate la litera (h).

2. Factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:

- (a) servicii bancare personalizate;
- (b) produse sau tranzacții care ar putea favoriza anonimatul;
- (c) plăți primite de la terți necunoscuți sau neasociați;
- (d) produse noi și practici comerciale noi, inclusiv mecanisme noi de distribuție și utilizarea unor tehnologii noi sau în curs de dezvoltare atât pentru produsele noi, cât și pentru produsele preexistente;
- (e) tranzacții legate de petrol, arme, metale sau pietre prețioase, produse din tutun, obiecte de artă și alte obiecte de importanță arheologică, istorică, culturală și religioasă sau obiecte rare cu valoare științifică, precum și fildeș și specii protejate.

3. Factori de risc geografic:

- (a) țări terțe care fac obiectul unei monitorizări sporite sau care au fost identificate în alt mod de către GAFI ca urmare a deficiențelor de conformitate din sistemele lor de CSB/CFT;
- (b) țări terțe identificate în baza unor surse credibile/procese recunoscute, cum ar fi evaluările reciproce, rapoartele detaliate de evaluare sau rapoartele de monitorizare publicate, ca neavând sisteme eficiente de CSB/CFT;
- (c) țări terțe identificate în baza unor surse credibile/procese recunoscute ca având un nivel ridicat al corupției sau al altor activități infracționale;

- (d) țări terțe supuse unor sancțiuni, embargouri sau măsuri similare instituite, de exemplu, de Uniune sau de ONU;
 - (e) țări terțe care acordă finanțare sau sprijin pentru activități teroriste sau pe teritoriul cărora operează organizații teroriste desemnate;
 - (f) țări terțe identificate în baza unor surse credibile sau în temeiul unor procese recunoscute ca permițând secretul financiar prin:
 - (i) crearea de bariere în calea cooperării și a schimbului de informații cu alte jurisdicții;
 - (ii) legi stricte privind secretul de afaceri sau secretul bancar care împiedică instituțiile și angajații acestora să furnizeze autorităților competente informații referitoare la clienți, inclusiv prin amenzi și sancțiuni;
 - (iii) controale deficitare în ceea ce privește crearea de entități juridice sau constituirea de construcții juridice; sau
 - (iv) lipsa unor cerințe de înregistrare sau păstrare într-o bază de date centrală sau într-un registru central a informațiilor privind beneficiarii reali.
-

ANEXA IV

Lista bunurilor cu valoare ridicată menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 54:

1. bijuterii, articole de aur sau argint cu o valoare de peste 10 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
 2. ceasuri de perete și ceasuri de mână cu o valoare de peste 10 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
 3. autovehicule cu un preț de peste 250 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
 4. aeronave cu un preț de peste 7 500 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
 5. ambarcațiuni cu un preț de peste 7 500 000 EUR sau echivalentul în monedă națională.
-

ANEXA V

Metalele prețioase menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 55:

- (a) aurul
- (b) argintul
- (c) platina
- (d) iridiul
- (e) osmiul
- (f) paladiul
- (g) rodiul
- (h) ruteniul

Pietrele prețioase menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 55:

- (a) diamantele
 - (b) rubinele
 - (c) safirele
 - (d) smaraldele
-

ANEXA VI

Tabel de corespondență

Directiva (UE) 2015/849	Directiva (UE) 2024/1640	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	—	—
Articolul 1 alineatul (2)	—	—
Articolul 1 alineatul (3)	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 1
Articolul 1 alineatul (4)	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 1
Articolul 1 alineatul (5)	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 2
Articolul 1 alineatul (6)	—	Articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2
Articolul 2 alineatul (1)	—	Articolul 3
Articolul 2 alineatul (2)	—	Articolul 4
Articolul 2 alineatul (3)	—	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (4)	—	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (5)	—	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (6)	—	Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (7)	—	Articolul 6 alineatul (5)
Articolul 2 alineatul (8)	—	Articolul 7
Articolul 2 alineatul (9)	—	Articolul 4 alineatul (3) și articolul 6 alineatul (6)
Articolul 3 punctul 1	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 5
Articolul 3 punctul 2	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 6
Articolul 3 punctul 3	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 4
Articolul 3 punctul 4	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 3
Articolul 3 punctul 5	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 47
Articolul 3 punctul 6	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 28
Articolul 3 punctul 6 litera (a)	—	Articolele 51-55
Articolul 3 punctul 6 litera (b)	—	Articolul 58
Articolul 3 punctul 6 litera (c)	—	Articolul 57
Articolul 3 punctul 7	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 11
Articolul 3 punctul 8	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 22
Articolul 3 punctul 9	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 34 și articolul 2 alineatul (2)

Directiva (UE) 2015/849	Directiva (UE) 2024/1640	Prezentul regulament
Articolul 3 punctul 10	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 35 și articolul 2 alineatul (5)
Articolul 3 punctul 11	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 36
Articolul 3 punctul 12	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 40
Articolul 3 punctul 13	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 19
Articolul 3 punctul 14	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 12
Articolul 3 punctul 15	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 41
Articolul 3 punctul 16	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 17
Articolul 3 punctul 17	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 23
Articolul 3 punctul 18	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 7
Articolul 3 punctul 19	—	—
Articolul 4	Articolul 3	—
Articolul 5	—	—
Articolul 6	Articolul 7	—
Articolul 7	Articolul 8	—
Articolul 8 alineatul (1)	—	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)	—	Articolul 10 alineatele (2) și (3)
Articolul 8 alineatul (3)	—	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (4)	—	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (5)	—	Articolul 9 alineatele (2) și (3)
Articolul 9	—	Articolul 29
Articolul 10 alineatul (1)	—	Articolul 79 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	—	Articolul 79 alineatul (3)
Articolul 11	—	Articolul 19 alineatele (1), (2) și (5)
Articolul 12	—	Articolul 19 alineatul (7) și articolul 79 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (1)	—	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	—	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (3)	—	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (4)	—	Articolul 20 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (5)	—	Articolul 47
Articolul 13 alineatul (6)	—	Articolul 22 alineatul (4)

Directiva (UE) 2015/849	Directiva (UE) 2024/1640	Prezentul regulament
Articolul 14 alineatul (1)	—	Articolul 23 alineatele (1) și (4)
Articolul 14 alineatul (2)	—	Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (3)	—	Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (4)	—	Articolul 21 alineatele (1) și (2)
Articolul 14 alineatul (5)	—	Articolul 26 alineatele (2) și (3)
Articolul 15	—	Articolul 20 alineatul (2) al doilea paragraf și articolul 33
Articolul 16	—	Articolul 33 alineatul (1)
Articolul 17	—	—
Articolul 18 alineatul (1)	—	Articolul 34 alineatele (1) și (8)
Articolul 18 alineatul (2)	—	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (3)	—	Articolul 34 alineatul (3)
Articolul 18 alineatul (4)	—	—
Articolul 18a alineatul (1)	—	Articolul 29 alineatul (4)
Articolul 18a alineatul (2)	—	Articolul 29 alineatele (5) și (6) și articolul 35 litera (a)
Articolul 18a alineatul (3)	—	Articolul 29 alineatele (5) și (6) și articolul 35 litera (b)
Articolul 18a alineatul (4)	—	—
Articolul 18a alineatul (5)	—	Articolul 29 alineatul (6)
Articolul 19	—	Articolul 36
Articolul 20	—	Articolul 9 alineatul (2), articolul 20 alineatul (1) și articolul 42 alineatul (1)
Articolul 20 litera (a)	—	Articolul 9 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) și articolul 20 alineatul (1) litera (g)
Articolul 20 litera (b)	—	Articolul 42 alineatul (1)
Articolul 20a	—	Articolul 43
Articolul 21	—	Articolul 44
Articolul 22	—	Articolul 45
Articolul 23	—	Articolul 46
Articolul 24	—	Articolul 39
Articolul 25	—	Articolul 48 alineatul (1)
Articolul 26	—	Articolul 48

Directiva (UE) 2015/849	Directiva (UE) 2024/1640	Prezentul regulament
Articolul 27	—	Articolul 49
Articolul 28	—	Articolul 48 alineatul (3)
Articolul 29	—	—
Articolul 30 alineatul (1)	—	Articolul 63 alineatul (1), alineatul (2) al doilea paragraf și alineatul (4) și articolul 68
Articolul 30 alineatul (2)	—	Articolul 63 alineatul (5)
Articolul 30 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (1)	—
Articolul 30 alineatul (4)	Articolul 10 alineatele (7) și (10)	Articolul 24
Articolul 30 alineatul (5) primul paragraf	Articolul 11 și articolul 12 alineatul (2)	—
Articolul 30 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 12 alineatul (1)	—
Articolul 30 alineatul (5) al treilea paragraf	—	—
Articolul 30 alineatul (5a)	Articolul 11 alineatul (4) și articolul 13 alineatul (12)	—
Articolul 30 alineatul (6)	Articolul 11 alineatele (1), (2) și (3)	—
Articolul 30 alineatul (7)	Articolul 61 alineatul (2)	—
Articolul 30 alineatul (8)	—	Articolul 22 alineatul (7)
Articolul 30 alineatul (9)	Articolul 15	—
Articolul 30 alineatul (10)	Articolul 10 alineatele (19) și (20)	—
Articolul 31 alineatul (1)	—	Articolul 58, articolul 64 alineatul (1) și articolul 68
Articolul 31 alineatul (2)	—	Articolul 64 alineatul (3)
Articolul 31 alineatul (3)	—	Articolul 64 alineatul (5)
Articolul 31 alineatul (3a)	Articolul 10 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 67
Articolul 31 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 11 și articolul 12 alineatul (2)	—
Articolul 31 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 12 alineatul (1)	—
Articolul 31 alineatul (4) al treilea paragraf	—	—
Articolul 31 alineatul (4) al patrulea paragraf	Articolul 11 alineatul (2)	—
Articolul 31 alineatul (4a)	Articolul 11 alineatul (4) și articolul 13 alineatul (12)	—
Articolul 31 alineatul (5)	Articolul 10 alineatele (7) și (10)	Articolul 24
Articolul 31 alineatul (6)	—	Articolul 22 alineatul (7)
Articolul 31 alineatul (7)	Articolul 61 alineatul (2)	—
Articolul 31 alineatul (7a)	Articolul 15	—

Directiva (UE) 2015/849	Directiva (UE) 2024/1640	Prezentul regulament
Articolul 31 alineatul (9)	Articolul 10 alineatele (19) și (20)	—
Articolul 31 alineatul (10)	—	Articolul 58 alineatul (4)
Articolul 31a	Articolul 17 alineatul (1)	—
Articolul 32 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)	—
Articolul 32 alineatul (2)	Articolul 62 alineatul (1)	—
Articolul 32 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (2), alineatul (3) primul paragraf, alineatele (4) și (5)	—
Articolul 32 alineatul (4)	Articolul 21 alineatul (1) și articolul 22 alineatul (1) primul paragraf	—
Articolul 32 alineatul (5)	Articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf	—
Articolul 32 alineatul (6)	Articolul 22 alineatul (2)	—
Articolul 32 alineatul (7)	Articolul 24 alineatul (1)	—
Articolul 32 alineatul (8)	Articolul 19 alineatul (3) al doilea paragraf	—
Articolul 32 alineatul (9)	Articolul 21 alineatul (4)	—
Articolul 32a alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)	—
Articolul 32a alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)	—
Articolul 32a alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (3)	—
Articolul 32a alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (5)	—
Articolul 32b	Articolul 18	—
Articolul 33 alineatul (1)	—	Articolul 69 alineatul (1)
Articolul 33 alineatul (2)	—	Articolul 69 alineatul (6)
Articolul 34 alineatul (1)	—	Articolul 70 alineatul (1)
Articolul 34 alineatul (2)	—	Articolul 70 alineatul (2)
Articolul 34 alineatul (3)	Articolul 40 alineatul (5)	—
Articolul 35	—	Articolul 71
Articolul 36	Articolul 42	—
Articolul 37	—	Articolul 72
Articolul 38	Articolul 60	Articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf și alineatul (4), articolul 14 și articolul 69 alineatul (7)
Articolul 39	—	Articolul 73
Articolul 40	—	Articolul 77

Directiva (UE) 2015/849	Directiva (UE) 2024/1640	Prezentul regulament
Articolul 41	Articolul 70	Articolul 76
Articolul 42	—	Articolul 78
Articolul 43	—	—
Articolul 44 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)	—
Articolul 44 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2)	—
Articolul 44 alineatul (3)	—	—
Articolul 44 alineatul (4)	Articolul 9 alineatele (3) și (6)	—
Articolul 45 alineatul (1)	—	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (2)	—	Articolul 8 alineatele (3), (4) și (5)
Articolul 45 alineatul (3)	—	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (4)	Articolul 48	—
Articolul 45 alineatul (5)	—	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 45 alineatul (6)	—	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 45 alineatul (7)	—	Articolul 17 alineatul (4)
Articolul 45 alineatul (8)	—	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 45 alineatul (9)	Articolul 41 alineatul (1)	—
Articolul 45 alineatul (10)	Articolul 41 alineatul (2)	—
Articolul 45 alineatul (11)	Articolul 41 alineatul (3)	—
Articolul 46 alineatul (1)	—	Articolele 12 și 15
Articolul 46 alineatul (2)	Articolul 39 alineatul (2)	—
Articolul 46 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (1)	—
Articolul 46 alineatul (4)	—	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 4 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 47 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (1)	—
Articolul 47 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (2)	—
Articolul 48 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)	—
Articolul 48 alineatul (1a)	Articolul 37 alineatul (5) și articolul 62 alineatul (1)	—
Articolul 48 alineatul (2)	Articolul 37 alineatele (2) și (6)	—
Articolul 48 alineatul (3)	Articolul 37 alineatul (7)	—

Directiva (UE) 2015/849	Directiva (UE) 2024/1640	Prezentul regulament
Articolul 48 alineatul (4)	Articolul 37 alineatul (1) primul paragraf, articolul 46 și articolul 54 alineatul (4)	—
Articolul 48 alineatul (5)	Articolul 46 alineatele (2) și (3) și articolul 47	—
Articolul 48 alineatul (6)	Articolul 40 alineatul (1)	—
Articolul 48 alineatul (7)	Articolul 40 alineatul (2)	—
Articolul 48 alineatul (8)	Articolul 40 alineatul (4)	—
Articolul 48 alineatul (9)	Articolul 37 alineatul (3)	—
Articolul 48 alineatul (10)	Articolul 40 alineatul (3)	—
Articolul 49	Articolul 61 alineatul (1)	—
Articolul 50	Articolul 63	—
Articolul 50a	Articolul 61 alineatul (3)	—
Articolul 51	—	—
Articolul 52	Articolul 29	—
Articolul 53	Articolul 31	—
Articolul 54	Articolul 33	—
Articolul 55	Articolul 34	—
Articolul 56	Articolul 30 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 57	Articolul 35	—
Articolul 57a alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (1)	—
Articolul 57a alineatul (2)	Articolul 67 alineatul (2)	—
Articolul 57a alineatul (3)	Articolul 67 alineatul (3)	—
Articolul 57a alineatul (4)	Articolul 44, articolul 46 alineatul (1) și articolul 47 alineatul (1)	—
Articolul 57a alineatul (5)	Articolul 51	—
Articolul 57b	Articolul 68	—
Articolul 58 alineatul (1)	Articolul 53 alineatul (1)	—
Articolul 58 alineatul (2)	Articolul 53 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 58 alineatul (3)	Articolul 53 alineatul (4)	—
Articolul 58 alineatul (4)	—	—
Articolul 58 alineatul (5)	Articolul 53 alineatul (5)	—
Articolul 59 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (1)	—
Articolul 59 alineatul (2)	Articolul 55 alineatul (2) și articolul 56 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 59 alineatul (3)	Articolul 55 alineatul (3)	—
Articolul 59 alineatul (4)	Articolul 55 alineatul (4)	—

Directiva (UE) 2015/849	Directiva (UE) 2024/1640	Prezentul regulament
Articolul 60 alineatul (1)	Articolul 58 alineatul (1), alineatul (2) primul paragraf și alineatul (3)	—
Articolul 60 alineatul (2)	Articolul 58 alineatul (2) al treilea paragraf	—
Articolul 60 alineatul (3)	Articolul 58 alineatul (4)	—
Articolul 60 alineatul (4)	Articolul 53 alineatul (6)	—
Articolul 60 alineatul (5)	Articolul 53 alineatul (7)	—
Articolul 60 alineatul (6)	Articolul 53 alineatul (8)	—
Articolul 61	Articolul 60	—
Articolul 62 alineatul (1)	Articolul 59 alineatul (1)	—
Articolul 62 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (6)	—
Articolul 62 alineatul (3)	Articolul 59 alineatul (2)	—
Articolul 63	—	—
Articolul 64	—	Articolul 85
Articolul 64a	Articolul 72	Articolul 86
Articolul 65	—	—
Articolul 66	—	—
Articolul 67	—	—
Articolul 68	—	—
Articolul 69	—	—
Anexa I	—	Anexa I
Anexa II	—	Anexa II
Anexa III	—	Anexa III
Anexa IV	—	—